לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

ותוקעין שלשים קולות.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה
שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ
(כ"א וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:
עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ
תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל
מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

*) קדיש יתום. ושיר היחוד. שיר של יום ומזמור פ"א.

עָלֵינוּ (Siehe die Uebersetzung Seite נד bis Seite נה).

*) Das Kadisch-Gebet (s. d. Uebersetzung am Schlusse des Bandes.) Hierauf sagt man: Schir-hajichud oder Lieder an die Einheit Gottes auf alle Tage in der Woche und den Sabbath und den Schlußgesang: Annim Semiroth. (S. Ende des Bandes.)

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: (כ"ד)

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים,

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: (מ"ח)

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: (פ"ב)

בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: (צ"ד)

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: (פ"א)

בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר
אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: (צ"ג)

בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים,

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: (צ"ב)

מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנַיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ק"ש אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ: מִי כַּאדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵּנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה: הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין: יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ: אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

ק"י כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֵם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים: וְנֶאֱמַר וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְנֶאֱמַר וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ: וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

ק' יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק' קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק' יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: ק' עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

Das ganze Kadisch.
(Siehe am Schlusse des Bandes die Uebersetzung).

בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

וְנֶאֱמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים: כַּכָּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

פותחין הארון

ק׳ הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ: ק׳ אמן

ק׳ הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ: ק׳ אמן

ק׳ הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ: ק׳ אמן

ק׳ הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה: ק׳ אמן

ק׳ הַיּוֹם תְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה: ק׳ אמן

ק׳ הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: ק׳ אמן

ק׳ הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: ק׳ אמן

ויש מוסיפין הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ: אמן:

סוגרין הארון

הַיּוֹם

(Vorsänger:)	(Gemeinde:)
Heute erkräftige uns	Amen.
Heute segne uns	Amen.
Heute erhebe uns	Amen.
Heute befördere Glück uns	Amen.
Heute erneue uns ein glückliches Jahr	Amen.
Heute erhöre unser Flehen	Amen.
Heute nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen unser Gebet an	Amen.

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדוּשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגוֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טַהֲרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁיךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם. וְתִתֵּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם. וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִין לַעֲבוֹדָתֶךָ. כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו. וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת. וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיךָ. וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי

(וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי)

בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלָה:

וכשסיימו הכהנים אומר. אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

ח׳ שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה

הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר:* יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

*) כשיש דוכן אומר הש"ץ כֹּהֲנִים בקול והעם עונין עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:
והכהנים מברכין בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
והש"ץ מקרא

יְבָרֶכְךָ — יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ — יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ — שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: כשהכהני' מנגנין וישמרך אומרין זה.
רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי משֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר — אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְיָ — יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו — פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ — אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ — הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע

יִשָּׂא — יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ — יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו — אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

ותקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.* ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

י' מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־

טודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשיך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא־כלו רחמיך והמרחם כי לא־תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות.

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה

*) כש״ץ דוכן אימרין כאן ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הש״ץ מסיים ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

ק׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כַּמִּצְוָה (נ״א כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

(ותוקעין, ובשבת אין תוקעין) **תקיעה: תרועה: תקיעה:**

ק״י הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת. עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ.

קי״ק אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל (בשבת זִכְרוֹן) תְּקִיעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵנוּ:

ק׳ רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה

הַיּוֹם Siehe die Uebersetzung Seite פה.

אֲרֶשֶׁת Siehe die Uebersetzung S. פה.

בחול

מֹאד משֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר וְכָל
הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת
וְאֶת הַלַּפִּידִים וְאֵת קוֹל
הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן
וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ
מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב
לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ
בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְיָ: וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ

בשבת

תִּתָּקַע בַּשּׁוֹפָר. בְּסַעֲרוֹת
תֵּימָן. אָז יֵלֵךְ קוֹל:
ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק
חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהֹוִה בַּשּׁוֹפָר
יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן
יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן
תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ
הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר:
הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ
בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב
לֵאמֹר כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ
וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַייָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ
וַאדֹנָי יֱהֹוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ
צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם. כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בחול

שוכנים תוזרר. בקול הערת שופר: תישר מחרמון. לרועע ארמון. תשלג בצלמון. בקול המון שופר:

ק״ז תצעד כבישימון. במתן אמון. תשמיע בארמון. קול קורא כשופר:

ק׳ ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר ויהי קול השפר הולך וחזק

בשבת

קו״י תבונה הפיק. איש נבון דבר. וחק נועם זמירות. בנעימות קול: י׳ תהלת יתנו. אז לכל השמיע. לא מושל בכל. ימתיקו בקול:

ק׳ ככתוב בדברי קדשך הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו. הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור. הללוהו בתף ומחול. הללוהו במנים ועגב הללוהו בצלצלי שמע. הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

קו״ק תחת בני ציון. בני ידן שחו. הברקת חצים. ותהמם בקול: י׳ תרעם לבוזי.

Die Rose*) befreien, die Stadt beleben, die Todten erwecken, durch den Schall der Posaune. — Von Hermon her wirst du aufbrechen, Admon**) zu zermalmen, wirst die Finsterniß erleuchten beim Schall der Posaune. — Wirst in der Wüste einherschreiten wie damals einst, als du die wahre Lehre gabst, wirst zum Tempel versammeln, mit weitschallender Posaune.

ככתוב Wie es heißt ꝛc. (M. s. die Uebersetzung dieses und des folgenden Satzes S. נט).

*) Beiname Jisrael's.

**) Beiname Esav's.

בחול

שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה
בְּאַרְקָה חֲלָשָׁה. קוֹלוֹת
מַתַּן שְׁלשָׁה. קוֹלוֹת
כְּנִתְּנוּ בַּשּׁוֹפָר: קֶרֶן
מְשֻׁלָּשָׁה. הַיּוֹם לִזְכֹּר
אֲשַׁלְּשָׁה. קָרוֹא עוֹד
שְׁלוֹשָׁה. בְּקוֹל עָתוֹד
שׁוֹפָר: רַחֲשְׁתִּי לַעֲלִית.

בשבת

ק״ש שֶׁגֶג לֵב הוּתַל. עוֹד כָּל
יָמֵנוּ. בְּלִי לְהַכְבִּיד אוֹזֶן
מִשְּׁמוֹעַ קוֹל: ק׳ שׁוֹכֵב לִי
כְּקֶדֶם. דַּת מוֹרָשָׁה. אֲשֶׁר
בָּהּ עִלַּפְתַּנִי. בַּלַּפִּידִים וָקוֹל:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְכָל
הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת
וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל
הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא
הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק:

וְעֵינַי תְּלוּיוֹת. רְאוֹת כִּנּוּס גָּלִיּוֹת. בְּקוֹל גָּדֹל
שׁוֹפָר: רְבִיעִית חַיּוֹת. לִיקוֹד לִהְיוֹת. רֶשֶׁף
שַׁלְהָבִיּוֹת. בְּקוֹל לַהַב שׁוֹפָר: שְׁנָה תְּעוֹרֵר.
לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְצוֹרֵר. שְׁאוֹנוֹ תְּעוֹרֵר. בְּקוֹל
גְּבוּרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשָׁן תְּדָרֵר. גְּאֻלָּה תְּבָרֵר.

---

und stießen in die Posaune. — Geworfen wurde das Loos, dreifach ertönte damals beim Offenbaren der Lehre, der Schall der Posaune. — Dreimal wird Gott an jenem großen Tag' in die Posaune stoßen, deshalb lassen heut' auch wir dreimal erschallen die Posaune. — Sehnsüchtig schicke ich meinen Blick nach oben, versammelt zu sehen die Zerstreuten beim Schallen der Posaune. — Das vierte Thier*) wird der Raub lodernder Flammen werden, unter dem Schall der Posaune. — Den Feinden ihre That zu vergelten, wirst du dich aufmachen dann, ihren Lärm stillen mit dem gewaltigen Schall der Posaune. —

*) Erscheinung dem Daniel 7, 7.

בחול

חִצוּר שׁוֹפָר: פִּגֵּר
וְהִסְעִיר. מַמְלְכוּת
שָׂעִיר. פִּשְׁעָהּ תָּעִיר.
בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפָר:
פִּתְחֵי הָעִיר. תַּשְׁקִיעַ
וְתַבְעִיר. פָּחֵד רַב
וְצָעִיר. מִקּוֹל הֶמְיַת
שׁוֹפָר: צִיּוּן רֶמֶז אוֹת.
שׁוֹפָרוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת.
צְוָחָה בְּמִדְיָן רְאוֹת.
בְּקוֹל שִׁתּוּף שׁוֹפָר:

בשבת

ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ.
תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה
לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
ק״י רֶגֶשׁ מִקֶּבֶר. צְוָחָה מִסֶּלַע
בְּחֵת יְבֵשֵׁי עֶצֶם. מֵעָפָר
קוֹל: רְאוּ נֵס בֶּהָרִים. וְקוֹל
שׁוֹפָר בָּאָרֶץ. לְהַשְׁמִיעַ
רֶנֶן. מְדַמּוּמֵי קוֹל:
ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ
כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ
וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:

צִפְצְפוּ צְבָאוֹת. כְּשָׁרוּ
פְּלָאוֹת. צוּר כְּעָשׂ נִפְלָאוֹת. בְּקוֹל עָרֵב

---

beim Schall der Posaune. — Suchst heim mit Sturm Seirs Reich, deckst auf seine Sünden beim Schall der Posaune; — versenkest, verbrennest seine Pforten, groß und klein erzittern vor dem Lärmschall der Posaune. — Als Zeichen dienend, sind jene dreihundert Posaunen*), als das Angstgeschrei gen Himmel flog, begleitet vom Schall der Posaune. — Freudenlieder sangen die Heere als die Wunder sie sahn, die Gott vollführte,

---

*) Gidon gegen Midjan (Buch der Richter. 7, 22.)

בחול

מִלְחָמוֹת. נוֹהֵם כַּרְהָמוֹת. קוֹל שַׁאַג שׁוֹפָר: סוֹדוֹ כִּגְלָה. בְּסִין לִסְגֻלָּה. סִיַּם מְגִלָּה. בְּקוֹל הִלּוּךְ שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם גְּאֻלָּה. בְּחָסְפּוֹ לְרִגְלָה. שָׂשׂוֹן וְגִילָה. קוֹל יַשְׁמִיעַ שׁוֹפָר: עָשׂוֹר דּוֹחֶה. עוֹנֶג מַדְחֶה. עֲבֵירוֹת מַמְחֶה. בְּקוֹל צֶרַח שׁוֹפָר: עֲוֹנוֹת מוֹחֶה. עַבְדוּת מְצַחֶה. עֲבוֹדוֹת מַנְחֶה. קוֹל

בשבת

בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיָי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם:

ק״ק צוּר חֻקִּים מֶנִּי. לְבַל יָעוּפוּ כַּנֶּשֶׁר. לְבַל יִכָּנְפוּ. מַשְׁמִיעֵי קוֹל: צְרוּפָה אֶלְמַד וְעֵינַי לְמוֹרַי. כְּאָז צִיר מִדְבָּר. וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל:

ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל:

ק״ק קָרֵב קֵץ. בָּא עֵת מִשְׁפָּט. קָם מֵלִיץ יוֹשֶׁר. לְהִתְחַנֵּן בְּקוֹל: קַדֵּשׁ הוֹדֶשׁ. וְהוּכַן מוֹעֵד. וְאֶתְקַע בַּשּׁוֹפָר. וַיַּעֲנֶה לִי בְּקוֹל:

---

brüll, die furchtbare Simme der Posaune. — Als auf dem Sina seinem Lieblingsvolke er die Lehre ertheilte, endigte seine Offenbarung er mit dem Schall der Posaune. — Auch wenn er den Tag der Befreiung bestimmen wird für Jisrael, wird Freude verkünden der Schall der Posaune. — Der Versöhnungstag verdrängt, der Wonnetag hebt auf die Sünden, verlöschend durch den Schall der Posaune. — Das Vergehen weggeschaft, die Knechtschaft aufgehoben, die Arbeit ruhend,

בחול

לְאוֹת טוֹב יִתְחַשֵּׁב.
לְעֵת יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל
טַעַם שׁוֹפָר: מוֹאֲסָיו
לְהַבְקִיעַ. בּוֹגְדָיו
לְקַעְקֵעַ. מוֹרְדָיו
לְהַשְׁקִיעַ. בְּקוֹל חִזּוּק
שׁוֹפָר: מַאֲרִיךְ
בְּהִתָּקַע. מְקַצֵּר
בְּהִבָּקַע. מֵרִיעַ וְתוֹקֵעַ.
בְּקוֹל שְׁלוֹשׁ שׁוֹפָר:
נוֹתֵן אֵימוֹת. מַחְפִּיז
אֻמּוֹת. נוּסוּ נוֹאֲמוֹת.
מִקּוֹל בּוּךְ שׁוֹפָר: נוֹתֵץ
חוֹמוֹת. מַשְׁבִּית

בשבת

ק״ח עֶלִיתַנִי אֵל. עַל כָּל בָּנוֹת.
כִּי בַּעֲבוּרִי. בְּחוֹרֵב תַּתָּה
קוֹל: ק׳ עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד
נַעֲלֵיתָ. נֶצַח תִּתְעַלֵּה.
בִּתְרוּעַת קוֹל:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ
בְּקוֹל שׁוֹפָר. וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְיָ:
ק״ח פָּעֲרָה מִמִּדְבָּר. צִפּוֹר
מִמִּצְרַיִם. וְיוֹנָה הִשְׁמִיעָה.
מֵאַשּׁוּר קוֹל: ק׳ פְּקוֹד צִפּוֹר
בַּיִת. דְּרוֹשׁ יוֹנַת אֵלֶם. תְּקַע
לָמוֹ בַּשּׁוֹפָר. וּשְׁרֹק לָמוֹ
בְּקוֹל:
ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע

Zeichen ihnen bringen der sanfte Schall der Posaune. — Seine Verächter zerstört, seine Unterdrücker verheert, seine Quäler versenkt der gewaltige Schall der Posaune. — In langen und kurzen Tönen läßt erschallen er drei Mal die Posaune. — Angst verbreitend, Völker erschreckend, zurufend: „fliehet vor der verwirrenden Stimme der Posaune.“ — Mauern zerstörend, Kriegsruf vernichtend, mit Gewalt erdröhnend, wie der Fluthen Ge-

בחול

יוֹפָר. וְסוֹטֵן יֶחְפָּר.
לְקוֹל חִדּוּשׁ שׁוֹפָר: יָקֵשׁ
יוֹשֵׁר לֵב יוּשְׁפָּר. בְּקוֹל
שִׁפּוּר שׁוֹפָר: כָּעֵת הֵם
תּוֹקְעִים. גֵּיא מַבְקִיעִם.
כְּרַכִּים מַשְׁקִיעִים.
בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר: כָּל
הֲמוֹן מְרֵעִים. בְּחִיל
מִתְרוֹעֲעִים. כַּאֲשֶׁר
הֵם מַתְרִיעִים. קוֹל
יָרִיעַ כַּשּׁוֹפָר: קוֹלוֹ
כְּיוּקְשַׁב. יוּבְעַת כָּל
מוֹשָׁב. לְאֻמִּים בְּסַעַר
יְנַשַּׁב. בְּקוֹל סְעָרַת שׁוֹפָר: לְיוֹדְעָיו יוֹשַׁב.

בשבת

קוֹל: מִיּוֹדְעֵי סָפֶר. חָתַם
קִצִּי. לְבַל דַּעַת צוֹפַי. עֵת
יִשְׂאוּ קוֹל: נָא הַבֵּט וּרְאֵה
עָנְיִי וּמְרוּדִי. אֵין לִי מַכִּיר.
לְמִי אֶשָּׂא קוֹל: נֶצַח אֲקַוֶּה.
כִּי לֹא יִפּוֹל דָּבָר. מִמַּקְשִׁיבַי.
דְּמָמָה וָקוֹל: שׂוֹשׂ יָשִׂישׂ.
לִבִּי בְּקִרְבִּי. בְּשָׁמְעִי דוֹדִי
דּוֹפֵק. עַל פְּתָחַי קוֹל:
קו״ס סֶלָה יְשִׂימֵנִי. כַּחוֹתָם עַל
לֵב. כְּאָז תַּחַת הַתַּפּוּחַ.
עוֹרַרְנִי בְּקוֹל:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר
וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד
עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד
וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:

Schall der Posaune. — Beschämung trifft den Verstrickten, Schande den Versucher, dem Herzen der Redlichen Aufheiterung zu Theil, durch den angenehmen Ton der Posaune. — Wenn sie dort einst ertönt, erbebt das Thal, Städte stürzen ein durch den Schall der Posaune. — Zittern erfaßt die Frevlermenge, wenn seine Stimme Gott erhebt, wie der Schall der Posaune.— Es erschrecken die Städte alle, wenn Nationen im Sturme er verweht durch den Schall der Posaune. — Seinen Verehrern wird Ruhe vergönnt seyn. Erheiterung wird als gutes

בחול

שָׁנָה. יוֹם זֶה שְׁנָה.
חָקוּק לְשׁוֹשַׁנָּה. לְקוֹל
חֵרוּת שׁוֹפָר: חִבָּתוֹ
מִשְׁנָה. שְׁנִיָּה
מֵרֹאשָׁנָה. חֵטְא
כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוּת
בְּקוֹל שׁוֹפָר: טֶבַע
בְּרָכוֹת תֵּשַׁע. מוּל
שׁוֹפָרוֹת תֵּשַׁע. טָהוֹר
מֵהֶם יִשַּׁע. בְּקוֹל דַּת

בשבת

כְּלֵה מְנִי דוֹב. כְּהִתְרַפָּה
מִמְּלָאכֶת. חַק בְּמִכְתָּב.
וַיַּעֲבֵר קוֹל: כְּבַשׁ לִי. אַרְבָּעָה
רָאשֵׁי נָמֵר. וְגַם אֲנִי
בְּהוֹדָיוֹת סֶלָה. אַשְׁמִיעַ לוֹ
קוֹל: לְחַיַּת קָנֶה. אָז מָכַר
אֶרֶץ. מִי לִי בַשָּׁמַיִם. אָז
הֵרִימוּ קוֹל: לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי
מִשִּׁנֵּי בַרְזֶל שַׁוְעָתִי. וּמֵרֶגֶל
עַב טִיט. הִצְרַחְתִּי בְּקוֹל:
מִדַּת קִצִּי. לֹא הוֹדִיעֵנִי.
מָתַי בְּאַרְצִי. תּוֹר יַשְׁמִיעַ.

שׁוֹפָר: טֶנֶף צְחוּנֵי רֶשַׁע. בְּשׁוּבָם מִפֶּשַׁע
טְרִיָּתָם הִתְשַׁעֲשַׁע. בְּקוֹל שֶׁוַע שׁוֹפָר: יוּטַב
מִשּׁוֹר פָּר. וּמֵאֵיל הַמְשֻׁפָּר. יוֹם הַמִּסְפָּר

gen, der Schall der Posaune. — Als zweiter Vorzug gereicht es diesem Tage, daß alle Sünden des ganzen Jahres an demselben vernichtet werden, durch den Schall der Posaune. — Den Gebeten, neun an der Zahl, mit den neunfachen Tönen, möge Gott sich zuwenden, da nach dem Gesetze ertönt die Posaune. — Selbst jenen, denen Sündenmale aufgedrückt sind, wenn sie ihre Vergehen ferner unterlaßen, heilet liebend ihre Wunden beim Schall der Posaune. — Besser als Opferstiere, als jener hornbegabte Widder *) ist an diesem Tage der

*) Auf Morijah.

בחול

שׁוֹד יַעֲלְזוּ. וּבַדִּין יְלִיזוּ
בְּקוֹל חִיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ
מַכְנִים בְּזוֹ. וּמוֹצִיא בְזוֹ
וְכֵן מֶנּוּ יְגִיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ
שׁוֹפָר: זֶה מִכָּל קוֹלוֹת.
אֲשֶׁר בְּמַקְהֵלוֹת. זֻקַּק
לִקְהִלּוֹת. קוֹל תֵּקַע
שׁוֹפָר: זְמֵמֵי עֲקַלְקַלּוֹת
מְחוּיְבֵי סְקִילוֹת. זָעוּ
בְּגֵרוּעַ מִקְלוֹת. בְּקוֹל
שֵׁמַע שׁוֹפָר: חַי מִכָּל

בשבת

בָּם שְׁבִילוֹ. דִּבְּרוּ תְּמוּנָה
לֹא רָאִינוּ. זוּלָתִי קוֹל:
חִפַּשְׂתִּי יְשִׁימוֹן הֵיֵשׁ. וְאָמְרוּ
אָיִן. קֶדֶם תֹּתוּ עוֹז. בְּעַנְנֵי
בְּקוֹל: טָהוֹר דִּלַּג. הָרִים
וְעָבַר. וּמִמְּעוֹן הַר מוֹר.
אָז נָתַן קוֹל: טִמֵּאתִי יְדִידוּת
שִׁכְנוֹ וְעָלָה. לְיוֹם כֶּסֶא יָבֹא.
בְּאָזְנַי קוֹל: יָקַרְתִּי בְּעֵינָיו.
וְנִלְוָה לִי בְּשִׁבְיִי. עִמּוֹ אָנֹכִי.
אָז הִבְטִיחַנִי בְּקוֹל: יָרַד
לְשִׁנְעָר. וְשָׂם כֵּס בְּעֵילָם.
הִשְׁמִיעַ כַּאֲרִי. וּכְנַחַשׁ קוֹל:

---

ihn erreichen, und er erschließt der Reue sein Herz, so nützt ihm sein gebeugtes Herz mit dem Schall der Posaune. — Hat der Versucher mit freundlicher Miene verstrickt, um ihn nachher anzuklagen, so eilt die Tugend ihn zu halten, wenn die Stimme ertönt der Posaune. — Und wie die Posaune den Schall entfahren läßt, den sie in sich aufgenommen, so verwehen alle Anklagen beim Schall der Posaune. — Daher ward für diesen Tag der Gemeinde vor allen andern Tönen gewählt der Schall der Posaune. — Als die Bäume waren zerschmettert*), wurden selbst diejenigen, die durch ihr Vergehen die Steinigungsstrafe sich zugezogen hätten, von ihrem Beginnen abgeleitet durch den Schall der Posaune. — Vor allen Tagen des Jahres erhielt dieser allein den Vorzug. Der Rose**) wird er Freiheit brin=

*) Bei der Gesetzgebung.
**) Beiname Jisrael's.

בחול

וָדִין. אִם חִיַּבְתִּי בַּדִּין
גְּרוֹנִי יַעֲכֵב מוֹרַע דִּין
בְּקוֹל עִם שׁוֹפָר: דְּרוֹשׁ
וְהַעַל רְטִיָּה. לִפְנֵי
טְרִיָּה. דַּעַת לִטְרוּיָה.
קוֹל חֲבֵשׁ שׁוֹפָר: הָחוּי
לִכְרוּיָה. בְּיַד נָכְרִיָּה.
דְּרוֹר לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל
הַעֲבָרַת שׁוֹפָר:
הוּכְשַׁל בְּנַאֲפוּף.
בְּזָרַת גִּפּוּף. הֻצַּג בְּרִיב
צָפוּף. בְּקוֹל חֶרְדַּת

בשבת

שְׂעִירוֹת. הוֹגֶה בְּתַחֲנוּנִים.
כִּי לְךָ הַקּוֹל: הוֹשַׁע. אֲשֶׁר
לֹא תִשָּׁכַח עֵדוּת. וּמִפִּי
זַרְעוֹ. לֹא יָסוּף קוֹל: וְחוֹזַי
וּמְלִיצַי. הֵם בְּנֵי אִמִּי. וְאָז
נִחֲרוּ בִי. לְמַעַן אֶשְׁמַע קוֹל:
וְעַל מִשְׁמַרְתָּם. יַעַמְדוּ
וְיִזְעָקוּ. וְגַל לָהֶם סוֹד. וְהוּא
יַעֲנֵם בְּקוֹל: זֶה חָמַק מֶנִּי.
אֲסוֹבֵב וַאֲבַקְשֶׁנּוּ. בְּכָל
מָקוֹם הוּא. אָנָא אֶשָּׂא קוֹל:
זֵכֶר דוֹדִי לְמַטָּה. אַדִּיר
בַּמָּרוֹם. מְלֹא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ. לְמַעְלָה קוֹרְאִים
בְּקוֹל: חֲיָלֵי מַיִם. אֲשֶׁר

שׁוֹפָר: הוּעֲנַשׁ בְּאִפּוּף. וְשָׁב הֶהוֹרַת חִפּוּף.
הוֹעִילוּ לֵב כָּפוּף. בְּקוֹל כְּפִיפַת שׁוֹפָר. וְאִם

Vollziehung abhalten mein Gebet mit dem Schall der Posaune. — Laß Wunden vernarben, laß als Heilmittel dienen, der Schall der Posaune. — Die Fremden anheim gefallen, möge Befreiung ihr werden beim Erschallen der Posaune. — Selbst der Schwelgerei ergebene, mit der Wollust im Bunde, krümmt demüthig sich, wenn ertönt die Posaune. — Schon will das Gericht

כחול

קורא בצדק. רודף
צדק צדק. אקרא
שמעה צדק. בקול
בלול בשפר: בנתי
במדעי. למרחוק
שאת רעי. בטוי
תרועה בידעי. בקול
מתן שופר: בו בהריעי
ארצה לי רועי. באמצו
זרועי. בקול כח שופר:
גשתי ביום דין:
להתוכח בדין. גולה
עומק הדין. בקול
קפאון שפר: גזרת דת

בשבת

בקול: בקרני דרשני. שה
פזורה אני. נגזרתי
ונאלמתי. בלי להרים קול:
באמור גוזזי. נדחה היא.
שומרה וצלה. לא ישאג
בקול: גלתי שיח בחקיו.
וחכי ערב. הטה אזן ושח.
השמיעני את קולך קול:
גז ברח מני. כעופר על הרי
בתר. בבקשו דת ואות.
במשכנותי ואין קול: דלג
מבתר לבתר. השיבהו אלי.
אולי ישא פניך. עקב שמעך
בקול: דרוש טובה למו.
וראה שה מוריה. אלם
פיהו יהי צדק. ללא שמעה
בקול: הסר מחלק. ידים

---

wenn meine Stimme sich dir gemeinschaftlich naht mit der Posaune.— Zu jenen Fernen trug mein Sinn mich, da mir bekannt ist die Bedeutung des Schalls der Posaune. — Mit dessen Tönen ich meinem Schöpfer mich wohlgefällig mache, meine Arme einst stärkend mit mächtiger Stimme der Posaune. — Am Tage des Gerichts trete ich, um Recht mir zu erwirken, vor den, der des Gerichtes Tiefen entdeckt durch den Schall der Posaune. — Und bin beim Gericht schuldig ich erklärt, so möge der Strafe

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת. עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ:

ק״ש (ברוכי קהלות א״א בשבת) אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל (בשבת זִכְרוֹן) תְּקִיעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ:

י׳ אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַלֵּי טֹהַר גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל־הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד קוֹלֶךָ וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ:

בחול

אֶשָּׂא רֵעִי בְּצֶדֶק. תֵּת לְפוֹעֲלִי צֶדֶק. אֶשְׁאֲלָה מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק. קוֹל לְהָרִים כַּשּׁוֹפָר: אֵין

בשבת

אָנוּסָה לְעֶזְרָה. אֶמְצָא נֶגְדִּי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת קָרְאִי בְּקוֹלִי: אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל. בְּקִרְבִּי נִצָּב. וּפֹה בְּמִקְדָּשׁ מְעָט. אֲצַפְצֵף לוֹ

אֲרֶשֶׁת Sihe die Uebersetzung S. פה

אֶשָּׂא רֵעִי Auf Gerechtigkeit ist mein Sinn gerichtet, meines Schöpfers Gerechtigkeit anzuerkennen, flehend um seine Gerechtigkeit erhebe meine Stimme ich wie Posaune. — Niemand fleht dich an in Gerechtigkeit. O du, der du beschützest Gerechtigkeit, erhöre mich,

בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ
וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ
אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ
וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ
כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְיָ:

(כשיש ברית מילה מוסיפין זה בפתיחת ארון הקודש: זְכוֹר בְּרִית
אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ:)

כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה
לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב)
הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

(ותוקעין, ובשבת אין תוקעין.)

תקיעה: שברים: תקיעה:

קו״ה הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל יְצוּרֵי
עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ

הַיּוֹם Siehe die Uebersetzung Seite פה.

בחול

בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־
בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת
בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר
וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ
כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה
לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ:
וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו
יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם
כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב
לֵאמֹר הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי
יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ
אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ
אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא
זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי
אֶת בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי
נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ
בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן
יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד

בשבת

וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבֶּה אֶת
זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם:
קו״ח תַּעֲבָתָּ מְאָז. עֲדַת כָּל
לְאֻמִּים. הֲשִׁקְתָּנוּ מֵהֶם.
עֵדוּת לְזִכָּרוֹן: תְּמוּר כֶּסֶף
נִמְאָס. דּוֹר נִשְׁכַּח קַחְתָּ.
קְנִנוּ שֵׁנִית. כִּי שְׁכַחְנוּ
מִזִּכָּרוֹן:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ
זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ
שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה
שָׁכַנְתָּ בּוֹ:
קו״ח תָּר אִישׁ תָּם. בְּמִי זַרְעוֹ
יְכֻנֶּה. שִׂכֵּל יָדָיו. לְאוֹת
וְזִכָּרוֹן: ק׳ תְּרַפֵּק מְשׁוֹל
אֶפְרַיִם. בְּשַׁעֲשׁוּעַ יֶלֶד וּבֵן
יַקִּיר. הֲלֹא בְּכוֹרִי הוּא
חַקְתָּ לְזִכָּרוֹן:
ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ
יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד

שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן
הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ

בחול

פקדת בקר. לרגעים יזכור: ק' אם לזול אם ליוקר. או לטעת או לעקר. אנוש בדקדוק וחקר. למשפט יזכור:

ק' וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים. בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על כן זכרונו בא לפניך יי אלהינו׃ להרבות זרעו כעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים: ככתוב בתורתך ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את-

בשבת

זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:

ק"י רם חשק מאד. בכלת נעורים. הרוגיה ועניה. תתה לזכרון: ק"י רצה אחריך. בגיא ציה וצלמות. אהבת כלולתיה. תעש לזכרון:

ק' ככתוב על יד נביאך הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:

ק"י שחתו עם זו. שאת שמצה בקמיהם. שם פסל ולא נ. שתו לזכרון: ק"י שכלו כמעט רגע. לולי קם בפרץ. מעורר שבועה. וברית לזכרון:

ק' ככתוב בתורתך זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך

Sehen und Hören wird täglich geprüft, ist stets im Andenken.— Theurung oder Wohlfeilheit, pflanzen oder entwurzeln kommt für den Menschen mit strenger Genauigkeit in Gottes Andenken.

בחול

דֵּי חָסֵר וְיָתֵר. לְקֶצֶב
יִזָּכוֹר: זֵכֶר גְּנוּנִים
לֵישֵׁב. בַּמִּדְבָּר וְיוֹשֵׁב.
גֶּשֶׁם יְרוּחַ לְנַשֵּׁב.
מֵהֱיוֹם יִזָּכוֹר: גָּרוֹן
לְהַקְשֵׁב. מֵעַם שְׁמוֹ
חוֹשֵׁב. גָּלֻיּוֹת לְהָשֵׁב.
בְּיוֹם תֵּקַע יִזָּכוֹר: זֵכֶר
בַּהַל וְחֵימָה. קְרָב
וּמִלְחָמָה. בְּקוּעַ
חוֹמָה. לְחוֹמַת יָם

בשבת

בְּכוֹשֶׁר הַרְרֵי קֶדֶם. הוּחַק
לְזִכָּרוֹן:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת
אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת
יַעֲקֹב:
ק״י קֶדֶם בָּנְתָה לַדּוֹרוֹת. אֵין
בָּהֶם חֵפֶץ. חֲלַפְתֶּם
וְאִבַּדְתֶּם. מִהְיוֹת לְזִכָּרוֹן:
ק״י קַהֲתָה דוֹר מֵאֶלֶף.
אֲמָרֶיךָ הִנְחַלְתָּם. לְמַעֲנָם
בְּכָל דּוֹר. חִקַּתָה לְזִכָּרוֹן.
ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ

יִזָּכֵר: בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה אִם הוּקַנַּס מְהוּמָה.
בְּצוּר קוֹל הוֹמָה. לַאֲדָמָה יִזָּכֵר: זֵכֶר
אֱמוּנָה וָשֶׁקֶר. אִזּוּן שִׂיחַ וָסֶקֶר. אוֹרַת

ſollen, ſteigt heute auf in ſeinem Andenken. — Erhörung der Gebete von dem Volke, welches ſeinen Namen im Sinne führt, und Zurückführung der Gefangenen gewähr' er am Tage des Blaſens ein Andenken. — Schrecken, Krieg und Verheerung der Mauern*) wird er der Meeresbewohnerin**) gedenken. — Iſt Verwirrung über Menſchen und Vieh beſchloſſen, ſo ſteige die ächzende Stimme Jisraels zur Schonung der Erdenbewohner in ſein Andenken. — Glauben und Untreue, Gehorchen durchs

*) Die Zerſtörung des Tempels.
**) Der Staat Zur (am Meere gelegen) ſ. Jecheskiel 27, 32.

בחול

אשר בו יארע. וסתו יפרע. בסאסאה מלזכור: זכר החיים. עד כמה הם חיים. הן למות אם לחיים. חי חי יזכור: המון שאון ברואים. יעברו לפניו כמריאים. הלא כמו ראוים. לכל אחד יזכור: זכר הלורת ועשר. בצורת וחושר. הופי וגם יושר. בדין הוא יזכור: דבר גלוי וסתר. בנינות וסותר.

בשבת

ס׳ ככתוב בדברי קדשך זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי: ונאמר טרף נתן ליראיו יזכר לעלם בריתו:

קי״ט פנה אלהים. ביושבי גנים. מקשיב לנדברימו. כרת לזכרון: קי״ז פעלם לפניך. ושכרם אתך. אוכלי לחם העצבים. בספר לזכרון:

ק׳ ככתוב על יד נביאך אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחושבי שמו:

קי״י צצו שעלים. מחבלים כרמים. להכרית מגפן. שורש וזכרון: קי״ז צררום בפרך. נאקו ונושעו.

---

schehen, nicht nach demselben Maß zu zahlen gedenken. — Alle Geschöpfe, wie lange sie leben sollen, wenn der Tod sie aufnehmen kann: ist bei dir Allebender, immer im Andenken, — Alle Geschöpfe, die wie Schaafe vor ihm passiren, mög' er als Gerechte bedenken. — Armuth und Reichthum, Hunger und Ueberfluß, je nachdem Tugend oder Laster vorherrscht, behält er im Andenken. — Geheimes und Verborgenes, ob einzureißen oder zu bauen, Mangel und Ueberfluß bestimmt er heute in seinem Andenken. — Gärten zu pflanzen in der Wüste oder im unbewohnten Lande, ob Regen oder Winde gespendet werden

בחול

נִגּוּנוֹ לָמוֹ יִזְכּוֹר: חֵקֶר
מְפַקֵּד לַיְלָה. יָגִיחַ
בְּלַהַב לַיְלָה. חוֹק הֶגֶה
יוֹמָם וָלַיְלָה. לְגִיחָם
יִזְכּוֹר: זֶכֶר זֶה זְבוּל.
אֲשֶׁר בִּבְצְעִי חָבוּל.
זְדוֹנוֹת סָבוּל. עוֹד בַּל
יִזְכּוֹר: זַעַם כְּמַבּוּל.
אִם יָצְאָה לַחְבּוּל. זִכְרוֹן

בשבת

ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכּוֹר
אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל
הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ
וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם:

ק״ק עֹשֵׂה פֶלֶא לַחַיִּים. לְבַל
יִהְיוּ כַּמֵּתִים. הֲיֵשׁ אֲמִתֶּךָ.
בַּקֶּבֶר לְזִכָּרוֹן: ק״ן עוֹרַרְתָּ אָז
בְּפוֹעַל. עוֹרְרֵנוּ בְּלֹא
פוֹעַל. הֲלֹא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ.
תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן:

יֶרַח בּוּל. לְחֶמְלָה יִזְכּוֹר: זֵכֶר וְכַח כָּל
פּוֹעַל. בְּקַו וָפֶלֶס יַעַל. וְאִם בְּמֶרֶד וְאִם
בְּמַעַל. רַב חֶסֶד יִזְכּוֹר: וְאִם טוֹב וְאִם רָע.

---

gesprochen, so möge er sein eignes von ihm angeordnetes Mittel dagegen bedenken. — Jenes auch, der um Mitternacht aufstand zu danken*), dessen Lieder mögst du ihnen gedenken. — Der das erforscht was der Mensch sinnt, ward besänftigt einst durch die Nachts auflodernden Ganzopfer; nun mög' er durch ihr Gebet, Tag und Nacht, sie zu heilen gedenken. — Jenes Hauses, welches durch meine Sünde ward vernichtet, und nicht meiner Vergehen, möge er gedenken. — Ist verheerende Wasserfluth bestimmt als Strafe geworden, so möge das Ereigniß vom Monat Buhl**) an Barmherzigkeit lassen denken. — Am Tage, wo alle Handlungen gewogen werden, die geflissentlich geschehen, mögst du gnädig denken. — Möchtest du das Böse, welches ge-

*) David.

**) Der Monat nach dem Neujahrsmonat (cheschwon), in welchem die Sündfluth erfolgte.

בחול

יְלִיד נוּן. וּמִשְׁפְּטֵי אוּרִי
אֶפְנוּן. יִזָּכְרוּ בְּרִנּוּן.
פְּלָאִם לִזְכּוֹר: יוֹקֶשׁ
בְּרַק הַשָּׁנוּן. אִם
הַשְׁלַף לְתַאֲנוּן.
יַקְשִׁיב תַּחֲנוּן. חֲנוּנָיו
לִזְכּוֹר: זֵכֶר טַעַם
שׁוֹפְטִים. וְאוֹת קְצִיר

בשבת

נִסְתְּרָה דַרְכִּי. מִי יוּכַל שִׂיחַ.
לַשָּׁוְא נִכְתָּב לִי. חֵטְא
לְזִכָּרוֹן: נֶגֶד פְּנֵי גָבֶר.
מַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ. וְיַעֲנֶה בּוֹ
כַּחְשׁוֹ. עַד לְזִכָּרוֹן: שִׂיחוּ
מְזִמּוֹת אֵל. יַחַד כָּל בְּנֵי אִישׁ.
עוֹבְרֵי תַּחַת שֵׁבֶט. כַּצֹּאן
לְזִכָּרוֹן: יי סוֹגֵר דֶּלֶת.
בְּעַד תְּמִימִים בְּזַעַם. עַד
בֹּא קִצָּם. צֵאת לְזִכָּרוֹן:

חִטִּים. טֶפֶשׁ שׁוֹטִים. יַהֵל מִלִּזְכּוֹר: טוֹרַח
אַרְבַּעַת שְׁפָטִים. אִם נֶעֶנְשׁוּ נִשְׁפָּטִים. טֶבַע
מִשְׁפָּטִים. אֲשֶׁר שָׁם יִזָּכֵר: זֵכֶר חֲצוֹת לַיְלָה.
וְתוֹרוֹת מִשְׁפְּטֵי לַיְלָה. חֹשֶׁךְ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה.

---

auf den Cherubim thronte, möge er der Jugend gnädig gedenken. — Das Waschbecken sammt Gestelle*), der Priester Gesänge, möge der Mächtige am bestimmten Tage den Verständigen gedenken. — Die Thaten von Nun's Sohn**) mögen freudig seine durch ihn geschehene Wunder dir bringen in Andenken. — Ist der Stahl gewetzt aus der Scheide gezogen zum Verderben, mögest du Gebete erhören und an Barmherzigkeit denken. — Was zur Richterzeit geschah, das Wunder in der Ernte, möge ihn abhalten die Thorheiten der Sünder nicht ahnend zu gedenken. — Sind jene vier Strafen über Jisrael ***) heute aus=

*) In der Stiftshütte und im Tempel.
**) Jehoschuah.
***) S. Jecheskel 14, 20.

בחול

מַאֲמַר בְּרִית וְחֻקִּים.
דִּבַּר קָדְשׁוֹ יִזְכֹּר: זֶכֶר
לִין כְּפָרִים. וְאִמְרֵי
שְׁפָרִים. לִמְשַׁלְּמֵי
פָרִים. בְּשָׂפָה יִזְכֹּר:
לְעֵת בִּקּוּר סְפָרִים.
סְתָרִים מְסַפְּרִים.
לִשְׁנֵי עֳפָרִים. לְצֶדֶק
יִזְכֹּר: זֶכֶר כְּבוֹד

בשבת

עָרֶיךָ לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶיךָ
בְּפִיהֶם. שָׂמוּ לְזִכָּרוֹן: לְיוֹם
זֶה נִכְמַס. סֶכֶם חֶשְׁבּוֹנוֹת.
תְּחִלָּה לְיָמִים. וְרֹאשׁ לְזִכָּרוֹן:
לְהִקָּרֵא בוֹ. כְּתָב עֵט
וְשָׁמִיר. גָּלוּי וּבָאֵר. וְיָדוּעַ
לְזִכָּרוֹן: מָוֶת וְחַיִּים. שָׁלוֹם
וּמִלְחָמוֹת. צַחֲצָחוֹת וָשׂוֹבַע.
בָּאִים לְזִכָּרוֹן: מַעַלְלֵי גֶבֶר.
וּמִסְפַּר צְעָדָיו. נִשְׁכָּחוּ
מֵאֱנוֹשׁ. וְלָאֵל לְזִכָּרוֹן:

מִשְׁכַּן. מְקוֹם דּוֹד שָׁכַן. כְּרוּבִים בּוֹ שִׁכֵּן.
חֶסֶד נְעוּרִים יִזְכֹּר: כִּיּוֹר עִם כַּן. וְנוֹעַם קוֹל
דּוּכָן. כַּבִּיר בְּיוֹם מוּכָן. לַנְּבוֹנִים יִזְכּוֹר: זֶכֶר

Zerstörung Versöhnung bewirken zum Andenken. — Die Urväter als feste Stützen keimten in Mizrajim, ihre Thaten den Flehenden zum Andenken. — Der Säuglinge Mund, welche beim rothen Meer' einst flehten, und dessen der Bund und Gesetze bewahrte, möge er gedenken. — Die von Mangel gedrückt mit der lieblichen Lehre sich befassen, und die mit der Lippe erstatten die Opfer, mögen sich nah'n seinem Andenken. — Wenn die Bücher aufgeschlagen werden und das Geheimniß erforscht, mögen die Verdienste des edeln Brüderpaars *) dienen zum Andenken. — Die Stiftshütte, die Ehrenvolle, wo der Freund**) einst

*) Moscheh und Aharon.
**) Gott.

בחול

מְחוֹלְלָם. שָׂרֵי אַרְבַּע
וְעֻלָּם. בּוֹ כְּמֵאָז
יִזְכּוֹר: שָׂרִיגָיו בְּמֵעֲלָם.
וַיֹּאמֶר לְגָעֳלָם. שִׁיחוֹ
יוֹעִילָם. בְּרִית לִזְכּוֹר:
זֶכֶר נְקוּבֵי מַטּוֹת.
שְׁבוּעוֹת מַטּוֹת.
נְדִידוֹת הַמַּטּוֹת.
לְאַמְּצָם יִזְכּוֹר: נְשׂוּאֵי

בשבת

כַּשּׁוֹחַר לְזִכָּרוֹן: טֶרֶף נֵרְדְּ
וְסַמִּים. לְמֵסַב חֲדָרָיו. דַּם
וְחֵלֶב לְנִיחֹחַ. וְלֶחֶם הַפָּנִים
לְזִכָּרוֹן: יָצַגְתִּי עַל. גְּחָלַי
רֵיקָה. כִּי לֹא אַלְמָן. שַׁתִּי
לְזִכָּרוֹן: יָהּ אֶבְטַח בָּךְ. וְלֹא
בִנְדִיבִים. כִּי הֵם כַּקֶּבֶר.
וְלָנֶצַח שִׁמְךָ לְזִכָּרוֹן: כָּל
אֵלֶּה סְמָכוּנִי. וְרַחֲמֶיךָ
בְּקַשְׁתִּי. לוּלֵא הֵם תַּמְתִּי.
וְאֵינִי לְזִכָּרוֹן: כִּי הֵם בִּזְרוֹעַ.

עוֹל מוֹטָה. אִם פָּץ לְהַמְטוֹת. נֶפֶץ חֲדַר
הַמַּטּוֹת. לְכַפּוּר יִזְכּוֹר: זֶכֶר מְצוּקִים. יְסוֹד
מוּצָקִים. מִפְּעָלָם לִצְעָקִים. בְּפוֹט חָשׁ
לִזְכּוֹר: מִפִּי יוֹנְקִים אֲשֶׁר בַּסּוּף נֶאֱקִים.

---

von Tugend entblößten jenen Widder er gedenken. — Ist schmerzliche Qual der Fruchtbaren*) auferlegt, möge sein (Jitzchaks) Gebet erscheinen, und zum Guten stimmen das Andenken. — Auch dessen, der im Traume sah die Leiter mit der Engelschaar von Gott umgeben, möge er wie in der Vorzeit gedenken. — Wenn seine Sprößlinge ausarten, und er (Gott) sie verstoßen will, möge dessen Flehen ihnen nützen zum Andenken. — Der zwölf benannten Stämme**), deren Festigkeit durch Schwur zugesichert ist, möge er in trauriger Wandrung mit Stärkung gedenken. — Ist Vernichtung denen beschieden, die das schwere Joch tragen, so möge des Tempels

*) Jisrael 1. B. Mose 48, 16.
**) Die zwölf Söhne Jaakobs.

בחול

יִזְכֹּר: צְפוּפִים פְּנֵי
נָאוֹר. מִשְׁפָּטָם תֵּת
לָאוֹר. צַחַן רוֹעַ שְׂאוֹר.
בְּרִיב בַּל יִזְכּוֹר: זֶכֶר
פְּעֻלַּת אֶזְרָח. הֶעֱרָתָה
מִמִּזְרָח. פָּעֳלוֹ יִזְרָח.
בְּקֶרֶב שָׁנִים יִזְכֹּר: פַּח
אִם הוּטְרַח. פְּרָחָיו
לְמֹרַח. פִּלּוּלוֹ יִצְרַח.

בשבת

בִּי. אֲשֶׁר כְּלֵב אֱלֹהָיו הוּא
לְזִכָּרוֹן: זָעַק וְהֵשִׁיב. חֶרֶב
אֶ נְדָנָה. וְהוּשַׁת לוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ.
כֵּס לְזִכָּרוֹן: חִכִּתִי בְּעֵת
עֵצֶר. לְפוֹתֵחַ וּמַמְטִיר.
כִּמֵשִׁיב רוּחַ לַיֶּלֶד. אָבוּד
מִזִּכָּרוֹן: חַי לִרְאוֹת בְּרִית.
בְּדַבְּרוֹ קִנֵּאתִי. כִּי עָזְבוּ עָם.
בְּרִית וְזִכָּרוֹן: טֶרֶם הָיָה לִי.
מְכַפֵּר פָּנִים. מִנְחָה הוֹלֶכֶת.

בַּעֲדָם יִזְכּוֹר: זֶכֶר עֲקֵדַת מוֹרִיָּה. כְּחַיַּת
רְאִיָּה. עֲדֵי עָרוֹם וְעֶרְיָה. סְבוּכוֹ יִזְכּוֹר:
עֵצֶב טְרִיָּה. אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרִיָּה. עֲתָרוֹ
לִרְאִיָּה. וְלִזְכוּת יִזְכֹּר: זֶכֶר סֻלָּם חָלַם. וְעָלָיו

---

len, der unter Frevlern einherwandelte, die das ewige Licht verabscheuten, möge, wenn Fluch die Welt treffen soll, er in Gnade gedenken. — Denen, die vor der Allmacht stehen, um Recht zu erflehen, möge er ihre Sündenlast im Streite nicht gedenken. — Die Thaten deß*) von Osten stammend, mögen strahlen in weiter Ferne zum Andenken. — Soll Schlinge seine Nachkömmlinge umfangen, so möge sein Gebet für sie dienen zum Andenken. — Des Geopferten auf Mosijah Verdienst, der später das Gesicht verlor**) möge den

*) Abraham.
**) Jitzchack 1. B. Mos. 27, 1.

בחול

וְתוֹלְדוֹת סְפוּרוֹת.
הַשּׁוּם סְפוּרוֹת
לְמִסְפָּר חוֹל יִזְכּוֹר:
הוֹבַע מִסְפָּרוֹת. מַחֲנֵי
לְכַפָּרוֹת. רֶגֶשׁ שׁוֹפָרוֹת.
לְשַׁפְּרָם יִזְכּוֹר: זֵכֶר
קְרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר
גָּלְמִי שִׂפֵּר. קָצַב לוֹ
בְּסֵפֶר. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
לְזִכּוֹר: קֶצֶף אִם
הוּחֲרַט בְּסֵפֶר. לְבִלְתִּי
זִכְרוֹן זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו
אוֹר. תָּמִים דּוֹר כָּאוֹר.

בשבת

מְכַהֵן. יָקוּד לְזִכָּרוֹן:
הַבִּיטָה אֵל. בְּעָמְדִי לְפָנֶיךָ.
אֵין בְּקִרְבִּי אֱנוֹשׁ. תְּוִי
לְזִכָּרוֹן: הֲיֵשׁ מִי יְפַלֵּל.
וְיָשִׁיב חֵמָה. וְיוּחַק לַדּוֹרוֹת.
שְׁמוֹ לְזִכָּרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא בֶצַע
יְדַבֵּר עֲנוּ בִי. וְיַעַן וְיֹאמַר
עַד. אָדוֹן לְזִכָּרוֹן: וּבִטְלָה
חָלָב. יְכַפֵּר בַּעֲדֵינוּ. וּכְנֶגֶד
שְׁנֵי עֳפָרִים. יַעַל לְזִכָּרוֹן:
זַעַף יִרָא וְיֹאמַר. תְּהִי יָדְךָ
מְצוֹא כוֹפֶר. קִיּוּם
יִזְכּוֹר: זֵכֶר צָפוּן מִרְדֵי
צִיָּה כְּהַר לְאוֹר. קִנּוּיָו

derer Thaten, wie der Sand Menge sind verzeichnet, möge er gedenken. — Die in Lagern waren vertheilt*), die Versöhnung hoffen unter Posaunenschall, möge er zu kräftigen gedenken. — Dem die Rolle ward geoffenbart**) als von Thon er gebildet ward und im Buche verzeichnet, sah die Edlen aller Geschlechter, dessen er möge gedenken; — Ist Ahndung verzeichnet im Buche, kann Sühne sich nicht geltend machen, so möge er an diese Rolle huldvoll denken. — Um Jenen***) wil=

*) Jisrael in der Wüste.
**) Adam.
***) Noach.

בחול

תּוֹהֲלָתָם לִמְאֹם. יוֹצֵר
כֹּל יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת
מַעַשׂ. אִם יִצָּאֵה
בְּכַעַס. תּוֹמֵךְ לְמַעֲנוֹ
יַעַשׂ. וִיצוּרִים יִזְכּוֹר:
זֵכֶר שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית.
תְּבוּאַת רֵאשִׁית.
שׁוֹרֶשׁ בְּכוֹר רֵאשִׁית.
יֵרָא וְיִזְכּוֹר: שֶׁצֶף
חֲרִישִׁית. אִם חָר
לְהָשִׁית. שׁוּבָה אֲשֶׁר
הֵשִׁית. לַשּׁוֹבָבִים יִזְכּוֹר:
זֵכֶר רֹאשׁ עֲפָרוֹת.

בשבת

בְּבוֹאִי לְזִכָּרוֹן: אֶדְרוֹשׁ
לְחַנּוּן. אֲחַלֶּה לְרַחוּם. אֲחַנֵּן
לְחֹק לִי. יוֹם לְזִכָּרוֹן: בְּבוֹאִי
לְמִשְׁפָּט. בְּמִי אֶשָּׁעֵן. וּמִי
יְחַפֵּשׂ לִי. צֶדֶק לְזִכָּרוֹן:
בָּאָבוֹת בָּטַחְתִּי. וּפְעָלָם
אֲכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי. קֶדֶם
לְזִכָּרוֹן: גְּבוּרָה זְרוֹעִי. כְּשָׁח
מְחֵנִי נָא. לְכָל יְמַח מֶנִּי.
שֵׁם וְזִכָּרוֹן: גֶּבֶר אִם יַעֲמוֹד
לְפָנָיו הֲיוֹעִיל. בְּעֵת יְבַקֵּשׁ
מֶנִּי. זְכוּת לְזִכָּרוֹן: הֲצַתִּי
בְּלוֹבֵשׁ אֵפוֹד. וְחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוּחַק
שְׁמִי לְזִכָּרוֹן: דֶּלֶג בְּמַחְתָּה.
עַד יֵעָצֵר נֶגֶף. בְּגֶשֶׁת זָר

nicht denken. — Ist Strafe im Zorne beschlossen, so möge der alles erhält, sie seinethalben abwenden und die Geschöpfe bedenken. — Vom Urbeginn der Völker erste, der Früchte erste*), der Urväter Stamm, möge er sehen und denken. — Ist in wilder Gluth entlodert der Grimm, so mög' er die Reue, die er selbst als Heilmittel einsetzte, denselben gedenken. — Den vom Staube zuerst geschaffenen **), von dem die Geschlechter beginnen,

*) Jisrael, nach Jerm. 2, 3.
**) Adam.

זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לָשׂבַע. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקָד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֶּץ בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם:

בקול מדלגין זה ומתחילין מיד זכר וכו׳, וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רוֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם:

בחול	בשבת
זֵכֶר תְּחִלַּת כָּל מַעַשׂ. אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נַעַשׂ.	אֶפְחַד בְּמַעֲשַׂי. אֶדְאַג בְּכָל עֵת. אִירָא בְּיוֹם דִּין.

זֵכֶר תְּחִלַּת Heute am Tage des Andenkens, der Schöpfung Beginn, möge die Hoffnung Jisraels zu verschmähen der Schöpfer

וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך)
וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת
ודברך (מלכנו) אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך
על כל הארץ מקדש (השבת) וישראל ויום הזכרון:

(ותוקעין, ובשבת אין תוקעין.)

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

קו״ד היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי
עולמים. אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים רחמנו
כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות.
עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

קו״ש, ברוך קהלות א״א בשבת ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם
ונשא. מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול (בשבת זכרון)
תרועתנו ותקבל ברחמים וברצון סדר מלכיותנו:

ק׳ אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך
נגלו כל תעלמות והמון נסתרות שמבראשית: אין
שכחה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך. אתה

היום Heute, der Welten Schöpfungstag! Heute, vor Gericht erscheinen der Welten Wesen alle. — Wir sind Kinder oder sind Knechte dir. Sind wir Kinder dir, so erbarme dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmt. Sind wir Knechte dir, so harren wir mit Sehnsucht dein, daß du uns gewogen seyest, und sonnenklar unser Recht ausführest. O, Heiligster, Furchtbarster!

ארשת Was unsere Lippen fodern, möge dir lieb seyn, Allerhöchster, Allerhabenster! der du merkst, horchst und hinschauest und vernimmst unsern Jubelton; so nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen auf den Vortrag unserer Huldigung.

אתה Die Uebersetzung s. S. נן.

בחול

גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם
וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי
הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ
יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי
אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים:
וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר
צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר

בשבת

מֶלֶךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ
עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל תִּמּוֹט:

ק"ו תָּקוּם גּוֹיִם. תּוֹכִיחַ
לְאֻמִּים. תְּשַׁבּוֹר מַטֵּה רֶשַׁע.
מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: ק' תַּחֲלִיף
אֱלִילִים. תּוֹשְׂגַּב לְבַדֶּךָ.
תִּקָּרֵא נֶצַח. יָחִיד בִּמְלוּכָה:

ק' כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ

וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
שְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ק' אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן
עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה
פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר
נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:
(לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ:)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה

Die Uebersetzung s. S. 55.

בחול

ק' תּוֹמֵךְ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ. וְעַד מְבוֹאַת שֶׁמֶשׁ. תְּמֻרָה בָּרָה כַּשֶּׁמֶשׁ. יְרוֹמֵם וְיִמְלֹךְ.

ק' כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ

בשבת

עַל אָרוֹן. הוֹד הַמְּלוּכָה:

ק' כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה:

ק"ח שָׁוְא שָׂנֵא אֵל. וְהוּא עַל לְשׁוֹנֵנוּ. בְּקֹשֶׁט אֱמֶת וָאַיִן. וְרַחֲקָה מְלוּכָה: ק' שַׁדַּי הָסֵר אָוֶן מִצְּבָאֶיךָ. וְיָרִיעוּ לְךָ תְּרוּעַת מְלוּכָה:

ק' כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ:

ק"ח תַּחְגּוֹר גֵּאוּת. תִּתְאַזָּר עוֹז. לְבַל יִשְׁתָּרֵר. זָר בִּמְלוּכָה: ק' תִּכּוֹן תֵּבֵל. כִּי יוּנְעַר רָשָׁע. וְשָׂם צֶדֶק לְרַגְלָיו. וְיִצְנוֹף מְלוּכָה:

ק' כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ יְיָ

---

gieren. — Wie die Sonne strahlend ist dessen Thron, der vor der Sonne Beginn schon war, wie Sonnenaufgang schön wird er seyn, wenn er wird regieren. — Der die, wie Sonne rein, erhält von Aufgang bis zum Sonnen-Untergang, wird hochthronend regieren. —

כַּכָּתוּב Die Uebersetzung s. S. נה bis S. 55. „ewiges Wesen."

בחול

רוֹעֶה נֶאֱמָן. בְּבֹאוֹ
מִתֵּימָן. רוּחַ יְסַעֵר
בְּתֵימָן. בְּגִלְעָד יִמְלֹךְ:
שִׁנְאַן עֲלִיּוֹת. וְסוֹד
פְּלִיאוֹת (נ"א פְּלִילִיּוֹת)
שִׁיר מִתְּלוּלִיּוֹת.
יִפְצְחוּ כִּי יִמְלוֹךְ:
שְׁאִיּוֹת תַּחְתִּיּוֹת. וְהוֹד
אוֹתִיּוֹת. שְׁאוֹן הֲמוֹן
בְּרִיּוֹת. יָרִיעוּ כִּי יִמְלֹךְ:
תְּכַן כֵּם כַּשֶּׁמֶשׁ. שְׁמוֹ
לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ. תֹּאֲרוֹ
כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ.
בְּמַלְכוֹ יִמְלֹךְ:

בשבת

ק"ק קָמְטוּ שַׁעֲרֵי זְבוּל. בֵּית
עוֹלָמִים. כִּי מְבִינֵימוֹ.
שָׁבְתָה מְלוּכָה: ק' קָדוֹשׁ
יָבֹאבָם לְעֹלָמִים. וְאָז יִשְׂאוּ
רֹאשׁ. בְּחַדְּשׁוֹ מְלוּכָה:
ק' כַּכָּתוּב שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ
עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:
ק"ק רָבְצָה עֲדִינָה. שָׁקְדָה
מֵאַלְמוֹן. כִּי אָרַךְ לָהּ. קֵץ
הַמְּלוּכָה: ק' רִיבּוּ מוֹשִׁיעִים.
שְׂאוּ אֶדֶר מֵאָרוֹם. וְשִׁית

---

man*) er einherzieht, von Stürmen begleitet, wird im Gilead**) er regieren. — Der Höhe Schaaren, des Himmels Chöre, werden auf ihren Sitzen aufbrechen in Gesänge, wenn er wird regieren. — Der Erde Tiefen, der Geschöpfe Menge, beim Erscheinen der Zeichen jauchzen sie Gott zu, wenn er wird re-

---

*) Sacharjah 9, 14.

**) So wird das Königshaus Juda genannt vom Propheten Jerem. 22, 6.

כחול

צְבָאוֹת כָּל פּוֹעַל.
לְצַלְעָם יַרְעִי תַעַל.
צְפִירַת פְּאֵר לְהַעַל.
הֵן לְצֶדֶק יִמְלוֹךְ:
קְצִינִים אֲשֶׁר מָלְכוּ.
אַדֶּרֶת יַשְׁלִיכוּ. קוֹל
יִתְּנוּ וְיַמְלִיכוּ. לָאָדוֹן
כִּי יִמְלוֹךְ: קְרוּאִים
יִמְלוֹכוּ. וְאַחֲרָיו
יַהֲלוֹכוּ. קוֹמְמִיּוּת
יֵלְכוּ. וּבְרֹאשָׁם יִמְלוֹךְ:
רָז הַמּוּכְמָן. לְיוֹם זֶה
מְזֻמָּן. רָשׁוּם לְמוֹעֵד
וּזְמַן. וּבוֹ נוֹקֵם יִמְלוֹךְ:

בשבת

בְּשְׂאֵתְךָ מְלוּכָה: ק׳ פְּאֵר
עִיר יוֹפִי. לְבָרָה כַּחַמָּה.
וְגַלֵּה לְנֶגְדֵּנוּ. כְּבוֹד מְלוּכָה:
ק׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ.
וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה
הַחַמָּה כִּי מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת
בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנֶגֶד
זְקֵנָיו כָּבוֹד:
קו״ס צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוֹעַן.
שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חַג. וְהוּא לַיְלָה
נִשְׁמַר. לְסַחֵף מְלוּכָה:
ק׳ צָעֲדוּ בְּמֵי שַׁעַל. צָפוּ
בְּרוּחַ שֵׂכֶל. אָנָה יוּנְטָעוּ.
וַיְקַבְּלוּ מְלוּכָה:
ק׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ תְּבִיאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: וְנֶאֱמַר
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

---

wenn er wird regieren. — Aller Geschöpfe Schaaren, befreit von ihrn Gebrechen er, und in Wonneruf brechen sie alle aus: er wird nur in Gerechtigkeit regieren. — Die Fürsten alle, die auf dem Thron gesessen, rufen, den Fürstenmantel wegwerfend, ihre Unterwürfigkeit dem Herrn zu, wenn er wird regieren. — Herrschen werden die Erkornen, ihm folgend, aufrecht einherziehend, an deren Spitze er wird regieren. — Das dunkle Geheimniß, an diesem Tag sich einst enthüllen wird, wo der Eifervolle wird regieren. — Der treue Führer, wenn von The-

בחול

כִּיּוֹן גְּלוּלִים. סָחוּב כְּמוֹ
חֲלָלִים. יוּשְׁלְכוּ בְּלִי
לִמְלוֹךְ. סוֹד אֵל אֵלִים.
הָבוּ בְּנֵי אֵלִים. שְׂאוּ
זִמְרָה וְהִלּוּלִים. לְאָדוֹן
כִּי יִמְלוֹךְ: עֱזוּז יָד
בְּהַשִּׂיאוֹ. לְהָרִים

בשבת

וְהַקֵּץ. מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ.
וְכוֹנֵן כִּסְאֶךָ. בְּקִרְיַת
מְלוּכָה:

ק׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יְפֵה
נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. הַר
צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת
מֶלֶךְ רָב:

א״וּ פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה. וְחַמָּה
תַּחְפִּיר. וְיֵבוֹשׁוּ עוֹבְדֵימוֹ.

נְשִׂיאוֹ. עֲמָסָיו בְּנַשְּׂאוֹ. יָעוֹז וְיִמְלוֹךְ: עַל רוּם
מַשָּׂאוֹ. יְדִידוֹ בְּנַשְּׂאוֹ. עַל הוֹד כִּסְאוֹ.
יֵשֵׁב וְיִמְלוֹךְ: פּוֹר תְּפוֹרֵר אֶרֶץ. בְּכִלָּיוֹן
וְחֶרֶץ. פַּח בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יַרְגִּיז וְיִמְלוֹךְ: פַּחַד
שׁוֹפָרוֹת עֶרֶץ. יְשַׁלֵּשׁ וּבָם יֶרֶץ. פְּאֵר מִכְּנַף
הָאָרֶץ יַעֲלוּ כִּי יִמְלוֹךְ: צְבִי מֵהֲדוֹם יַעַל. וְאֶדֶר
מִשַּׁעַל. צַהַל מִשְּׁמֵי מַעַל. יְרַנְּנוּ כִּי יִמְלוֹךְ:

---

zu regieren. — Wenn er sein' allgewaltige Hand erhebt, seine Fürsten zu erhöhen, seine Pflegbefohlenen zu stärken wird er hocherhaben regieren. — Auf seinem erhabenen Sitz wird er seine Hand ausstrecken, auf seinem glanzvollen Thron sitzen und regieren; — Die Erde heimsuchen mit Vernichtung, erschüttern die Stolzen auf ihr, und wird regieren. — Durch das dreimalige Stoßen in die Posaune wird Angst er verbreiten; von der Erden-Enden werden Gesänge ihm entgegen schallen, wenn er wird regieren. — Freudeton von der Erde, Lobgesang von den Fluthen, Lieder ertönen vom Firmament,

בחול

וְהַר וָגֶבַע יַשְׁפִּיל. לְכָל
אוֹם יַאְפִּיל. וּכְאַתּוֹר
זָרוֹעַ יִמְלוֹךְ: לְרָאִי
יַקְפִּיל. וַחֲרָשִׁים יַכְפִּיל.
לְיוֹם זֶה פּוּר הִפִּיל.
מִצִּיּוֹן לִמְלוֹךְ: מָטוּ
גוֹיִם. הָמוּ גֵּאִים. מָעֲדוּ
מִתְגָּאִים. גֵּאֶה בְּבֹאוֹ
לִמְלוֹךְ: מָלְכוּ דְגוֹיִם.

בשבת

וַיִּרַשׁ בְּקוֹל בֶּכִי. חֶרֶב
וּמְלוּכָה: חזן שְׂגָב חָלָק.
הֱיוֹת גְּבִיר לְאֶחָיו. וְעוֹד
תִּסּוֹב. לִישֻׁרוּן מְלוּכָה:
ק' כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי
בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
קו"ה עֲשֵׂה לְךָ בְּצִיּוֹן. שֵׁם
נוֹרָאוֹת. כְּאָז תַּצְלִיחֶנָּה.
בְּכִסֵּא מְלוּכָה: חז' עוֹרֵר

נֶטָלוּ סְגוּיִם. מֶלֶךְ הַגּוֹיִם. עֵת אָתָא
לִמְלוֹךְ: נְדִיבֵי עַמִּים. יֵאָסְפוּ מֵעַמִּים. נְשׂוֹא
מְעַטֵּי עַמִּים. אֵל מְקוֹמָם יִמְלוֹךְ: נִגּוּן
נְעִימִים. לְמוֹלָם מַנְעִימִים. נְשָׂאָם
מֵעֲמָמִים. אֱלֹהִים לִמְלֹךְ: סְבוּת אֱלִילִים.

---

kerkönig kommt zu regieren. — Die Völkerfürsten sammeln aus ihren Nationen sich, das Völkerhäuflein zu tragen nach jenem Ort hin, der bestimmt ist fürs Regieren*). — Mit Gesängen begleitet, angenehme Lieder dem entgegentönen lassen, der aus der Völkermitte sie hob, über sie zu regieren. — Der Götzenschaar, wie Aas geschleift, der Herrschaft entsetzt, daß sie nie mehr regieren. — Ihr Mächtigen bringt Huldigung dem Gott der Götter, stimmt Lobgesänge an, wenn der Herr sich anschickt

*) Zijon.

בחול

קוֹל בְּכִיּוֹת. טֶבַע צוּל
דְּכִיּוֹת. יֶפֶן וּבָם יִמְלוֹךְ:
יַהַב מַשְׁלִיכִים. עָלָיו
בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם זֶה לוֹ
מְחַכִּים. בּוֹ יָבֹא לִמְלוֹךְ:
יַעַבְרוּ מִתְהַלְּכִים.
לְפָנָיו כְּמַלְאָכִים. יַחַד
מַמְלִיכִים. יְיָ יִמְלוֹךְ:
כִּתִּים בְּכַתְּתוֹ. אִיִּים

בשבת

עֲלִילוֹת. לְבוּשׁ צָעִיר.
רוֹדֵם הַמְּלוּכָה: מְכוּרֵי בְּלֹא
הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶסֶף. סְלוּ
לְמַטְּה כַּמַּיִם. לֵב הַמְּלוּכָה:
נִמְכְּרוּ יוֹנִים. לִבְנֵי יְוָנִים.
וְרִחֲקוּם מֵעַל. גְּבוּל מְלוּכָה:
נִאֲרוּ בְּרִית וָדָת. וְהִמְרִידוּ
עָם בְּאֵל. וּמִגְּרוּם בְּלֹא כֹחַ.
מִכֹּהֲנֵי מְלוּכָה: שָׂעִיר
הֶחֱנִיף. לְהוֹרְהוּ בְּצָרוֹ.

בְּהַכּוֹתוֹ. כֵּס מַמְלַכְתּוֹ. יִכּוֹן וְיִמְלוֹךְ: כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ. וּקְדוּשׁ הֲלִיכָתוֹ. כִּגְמֹר
מְלַאכְתּוֹ. לְעֵין כֹּל יִמְלוֹךְ: לְכָל גֹּבַהּ יַשְׁפִּיל.

---

hoffend, daß an diesem Tage er einst kommen wird, zu regieren. — Engel gleich wandeln sie vor ihm her, rufen einstimmig, und Gott wird regieren. — Wenn die Chitäer er zerstören wird, verheeren ihre Inseln, wird sein Thron fest stehen, zu regieren. — Seiner Reiche Majestät, seinen heiligen Einzug, nach Vollendung seines Werkes, werden Aller Augen schauen, wenn er wird regieren. — Alles Hohe stürzend, alle Berge erniedrigend, alle Nationen verdunkelnd, wird im hellsten Glanz er regieren. — Das Firmament aufrollend, neue Himmel schaffend an jenem Tage, der durchs Loos bestimmt ist, daß von Zijon aus er wird regieren. — Völker wanken, Hochmüthige stürzen, Stolze gleiten aus, wenn der Allerhöchste kommt zu regieren. — Die an Menge die Fische übertreffenden*) herrschen, wenn der Völ=

*) 1. B. Mos. 48, 16.

כחול

יִתֵּן עוֹז לְמַלְכּוֹ. זַכִּים בְּהַמְלִיכוֹ. עַל כֹּל יִמְלוֹךְ: חַדְּשׁוּ מְלוּכָה. כְּדָת וְכַהֲלָכָה. חוֹטֶר מַמְלָכָה. בְּמִישׁוֹר יִמְלוֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה. וְאֶרֶךְ יוֹם מְבוּכָה. חֶתְלָה לַמַּכָּה. יַעַל בְּעֵת יִמְלֹךְ: טוֹרַח מַלְכִיּוֹת. עוֹבְדֵי מַשְׂכִּיּוֹת. טִמְּאוּ חֶמֶד שְׂכִיּוֹת. בְּגַאֲוָה לִמְלֹךְ: טוֹהַר זָכִיּוֹת. וְשַׁאַג

בשבת

יוֹשְׁבֵי חֲרוֹשֶׁת. אָז הִקְשָׁה לַחַץ. עֲזָרוּהוּ בְּלִי בֶצַע. אַפְסֵי מְלוּכָה: יָהּ נִלְחַם בָּם. צְבָא בְּלִי בֶצַע. כֵּן יֹאבְדוּ שְׁאָר. וְלָאֵל הַמְּלוּכָה: כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן. אַשּׁוּר גָּדַל. וְחֵרֵף אוֹרִיד. כַּבִּיר הַמְּלוּכָה: כְּלִיל אֵשׁ הֲמָמָם. בְּלֵיל שִׁמּוּרִים. וְאָז יָדְעוּ כֹּל. כִּי לָאֵל הַמְּלוּכָה: לַשַּׁחַת כָּרַע בֵּל. כְּחָשְׁבוּ עֲלוֹת לַשַּׁחַק. וְסָר מֶנּוּ לְבַב אֱנוֹשׁ. וְרָד הַמְּלוּכָה: לְכַנּוּ הוּשַׁב. וְכֹחַ אֵל הִכִּיר. לְמֵרִים וּמַשְׁפִּיל. הִשְׁלִים מְלוּכָה: מְגֻדָּה צֹאן לַטֶּבַח. וְנִתְכְּנוּ

Macht verleihen, damit die Reinen ihm huldigen, und über alles ihm huldigen, und über alles wird er regieren; — Das Reich neu beleben mit Gesetz und Ordnung, und mit dem königlichen Zepter mit Recht regieren. — Die Wunde, die lange schmerzte, wird heilen, alle Krankheiten gesunden an jenem Tage, wo er wird regieren. — Die lästigen Reiche, Götzenverehrer, entweihten die Tempelgeräthe, als sie stolz sich drängten zu regieren. Dem Reinheitsglanz und der weinend ächzenden Stimme der in Tiefen versunkenen wird er sich einst zuwenden und über sie regieren. — Der Edlen*) Nachkommen schenken Vertrauen ihm

*) Die Patriarchen.

בחול

בְּעֹז לִמְלוֹךְ: הַבֶל
הַמּוּמְלָךְ. עַל מָה
מָלַךְ. הֲלֹא בְּמִי נִמְלָךְ.
כִּי אָץ לִמְלוֹךְ: וּמִלִּפְנֵי
מְלוֹךְ מֶלֶךְ. חַי מִלְּפָנִים
מֶלֶךְ. וְעַד תִּכְלֶה כָּל
מֶלֶךְ. הוּא לְבַדּוֹ
יִמְלוֹךְ: וּמַה יָּעוֹז מֹלֶךְ.
בְּעוֹז מִשְׁפָּט מֶלֶךְ.
וְכַעֲבוֹר סוּפָה בְּחֶלְךָ.

בשבת

בְּרוּכִים. הֶחֱרִימוּ אֲרוּרִים.
כִּי נָתְנוּ קוֹל. לְאַדִּיר
בִּמְלוּכָה: חֶשְׁבּוֹן וּבָשָׁן.
עוֹרְרוּ מִלְחֶמֶת. בְּלִי לָתֵת
דֶּרֶךְ. לְצִבְאוֹת מְלוּכָה:
חֵילָם נִשְׁמַד. וְאַרְצָם
חֻלָּקָה. וּמֵעַל זְרוֹעָם. נָפְלָה
מְלוּכָה: טָפְשׁוּ בְּנֵי כְנָעַן.
כִּי נָכְרִים הֵם. בְּאַדְמַת בְּנֵי
שֵׁם. זֶרַע מְלוּכָה: טְבָחָם
בִּן נוּן. עַד כַּנֵּה אֶרֶץ. לִפְנֵי
אֲרוֹן הַבְּרִית. אֲרוֹן הַמְּלוּכָה:

יַחֲלוֹף מִמְּלוֹךְ: זָךְ דִּין בְּעָרְכּוֹ. יֹאחֵז דַּרְכּוֹ.
זֵדִים בְּדָרְכוֹ. נָקָם יַעַט וְיִמְלוֹךְ: זָר זֵד בְּשַׁלְכוֹ.

---

res Joch — bis Gott wird regieren. — Die Anbeterin des Bel*), warum ward Herrschaft ihr verliehn? mit wem berieth sie sich, daß sie sich drängte zu regieren? — Bevor noch ein König war, lebte der große Herrscher, und wenn geendet haben werden der Erden Könige, wird er allein noch fort regieren. — Was prahlt der Molech**) dort mit seiner Richtergewalt? Wie Wind im Sturm verbraust, wird er aufhören zu regieren. Wenn sein Gericht der Allreine hält, seine Strenge walten läßt, die Muthwilligen zertretend, wird er, in Rache gehüllt, regieren. Herabreißen den Hochmüthigen ihre Kronen, seinem Könige

*) Götze der Chaldäer.
**) Name des Götzen Moab's.

בחול

בְּמַגְרוֹ מַמְלָכוֹת.
גּוֹיִם וּמַמְלָכוֹת. יָחוּם
וְהוּא יִמְלוֹךְ: גִּלְיוֹן
הַלִיכוֹת. וְסֵפֶר
תַּהֲלוּכוֹת. גַּל הַיּוֹם
לִזְכּוּת. חוֹכָיו לִמְלוֹךְ:
דּוֹרֶכֶת נְסִיכוֹת. בְּחִנּוּן
קוֹל בָּכוּת. דִּבְּרָה אֲנִי
בְּמַלְכוּת. וּמִי יוּכַל
לִמְלוֹךְ: דַּכְּאֵי רוּחַ
נְמִיכוּת. מְחַפְּשֵׂי בְּיוֹם
דִּין זְכוּת. דָּשָׁה בְּעוֹל

בשבת

דָּרַךְ סוּס בַּיָּם. כְּנֶגֶד שֵׁשׁ
מֵאוֹת רֶכֶב. וּמַה יּוֹעִיל
גֶּבֶר. עוֹז בִּמְלוּכָה: הֶאֱזִינוּ
רוֹזְנִים. אָז וַיִּרְגָּזוּ. הַבִּיטוּ
חֲתַת. וּמָאֲסוּ מְלוּכָה:
הִגִּידוּ כֹחוֹ. לְאֻמִּים וְדִבְּרוּ.
לָזֶה יִכָּתֵב. שֵׁם הַמְּלוּכָה:
וְנִלְחַם רֵאשִׁית. גּוֹיִם וְאָבַד.
כִּי נִשְׁבַּע חַי. בְּכִסֵּא מְלוּכָה:
וַיּוּלְעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא
לָמַד. מִי נִלְחָם בַּיָּם. וְעָטָה
מְלוּכָה: זָר עַל אֲדוֹנָיו. עֶבֶד
יֹשֵׁב נֶגֶב. בְּזֹאת תִּרְגַּז אֶרֶץ.
בְּשֵׂאת עֶבֶד מְלוּכָה: זֶרַע

מַלְכוּת. עַד צוּרִי מְלוֹךְ: הָלוֹךְ מַהֲלָךְ.
חָמֵשׁ מֵאוֹת הָלַךְ. הַדּוֹר עַד הוּמְלַךְ.

Weltbegebenheiten offenbart werden, und die Gedankenrollen aufgeschlagen, werden Gnade finden, die Hoffnung hegen, daß er wird regieren. — Die Reiche zertrat*) — durch jene Thränen ererbt**) — sprach hochmüthig: mir ist das Reich, wer außer mir kann regieren? — Die Gemüthszerknirschten, die am Gerichtstage nur nach Schuldlosigkeit sich sehnen, schlug ein schwe=

*) Die Herrschaft Chaldäa.
**) Bezug auf Esav.

בחול

בְּהַמְלִיכִי. יֶאֱזוֹר עוֹז
וְיִמְלוֹךְ. אֱלִיל
בְּהַשְׁלִיכִי. לִפְנֵי בֹא
יוֹם מַלְכִּי. אִישׁ מַלְאָכִי
יִשְׁלַח וְאָז יִמְלוֹךְ:
בְּבוֹאוֹ לַהֲלוֹךְ. נְתוֹשׁ
חָנֵף מִמְּלוֹךְ. בְּרִית
גֵּאִים בְּלִי מְלוֹךְ. יְפַח
לְבַל יִמְלוֹךְ: בְּתוֹכִי
יַהֲלוֹךְ. בְּהוֹפִיעוֹ
לִמְלוֹךְ. בְּמַלְכוּתוֹ
אֶמְלוֹךְ. וְאָז יִמְלוֹךְ:
גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת.

בשבת

מְלוּכָה: אֲשַׂגֵּב לְפוֹעַל.
אֲשֶׁר שָׂח וּפָעַל. אַנְוֵהוּ. כִּי
לוֹ יֶאֱתָה מְלוּכָה: בְּעֻזּוֹ נֶצַח
אֲשַׁנֵּן. כִּי צְבָאוֹ אָנִי. וְלִי
נָאֶה שִׂיחַ. גּוֹדֶל הַמְּלוּכָה:
בַּקָּהָל אֲבַשֵּׂר. בְּרָב עָם
אֲדַבֵּר. לְמִי שְׂאֵת וְיֶתֶר עֹז.
וּלְמִי הַמְּלוּכָה: גּוֹשׁוּ גוֹיִם.
וּבֹאוּ מַמְלָכוֹת. רְאוּ מַה
נֶּהְדָּר. בְּמֵזַח הַמְּלוּכָה:
גַּדְּלוּהוּ אִתִּי. וּנְרוֹמְמֶנְהוּ
יַחַד. וְאַל תִּתְגָּאוּ. בְּנֵזֶר
הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בְּעֵת.
נֶעֶשְׂתָה מְצוּלָה. הִתְבּוֹנְנוּ
יַחַד. לְמִי נִזְרְקָה מְלוּכָה:

---

tet er mit Kraft sich um zu regieren. — Wenn ich Götzen verwerfe, sendet jenen Boten*) er mir, vor der Ankunft meines Königs, der dann wird regieren; — Wenn er heranzieht zu verstoßen die Heuchlerbrut, die Frechen vernichten, daß sie nicht mehr regieren. — Einher in meiner Mitte wird er wandeln in strahlender Herrschaft; Herrschaft gewährt sein Reich mir, wenn er wird regieren; — Stürzen die Oberin der Staaten**), Völker und Reiche verwirren und allein regieren. — Wenn die

---

*) Elijahu.
**) Beiname der Chaldäer.

וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן: יְיָ שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגוֹאֲלִי: סוגרין הארון

י׳ עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת
עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן.
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ
כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן:
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר
יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד
תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד:

בקול

אַנְסִיכָה מַלְכִּי. לְפָנָיו
בְּרֹן תְּהִלָּתִי. אַמְּצוֹ

בשבת

אֲהַלְלָה אֱלֹהַי. אָשִׁירָה עֻזּוֹ.
אֲסַפְּרָה כְבוֹדוֹ. אֲאַפְּדֶנּוּ

öffne meine Lippen, daß mein Mund dein Lob verkünde. Mögen wohlgefällig seyn die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, vor dir, Herr, mein Hort und mein Erlöser.

עַל כֵּן Man s. die Uebersetzung S. 54.

אַנְסִיכָה (Wenn der Neujahrstag auf einen Wochentag fällt, so wird folgendes gesagt, wäre er aber ein Sabbat, so wird das Nebenstehende gesprochen. Die Uebersetzung des Nebenstehenden befindet sich in dem Gebete am zweiten Tage.)

אַנְסִיכָה Wie wenn Trankopfer ich ihm gereicht, ist mein Wandel in seinen Wegen. Wenn seine Stärke ich anerkenne, gür-

בְּמַשְׁעֲנָם. וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׁאוּנָם. וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ: כִּי חֲנוּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים. וּמְרוּחָמֶיךָ הֵמָּה מְרוּחָמִים: כְּמָה שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲשֶׁר תָּחוֹן יוּחָן. וְאֶת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרוּחָם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן. וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

וְנֶאֱמַר אַל יֵבוֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת.
אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

חזן, פותקין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל. אֲחַלֶּה פָנָיו. אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ.
מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם. אָשִׁירָה עֻזּוֹ:
אַבִּיעָה רְנָנוֹת. בְּעַד מִפְעָלָיו: לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב.

Ihr Auge erhebend mit Verlangensgluth,
ihr Herz ergießend, wie Wasserfluth?
Wollest es aufnehmen gut —
Daß sie mit ihrer Zunge nicht fehlen,
immer nur die rechten Ausdrucke wählen;
in ihrer Stütze getäuscht werden nicht,
nichts sagen was deinem Willen widerspricht;
Denn nur die von dir Begünstigten sind begünstigt,
die von dir Erbarmenden sind erbarmet,
Wie es in deiner Lehre heißt:
„Ich werde begünstigen, den ich begünstige,
Und werde erbarmen, deß ich erbarme."

אוחילה (Der Vorsänger:) Beten will ich zu Gott, anflehen ihn will ich, daß er mich schön reden lasse; der ich soll in Volks-versammlung seine Macht besingen, Bitten aussprechen für seine Geschöpfe. Am Menschen ist das Ordnen der Herzensempfin-dung, doch von Gott ist der Sprache Ausdruck. — O, Herr,

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם מַה שֶּׁיֹּאמְרוּ. הֲבִינֵם מַה
שֶּׁיְּדַבֵּרוּ. הֲשִׁיבֵם מַה שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ. יַדְּעֵם הֵיךְ יְפָאֵרוּ:
בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן. בֶּרֶךְ לְךָ יִכְרָעוּן. עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרְכוּן.
וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן: עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם
בַּתָּוֶךְ יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת. וְעֵינֵיהֶם לְךָ
מְיַחֲלוֹת: גָּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה. לְשַׁכֵּךְ כַּעַס
וְחֵימָה. וְעַמְּךָ מְסַבְּבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן
הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה: עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם.
לֵב שׁוֹפְכִים נֹכְחֲךָ כַּמַּיִם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם.
שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִּלְשׁוֹנָם. וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְּשִׁנּוּנָם. וְלֹא יֵבוֹשׁוּ

אֱלֹהֵינוּ (Der Vorsänger:) Unser Gott und Gott unsrer Väter!
Sey mit dem Munde derer, welche abgesandt
sind von deinem Volke Jisrael —
von Flehen und Inbrunst übermannt
für das Wohl deines Volkes Jisrael.
Was sie vor dir beten sollen — lehre sie;
Verständige sie, was zu erbitten sich gehöre,
Unterweise sie, wie sie preisen deine Ehre;
Ihren heißen Wünschen Erfüllung gewähre.
In deines Angesichtes Licht sie wallen,
Auf ihren Knieen vor dir sie fallen;
Dein Volk zu segnen ist ihr Amt,
Von dir werden sie gesegnet allesammt.
Dein Volk hängt an ihnen mit ihren Blicken,
sehnsuchtsvoll dieselben sie ihnen entgegen schicken—
Vor der Bundeslade treten mit heiligem Schauer,
Zorn und Grimm zu verscheuchen.
Von deinem Volke umgeben wie eine Mauer —
O, möge deine Barmherzigkeit sie erreichen.

(הארון) וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ״א אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: (סוגרין הארון)

השׂ״ץ חוזר בקול רם הוּא אֱלֹהֵינוּ וכו׳.

בשעה שהציבור אומר הוא אלהינו וכו׳ אומר הש״ץ אילו הפסוקים.

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: הֵן לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Denn wir knieen hin und fallen nieder und bekennen vor dem König der Könige, dem Heiligsten, gelobt sey er! Er ist's, der die Himmel ausgespannt, die Erde gegründet, dessen glorreicher Thron im Himmel oben, dessen Allmachts-Sitz in den höchsten Höhen; Er unser Gott, kein andrer sonst; wahrhaftiger König, nichts außer ihm. So heißt es in seiner Thora: „Erkenne heute und nimm es dir zu Herzen, daß der Ewige, allein Gott sey, im Himmel oben und auf der Erde unten, Niemand sonst."

נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ

וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

בק״ק פפד״מ אומרים

וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְשָׂעִיר לְחַטָּאת וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

(לנכ׳ יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית)

פותחין הארון.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה (סוגרין הארון) שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. (פותחין

עָלֵינוּ Uns liegt es ob, zu preisen den Herrn der Welt, Huld darzubringen dem Schöpfer des Anbeginns, daß er uns nicht gemacht, wie die Völker jener Länder, und uns nicht gesetzt wie die Familien jenes Erdreichs, daß er nicht bestimmt unser Antheil dem ihren gleich, unser Loos wie das ihrer Menge.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־ קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ

בְּחִילָה פָּנֶיךָ. וִיעַטְּרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה. וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה. וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ. וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וִירוֹמְמוּךָ בִּקְהַל עָם. וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבֹאוּ. וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

וְתִמְלוֹךְ Die Uebersetzung dieser folgenden Sätze s. S. 52. u. f.

(נ"ק פפל"מ ובקלת קהלות א"א) תּוּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

[י]וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

(כפפל"מ א"א) וְיֶאֱתָיוּ כֹּל לְעָבְדֶךָ. וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקֶךָ. וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ: וִיהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ. וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם. וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם: וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ. וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ. וְיַכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ. וִילַמְּדוּ תוֹעִים בִּינָה: וִימַלְּלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ. וִינַשְּׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ וִיסַלְּדוּ

וּבְכֵן Die Uebersetzung der zwei folgenden Sätze s. S. נג bis zum Schluß der Seite.

הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר: וְ״מַ שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד:
הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים: וְ״מַ שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה:
הָעֶלְיוֹן וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו: וְ״מַ שֶׁהוּא עוֹנֶה לַחַשׁ:
הַפּוֹתֵחַ פְּתְחוֹ לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה: וְ״מַ שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ:
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצַּדְקוֹ: וְ״מַ שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר:
הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף: וְמַ״שֶׁ קָשֶׁה לִכְעוֹם:
הָרַחוּם וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרֹגֶז: וְ״מַ שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת:
הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטוֹן וְגָדוֹל: וְ״מַ שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק:
ק״יז הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים: וְ״מַ שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ:

Der huldvoll leitet die Geschlechter der Welt.
Und Alle glauben es, daß er die Huld lang aufbehält.

Der ertragend oft den Blick von Frevlern wendet.
Und Alle glauben es, daß er auch Vergebung spendet.

Der Höchste! dessen Blick den Frommen ist zugekehrt.
Und Alle glauben es, daß er inniges Gebet erhört.

Der seine Pforte öffnet denen, die reuig sich zu ihm wenden.
Und Alle glauben es, daß offen ist seine Hand.

Der den Frevler duldet und nach seiner Bess'rung ihm schenkt Gnade.
Und Alle glauben es, daß er gerecht ist im höchsten Grade.

Dessen Zorn kurz ist, von Langmuth groß ist gar sehr.
Und Alle glauben es, daß ihn zu erzürnen ist schwer.

Der barmherzig ist und Mitleid seinem Zorne läßt vorangehen.
Und Alle glauben es, daß seine Besänftigung ist leicht zu erflehen.

Bei dem gleich ist Groß und Klein.
Und Alle glauben es, daß gerechter Richter er ist nur allein.

Der mit den Treugesinnten treu verfährt.
Und Alle glauben es, daß seine Treue an seinem Thun sich stets bewährt.

הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם. וּ״מַ שֶּׁהוּא דַּיַּן אֱמֶת:

הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה: וּ״מַשֶּׁהָיָה וְהֹוֶה וְיִהְיֶה:

הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ: וּ״מַ שֶּׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת: וּ״מַשֶּׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חָי: וּ״מַ שֶּׁהוּא חַי וְקַיָּם:

הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים: וּ״מַ שֶּׁהוּא טוֹב לַכֹּל:

הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים: וּ״מַשֶּׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן:

הַכֹּל יוּכָל וְכוֹלְלָם יַחַד: וּ״מַ שֶּׁהוּא כֹּל יוּכָל:

הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל שַׁדַּי: וּ״מַ שֶּׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא:

הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה: וּ״מַ שֶּׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם:

Der allein richtet die Pilger der Welt!

Und Alle glauben es, daß als Richter er aufs strengste Wahrheit hält.

Dessen Wesen in „Ich bin der ich seyn werde" ist ausgesprochen.

Und Alle glauben es, daß er war, ist und seyn wird ununterbrochen.

Der die vollste Gewißheit ist, wie's sein Lob verkündet.

Und Alle glauben es, daß außer ihm sich nichts Aehnliches findet.

Dessen Güte für seine Verehrer ist unbeschränkt,

Und Alle glauben es, daß er des Bundes gedenkt.

Der Leben spendet allen lebendigen Wesen.

Und Alle glauben es, daß er fortlebt beständig.

Der Gutes erzeigt den Guten und den Bösen.

Und Alle glauben es, daß er liebend erscheint allen Wesen.

Er kennt aller Geschöpfe Gedanken.

Und Alle glauben es, daß ihr Entstehen sie ihm nur verdanken.

Der alles im Stande ist', alles erwägend.

Und Alle glauben es, daß er ist allvermögend.

Allmächtig verborgen ist dessen Seyn.

Und Alle glauben es, daß er nur ist allein.

Der Regenten einsetzt, und ihm ist alles fröhnig.

Und Alle glauben es, daß er ewig bleibt des Alls König.

יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ: עוֹד יִזְכָּר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ: בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט

פותקין הארון   (מיוסד ע״פ א״ב.)   חזן   קהל

הָאוֹחֵז בְּיָד מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת: וּ״מ שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת:
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת: וּ״מ שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק:

---

deinem Volke, an Jeruschalajim, deiner Stadt, und an Zijon, der Wohnung deiner Herrlichkeit, und an dem Königshause Davids, deines Gesalbten, und an deinem Sitze und deinem Tempel. O mög' er uns fürder gedenken die Liebe jenes Felsenstarken,*) unsers Stammherrn, und um des Sohnes willen, des zum Opfer Gebundenen, schweige er unseren Ankläger, und um das Verdienst des Makellosen**) lasse er hervorgehen heute unser Urtheil zum Heil; denn heilig ist dieser Tag unserm Herrn. Wenn kein Fürsprecher dem Anschuldiger gegenüberstehet, so rede Du für Jaakob das Wort nach Gesetz und Recht, und rechtfertige uns im Gericht, du König des Gerichts.

(Vorsänger:)	(Gemeinde:)
הָאוֹחֵז Der mit Strenge allenthalben schaltet.	Und Alle glauben es, daß er in der Wahrheit waltet.
Er erforscht die verborgensten Tiefen.	Und Alle glauben es, daß seine Blicke die Nieren prüfen.
Der vom Tode befreit und von Verwesung.	Und Alle glauben es, daß kräftig ist seine Erlösung.

---

*) Abraham.
**) Jaakob n. 1. M.

אָרֶץ. צְבִי לַצַּדִּיק בְּזֶמֶר, הִשְׁמִיעָה כְּנַף הָאָרֶץ. פַּחַד
וָפַחַת וָפַח, וּפַלָּצוּת יַבְעִיתוּ אָרֶץ. עֵת תָּקוּם לַמִּשְׁפָּט,
וְעוּם כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. ק׳ סוֹלּוּ פְּנוּ דֶרֶךְ יְנוֹבְבוּ,
חֲרֵדִים מֵחֶרְדַּת הָאָרֶץ. נָאוֹר וְאַדִּיר, טַעַם תָּשִׁיב
לָאָרֶץ. מַה תִּירְאִי אֲדָמָה, יָרִיעוּ תַּחְתִּיוֹת אָרֶץ:

חו״ק לְהִתְוַדַּע וּלְהִגָּלוֹת, כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
כְּמוֹ פֵּאֲרוּהוּ מֵאָז בַּשַּׁחַק יוֹרְשׁוּ בְחוּגָיו לְפָאֲרוֹ בָּאָרֶץ:

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קו״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ
וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

ק׳ כִּי מַקְדִּישֶׁךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ. נָאֶה
לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל

יִמְלֹךְ Ewig wird regieren der Ewige, dein Gott, Zijon, in alle Zeit. Hallelujah!

לְדוֹר (Der Vorsänger:) Alle Zeit wollen wir verkünden deine Größe, in Ewigkeit deine Heiligkeit anerkennen lassen, und dein Preis soll aus unserem Munde niemals weichen; du bist ein großer und heiliger Gott und König!

כִּי Denn die dich heiligen, hast du mit deiner Weihe geheiligt, Schön ist dem Heiligen der Preis von den ihm Heiligenden. So werde denn geheiliget dein Name, Gott, unser Herr, an Jisrael,

עשרה חוליות שבשדרותיהם: ובחי תמידים תקיעות
תשע. כמו תשעה שבראשיהם: עתירות שתים שחוח
בם שמנה. כמו שמנה שבצואריהם: חק דתם ספרים
חמשה. כמו חמשה שבנקביהם: ק׳ שם הליכות עולם
ששה. כמו ששה בלבביהם: טוחות וכסל ושכוי
וסרעף ובטן וקרב ועשתנותיהם. נפש רוח נשמה
יחידה חיה. עור ובשר וגיד ועצמותיהם:

ק"ק ישאו עין ויכרו אזן ויפצו פה ולשון וניב
שפתותיהם. מכף רגל ועד ראש נתוכחו פרוט
מעשיהם. כתקוע שופר בקול יחפרו שוטניהם.
להצדיקם ביום דין שמוע שנית מאלהיהם:

ק׳ אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים.

ק׳ אני יי אלהיכם:

(בספ"רם אין אומרים) אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

תהלות כבודך, אמצך מלא כל־הארץ. שמעך דין
משמים, בכן יראה ושקטה הארץ. רעש יום משפט,
געשו תהומות הארץ. קול שופר חזק, דבר ויקרא

אני „Ich, der Ewige, euer Gott! Mächtig unser Machthaber, Ewiger, unser Herr, wie mächtig dein Name auf Erden! Einst wird er als König seyn über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einig seyn und sein Name einig.

עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים.

ק"י שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ק' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

(מיוסד ע"פ א"ת ב"ש.)

וְאַתָּה אֱוֹן קוֹל מְפָאֲרֶיךָ בְּכָל אֵיבָרֵיהֶם. תִּכֵּן מִצְוֹת מַעֲשֵׂיהֶם בְּמָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה אֵיבָרֵיהֶם. בְּזֶה חֹדֶשׁ תְּקוֹעַ שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רַגְלֵיהֶם. שַׁי מוּסְפֵי יוֹם עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקַרְסֻלֵּיהֶם. גָּשִׁים פְּנֵי תֵיבָה שַׁחֲרִית שְׁתַּיִם. כְּמוֹ שְׁתַּיִם בְּשׁוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים קְרוֹת בּוֹ חֲמִשָּׁה. כְּמוֹ חֲמִשָּׁה עַל בִּרְכֵּיהֶם: דְּרוּשִׁים תְּקוֹעַ בַּכֶּסֶא בְּאֶחָד. כְּמוֹ אֶחָד בְּיַרְכוֹתֵיהֶם: קֶרֶן יִמְשְׁכוּ לְשַׁלֵּשׁ שְׁלֹשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה בְּקוֹטָלֵיהֶם: הֵן מוּסְפֵי חֹדֶשׁ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה צַלְעוֹתֵיהֶם: צָקוּן לַהֲשָׁם בְּרָכוֹת תֵּשַׁע. כְּמוֹ תְּשָׁעָה שֶׁבִּזְרוֹעוֹתֵיהֶם: וּמַלְכִיּוֹת וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפָרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּפִסַּת יְדֵיהֶם: פִּלּוּל תְּמִידִים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁמֹנֶה

שְׁמַע Höre Jisrael! der Ewige unser Gott ist ein einiges ewiges Wesen.

Einer, unser Gott er, unser Vater er, unser König er, unser Erretter er. Er wird einst, zum zweiten Male, uns vernehmen lassen vor den Augen alles Lebenden, daß er unser Gott sey!

(מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר אלעזר.)

וְעַמְּךָ תְּלוּאִים בִּתְשׁוּבָה לְהִתְיַחֵד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לָךְ כְּאַחַד לְאֶחָד. רַחֵץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּיִם נְשׂוֹא לֵב אֶחָד. קוֹל שׁוֹפָר כָּפוּף כְּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוּן שׁוֹפָר פָּשׁוּט פְּשׁוֹט לֵב אֶחָד. פּוּר יָמִים יוֹצָרוּ בָם לָבוֹר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד. ק' סְמוּכִים בְּצִדְקַת אָב הָיָה אֶחָד. נִשְׁעָנִים בִּסְבַךְ יָחִיד וּמְיוּחָד. מוּבְטָחִים בְּתָם וּבְיוֹשֶׁר אָב אֶחָד:

ק' לְהִזָּכֵר לָמוֹ עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד. בְּשִׁבְתּוֹ בַּכִּסֵּא שְׁפוֹט גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מֵלִיץ יוֹשֶׁר מִנִּי אֶלֶף אֶחָד. טוֹבוֹת לְהַגִּיד בַּשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד. חָשׁוּב גֵּר וְאֶזְרָח לַמִּשְׁפָּט אֶחָד. זַךְ וָרַע מֵהַיּוֹם מוֹרַע דִּינָם לְאֶחָד. וַאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו שְׁקוּלִים עַד עָשׂוֹר יוּאֲחָד. הוּא כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה יִיחַד. דֶּלֶת פְּתוּחָה לַשָּׁבִים תֵּת צֳרִי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גּוֹלֶה זְכוּת וָרֶשַׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד. בִּקּוּר חֶשְׁבּוֹן לִמְצוֹא אֶחָד לְאֶחָד: ק' אִם יַשְׁקִיט וּמִי יַרְשִׁיעַ לַהֲשִׁיבֶנּוּ וְהוּא בְּאֶחָד. אֱמֶת חוֹתָמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד. לְעֵת תָּמוּט וּכְכַל יַד עַם אֶחָד:

ק"ח עוֹד יִזָּכֵר לָמוֹ מִטַּת שְׁכֶם אֶחָד. זֹאת הַמִּתְמֶרֶת שְׁמַע פֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת נֶשֶׁף וָשַׁחַר לְיַחֵד לְאֶחָד:

ק"ו מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ

תְּרַפֶּנָה כְּנַף כִּסֵּא. פְּשָׁעִים אִם עָצְמוּ מַשִּׁיקוֹת כִּסֵּא. צוֹרֵר כִּי יַסְטִין יְפַרְשֵׁז עֲנָן כִּסֵּא. קוֹל שׁוֹפָר לְעֵת יַעַל מְאַחֵז פְּנֵי כִסֵּא. רַחֲמִים יָלִיץ בְּעַד רְשׁוּמִים בַּכִּסֵּא. שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה שֶׁבֶת בְּאוּלָם הַכִּסֵּא. תַּבְנִית תָּם יִפֶן חֲקוּקָה בַכִּסֵּא. אַרְבַּע חַיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנֻשָּׂאוֹת עִם כִּסֵּא:

ק׳ לְבִלְתִּי לְנַבֵּל לְמַעֲנוֹ כִּסֵּא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה וְיַפְגִּיעַ כִּסֵּא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עִמְּךָ בַּכִּסֵּא:

ק״ח רַחֵם מְצוּקִים אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם שַׁמְתָּ הֲדוֹם וְכִסֵּא. וְאָז יִתְרַעַם הַגַּלְגַּל וְיִתְרַעַשׁ הַכִּסֵּא. וְאוֹפַן לְאוֹפַן וְחַיָּה לְחַיָּה וּכְרוּב לִכְרוּב לְעֻמַּת כִּסֵּא:

ק׳ כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה. מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

בָּרוּךְ Gebenedeyet die Herrlichkeit des Ewigen an ihrem Orte. O, wolle er von seinem Orte sich zuwenden mit Erbarmen, und günstig seyn dem Volke, das seinen Namen einet, Abends und Morgens, jeden Tag zwei Mal, in Liebe sprechend „Schema!

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

(מיוסד ע״ס א״ב ובסוף חתום שם המחבר אלעזר.)

וְחַיּוֹת אֲשֶׁר הֵנָּה מְרֻבָּעוֹת כִּסֵּא. בְּמָאתַיִם
וְחֲמִשִּׁים וָשֵׁשׁ מְכַנִּיפוֹת כִּסֵּא. גּוֹעֲשׁוֹת בּוֹ
כְּסוֹכְכָם פָּנִים בְּפָנִים לְכִסֵּא. דְּמוּת רָקִיעַ
בְּרָאשָׁם נָטוּי לְכִסֵּא. הוּא כְּעֵין הַקֶּרַח בּוֹ
שְׁבִיב כִּסֵּא. וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ כְּמַרְאֵה דְמוּת
כִּסֵּא. זָעוֹת בְּלִי לֵאוֹת מֵחִיל כִּסֵּא. ק׳ חָשׁוֹת
בְּרָצוֹא וָשׁוֹב מֵרְעִישׁוּת כִּסֵּא. טָסוֹת כַּבָּזָק
וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד כִּסֵּא. יוֹדְעוֹת כִּי כָל מָקוֹם
לֹא יָכִיל מְקוֹם כִּסֵּא:

ק׳ כַּף רֶגֶל חֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה יְשָׁרָה
לְכִסֵּא. לְעֵת תַּרְשִׁינָה לְפָאֵר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת
לְכִסֵּא. מִתְעַלְּפוֹת מִפַּחַד רָם יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא.
נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נְשׂוּאוֹת עִם כִּסֵּא. סוֹבְלוֹת
מִתַּחַת זְרוֹעוֹת עוֹלָם לְכִסֵּא. עֲתִירַת זוֹ כְּתַעַל

כְּבוֹדוֹ Seiner Herrlichkeit ist das Weltall voll, die Engel fragen einander: Wo der Ort seiner Herrlichkeit? und einer dem andern spricht zu: „Gebenedeyt!"

אֵין קִצְבָּה לִשְׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין קֵצָה (נ״א קֵץ) לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ. וְאֵין לְשַׁעֵר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין לְפָרֵשׁ עֵילוֹם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ וְאַתָּה נָאֶה לִשְׁמֶךָ. וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִּשְׁמֶךָ: ק׳ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ:

כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: ק׳ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אין Und deine Jahre kennen nicht das Ende,
Und nicht das Ziel, wo sich das Leben wende;
Und unermeßbar ist des Wagens Pracht,
Auf dem du ziehest mit der Himmelsmacht;
Und unaussprechbar die Gestalten,
Die im Geheimniß deines Namens walten!
Dein Name ziemet dir,
Du ziemest deinem Namen,
Und uns, o Seligkeit!
Hast du genannt nach deiner Herrlichkeit! —
עשה O Herr! um deines Namens willen
Laß deinen Ruf die weite Welt erfüllen:
Durch die, die deinen Namen hoch erheben
Im Tod und Leben! — —
Feierlich und hocherhaben schallt es rings das Dreimalheilig,
Wie ein hoher Engelschor:

„Heilig, heilig, heilig
Ist der Gott der Schaaren,
Voll die Erde seiner Herrlichkeit.“

(צום) (קול) (ממון)

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ. קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְיוֹדֵעַ יִצְרָם. כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם: אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר. כֶּחָצִיר יָבֵשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. כְּצֵל עוֹבֵר. וּכְעָנָן כָּלָה. וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת. וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ. וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם

וּתְשׁוּבָה Ihr aber: **Buße und Gebet und thätige Liebe!** Ihr führt hinweg das schreckensschwangere Urtheil. —

כִּי Denn wie dein Name, ew'ge Güte, so dein Ruhm! du zürnst so langsam, du verzeihest so schnell; willst nimmer des Verdammten Untergang — er kehre zurück und lebe! Mit Sehnsucht harrst du seiner bis an's Ende, er kehrt zurück — du nimmst ihn auf mit Freuden! In **Wahrheit!** du hoher Schöpfer! kennst deine Geschöpfe — sie sind Fleisch und Blut. Des Menschen Anfang — **von** Erde, des Menschen Ende — **zu** Erde; und um die Seele kaufet er sein Brod. —

Schnell bricht das Glas, schnell dorret das Gras,
Die Blume verblüht, der Schatten entflieht,
Der Staub vergeht, und auch der Sturm der ihn verweht;
Ein Schaum, ein Traum —
Das ist der Stolz des Menschen. — —

וְאַתָּה **Du aber Herr, regierst allmächtig und ewig und nimmer verändert!**

עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר
וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי. וְתַחְתּוֹךְ
קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה. וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם:
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם (צוֹם) כִּפּוּר
יֵחָתֵמוּן. כַּמָּה יַעַבְרוּן. וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן. מִי יִחְיֶה.
וּמִי יָמוּת. מִי בְקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְקִצּוֹ. מִי בָאֵשׁ.
וּמִי בַמַּיִם. מִי בַחֶרֶב. (וּמִי בַחַיָּה) וּמִי בָרָעָב.
(וּמִי בַצָּמָא.) מִי בָרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה. (מִי בַחֲנִיקָה
וּמִי בִסְקִילָה.) מִי יָנוּחַ. וּמִי יָנוּעַ. מִי יִשָּׁקֵט.
וּמִי יִטָּרֵף. מִי יִשָּׁלֵו. וּמִי יִתְיַסָּר. מִי יָרוּם.
וּמִי יִשָּׁפֵל. מִי יֵעָשֵׁר. וּמִי יֵעָנִי:

Ach, sie auch sind nicht rein vor deinen Augen im Gerichte! Und alle Pilger dieser Welt, wie eine Heerde ziehn sie still vorüber; mit seinem Stabe steht der Hirte musternd, bedenkend, rechnend! — Das Leben zählst du jedes Fleisches, und steckst das Ziel jedweder Kreatur, und unterfertigest das letzte Urtheil.

בראש Er schreibt am Neujahrstag, Er siegelt am Versöhnungstage: Wer komme, wer gehe!
Wer lebe, wer sterbe!
Wer am Ende, wer nicht am Ende!
Wer in Feuersgluth! Wer durch Wassersfluth!
Wer durch Menschenwuth!
Wer in Hunger! Wer in Kummer!
Wer weiche, wer steige!
Wer schaffe, wer erschlaffe!
Und wer im Leiden, wer in Freuden!
Und wer in Ruhe, und wer in peinlicher Seelenangst!
Wer in der Höhe, und wer in der Tiefe!
Und wer in Reichthum, und wer in Armuth!

וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:
*) וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיוֹם. וּבוֹ תִנַּשֵּׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת. אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד. וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה. וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן. וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן. וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לִפְקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין. כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם תַּעֲבִיר (נ"א יַעַבְרוּן) לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן. קין כְּבַקָּרַת רוֹעֶה

Heiligung soll aufwärts steigen
Dir, o großer Gott und König!

וּנְתַנֶּה Wir wollen verkünden des Tages heiligen Ruhm, groß ist er und furchtbar, hoch hebt sich an ihm dein Reich, fest stützt auf Gnade sich dein Thron, du thronst darauf in Wahrheit! In Wahrheit! Du, Herr! bist Richter und Sachwalter, und Wisser und Zeuge, und Schreiber und Siegler, und Zähler und Rechner. — Du denkest das, was wir vergessen, schlägst auf das Buch des Angedenkens, von selber liest es sich — und jedes Menschen Hand hat frei sich eingezeichnet. — — Ein mächtiger Posaunenstoß! drauf leise feierliche Stille. — Da beben die Engel, sie fasset Schreck und Grausen, sie rufen: Es naht der Tag des Gerichts! Er ladet die Schaaren der Höhe zu Gericht!

וּנְתַנֶּה *) Ueber dieses Gebet und die interessante Geschichte ihres Verfassers, siehe die Vorrede.

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. פְּאֵרוֹ עוֹז. פּוֹעַל יְמִינוֹ תָעוֹז. פּוֹדֶה
וּמָעוֹז. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. קְדוֹשָׁיו לַהַב. קוֹרְאֵמִי רַהַב. קָרוֹב
לְקוֹרְאָיו בְּאַהַב. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. שֵׁנָה אֵין לְפָנָיו. שֶׁקֶט בִּפְנִינָיו. שֶׁבַח
טוֹב בְּמַצְפּוּנָיו. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. תָּקְפּוֹ לָעַד. תִּפְאַרְתּוֹ עֲדֵי עַד. תְּהִלָּתוֹ
עוֹמֶדֶת לָעַד. ק״ק לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ: (סוגרין הארון)

(Vorsänger:) Macht schmückt ihn prächtig,
Seine Hand ist mächtig,
Stütze mächtig.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Seine heiligen Feuergestalten,
Fluthen auf sein Befehl sich spalten, —
Denen nahe, die in Liebe ihm die Hände falten.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Dem Schlafe nicht ergeben —
Ruhe beherrscht die ihn umgeben,
Die vor seiner Nähe beben.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Dessen Macht ewig währt,
Für und für geehrt,
Dessen Lob bleibt unversehrt.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. זוֹכֵר צוּרִים. זַכּוּת יְצוּרִים. זוֹעֵם צָרִים. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. טוֹב שׁוֹכֵן עַד. טוּבוֹ לָעַד. טִפַּח שְׁמֵי עַד. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. כַּשַּׂלְמָה עוֹטֶה אוֹר. כָּל מְאוֹרֵי אוֹר. כַּבִּיר וְנָאוֹר. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. מֶלֶךְ עוֹלָמִים. מְפַעֲנֵחַ נֶעֱלָמִים. מֵשִׂיחַ אִלְּמִים. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. סוֹבֵל הַכֹּל. סָב וּמְבַלֶּה כֹּל. סוֹקֵר הַכֹּל. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

(Vorsänger:) Ahnen Verdienste gedenkend,
Wohlwollen ihren Nachkommen schenkend,
Widersacher ins Elend versenkend.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Allgüte ohne Aufhören,
Ewig seine Gnaden währen, —
Erschuf die Himmelssphären.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Im Licht gehüllt,
Glanz erfüllt —
Schutz und Schild.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
Vorsänger:) König der Welten genannt,
Dem alle Geheimnisse sind bekannt, —
Sprache durch ihn der Stumme fand.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Alles tragend,
An Jahrezahl überragend —
Alles vor ihm zagend.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.

אִם לֹא לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ. וְיָסִיר (מֶנּוּ) חֲרוֹן אַף וָכַעַשׂ. אֵין לְבַקֵּר וְלִמְצוֹא מַעַשׂ. קָדוֹשׁ:

קהל וּבְכֵן נַמְלִיכְךָ מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: (וּבְכֵן וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ:)

כותקין הארון

חזן מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. אֵל דָּר בַּמָּרוֹם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם. אוֹמֶץ יָדוֹ תָּרוֹם. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. גִּבּוֹר לְהָקִים. גּוֹזֵר וּמֵקִים. גּוֹלֶה עֲמוּקִים. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. הַמְדַבֵּר בִּצְדָקָה. הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה. הַמַּאֲזִין צְעָקָה. ק׳ לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

אם Thut er nicht seinetwillen, Grimm und Zorn über uns nicht walten zu lassen,—dann sind gerechte Thaten nicht zu erschwingen. O, Heiligster!

Höchster König!

מֶלֶךְ (Vorsänger:) In Höhen thronend,
In Sphären wohnend —
Mit mächt'ger Hand belohnend.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Im Schaffen Held,
Beschlossenes hält —
Dunkles erhellt.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.
(Vorsänger:) Gerechtigkeit ehrend,
Gnade gewährend,
Gebete erhörend.
(Gemeinde:) In Ewigkeit er regieren wird.

לְהִשָּׁפֵט בְּוִכּוּחַ אַף וְחֵקֶר. יִסָּכֵר פִּי דּוֹבְרֵי שָׁקֶר: יָשָׁר מִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו בֶּאֱמֶת. אֵיךְ אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת. חִשַּׁב פָּעֳלוֹ אֱלֹהִים אֱמֶת: יְדִיד אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו. לֹא קָם כָּמוֹהוּ בִּבְחִירָיו. וְאַחֲרֵי כָּל זֹאת דִּקְדֵּק אַחֲרָיו: יָבִינוּ כָּל יְצוּרֵי אָרֶץ. אִם כַּךְ בִּמְצוּקֵי אָרֶץ. מַה יַּעֲשׂוּ רִשְׁעֵי אָרֶץ: רָאֹה יִרְאוּ יַעֲרֵי שִׂיחִים. אִם אֵשׁ אָחֲזָה בַּלַּחִים. אָז יָנוּעוּ יְבֵשִׁים כְּסוּחִים: ק׳ רְאֵה כִּי אֵין אִישׁ. לְהַפְגִּיעַ בְּעַד בְּנֵי אִישׁ. וְאַתָּה יְיָ וְלֹא אִישׁ: רָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת אֲשַׁנְּנָה. מַעֲשֵׂה כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה. לְרַצּוֹתְךָ בְּשׁוֹפָר (בשבת בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

---

wissend sich verging. Jene auch, die muthwillig im Tempel eindrangen, ausgleiten wird einst ihr Fuß, vom Gerichte dessen getroffen, der Muthwillige demüthigt. Wenn Lügnerbrut der Prüfung unterworfen wird, um im Zorn gerichtet zu werden, verstummend ihr Mund sich schließen. — Jener Redliche, a) der in Wahrheit vor Gott wandelte, ward nach jener Begebenheit auch zurechtgewiesen vom Gott der Wahrheit. — Jener Liebling Gottes, b) der unter seinen Vorgängern und Nachfolgern seines Gleichen nicht hatte, auch ihn traf die Strenge des göttlichen Gerichts. Mögen alle Geschöpfe bedenken, wenn den Frommen, den Stützen der Erde, dies widerfuhr, wie wirds dem Frevler erst ergehen! Mögen auch des Waldes Gebüsche ihre Blicke richten! wenn die Flammen die saftreichen Bäume schon ergriffen, mögen die Dürren zu zittern beginnen. — Schau doch, daß wir keinen zu dir senden können, zu beten für die Nachkommen jener großen Menschen; du bist Gott und kein Mensch! Ich wiederhole selbst nun die Handlungen des ganzen Jahres, die in deinem Buche längst verzeichnet sind, und verspreche Versöhnung mir durch den Posaunenschall an diesem Neujahre.

---

a) Jecheskiel (II Könige 20 und II Chronik 22, 15.)
b) Joschijahu (II Könige 23, 25 und II Chronik 32, 23.)

בַּחֵרֶם. מַגְדִּישׁ וְעַד קָמָה וְכֶרֶם: בּוֹגֵד וְשׁוֹדֵד מַה מּוֹעִיל:
הוֹן בְּעֶבְרָה לֹא יוֹעִיל. כִּי אִם לְחַלּוֹת פְּנֵי מְלַמֵּד לְהוֹעִיל:
יָד שָׁלַח אֱהוּז בָּאָרוֹן. נַעֲשָׂה בּוֹ מִשְׁפָּט וְחָרוֹן. מַה יַּעֲשׂוּ
עוֹבְרֵי כִּבְנֵי מָרוֹן: יוֹדֵעַ נַגֵּן כְּפָץ בְּחָנֵנִי. נִבְחַן וְגַם חִנָּם
הֲנָנִי. וְאַל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט לְדַיְּנֵנִי: קוֹרְאֵי בְּגָרוֹן וְקוֹל
שׁוֹפָר. אִם פִּשְׁעָם בְּדִין יְסֻפָּר. בְּמַתְּנַת חִנָּם הַיּוֹם יְכֻפָּר:
קָצִין כְּגָאָה לְקַטֵּר לַשֵּׁם. נֶגַע בְּמִצְחוֹ זָרַח לְהֵרָשֵׁם. וְנִשְׁפַּט
בְּלֹא יָדַע וְאָשֵׁם: לְעֵת תָּמוּט רֶגֶל זֵדִים. אֲשֶׁר בָּאוּ לְהֵיכַל
מְזִידִים. יִשָּׁפְטוּ בְּמַכְנִיעַ זֵדִים: לְעֵת יִבָּקְרוּ פּוֹעֲלֵי שֶׁקֶר.

---

richt anders gerichtet zu werden, als nach der Art, wie ihr es selbst thatet? — Auch die Jugend, a) welche fremdes Feuer in die Stiftshütte brachten, erfaßte zornig das Strafgericht, welches zur fernern Warnung andern dienen kann. — Jener unvernünftige, b) den die Lust anwandelte, von dem der Verbannung anheimgefallenen Gute Gebrauch zu machen, ward selbst in die Bande der Verbannung verstrickt mit seiner Habe insgesammt. Das in Untreue erworbene Gut nützt dem Räuber nicht, am Tage des Zores kann Gut nichts frommen, nur Beten zu dem, der das Nützliche lohnt, kann fruchten. — Jener auch, c) der die Hand nach der Bundeslade ausstreckte, traf der göttliche Zorn. Was soll nun jene erwarten, die wie unvernünftige Thiere hinleben? — Der zu spielen verstand, d) sprach einst: „Prüfe mich doch!“ Als Prüfung ihm begegnete, bat um Erbarmen er, sprechend: „Gehe zu Gericht nicht mit mir.“ Die heute flehen mit Posaunenschall, wenn einzeln aufgezählt ihre Vergehen werden bei Gericht, so mögen sie durch deine Gnade heute Versöhnung finden. — Als jener König e) stolz sich zum Räuchern drängte, brach der Aussatz auf seiner Stirne aus, zum Zeichen seines Vergehens, ward gerichtet, weil er un=

---

a) Die Söhne Aharons (III Buch Mose 10, 11.)
b) Achehn (Josua 7.)
c) Usah. (II. Sam. 1, 6.)
d) David.
e) Usijahu (II Chronik 26, 19.

שֵׁם בְּמָכְרָם עֲמוּסִים. בַּזּוֹנָה וּבַיַּיִן וּבְשׁוֹד חֲמָסִים. אֵיךְ
בַּדִּין יִהְיוּ נֶעֱמָסִים: בְּהִתְיַצְּבוֹ לָרִיב בְּעָמְדוֹ לָדִין. עַל
זֹאת אוֹתָם יָדִין. לְמַעַן יֵדְעוּן שַׁדּוּן בְּדִין: יָרַד אֲשֶׁר הוֹרִיד
אֲמָרִים. וְהִדְרִיר בְּכוֹר שׁוֹר מֵחֲמוֹרִים. וְנֶעֱנַשׁ בְּשָׁמְעוֹ
נָא הַמּוֹרִים: יַעַן אֲשֶׁר נוֹקַשׁ בְּעֶשֶׂר. נֶחֱרְתוּ בוֹ מִיתוֹת
עֶשֶׂר. וּכְנָגַע גְּבוּל כְּבָל בְּאֹסֶר: רָאשֶׁיהָ אֲשֶׁר בְּשֹׁחַד
יִשְׁפּוֹטוּ. אֵיךְ בְּקַו צֶדֶק יִשָּׁפֵטוּ. כִּי אִם כְּמוֹ שָׁפָטוּ: רוֹבִים
עֲלֵי אִישׁ זָרָה. פָּגְעָה בָם בְּאַף גְּזֵרָה. לְלַמֵּד בָּם פּוֹשְׁעֵי
פְּזוּרָה: בַּעַר חָמַד מִן הַחֶרֶם. וְנִלְכַּד הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ

Götzen, raubte das Gesicht ihm. — Auch der, der seine Nachkommen den Lehrhallen a) zuführte, mußte seinen Lieblingssohn b) lange entbehren, weil er sagte einst: „Mein Wandel ist verborgen." Der Verruchte, der im Dunkeln sein arges Wesen treibt, möge er sehen doch, daß Tugend ihm vorwandelt, daß am Tage des Zornes er Schutz einst finde. — Auch jene zwölf Freunde, c) als Prüfung sie traf, konnten vor Gericht nicht bestehen, weil sie ums Geld den Bruder verkauften. Wie werden beim Gericht aufgenommen seyn jene Namenlosen, welche die Bevorzugten um Wein und Wollust aufopfern? Wenn Gott sich zu Gericht erheben wird, wird er dieses über sie ahnden, damit sie erfahren, daß strenges Recht waltet. — Jener, d) welcher die Gesetze vom Himmel brachte, und den erstgebornen Stier aus der Eselschaar befreite, wurde bestraft, durch sein Ausruf: „Hört es doch ihr Widerspenstigen! e)" Zehnfach verstrickten ihn seine harten Worte, und so oft auch ward ihm sein Tod verkündet, und die Grenze Palästina's schon berührend, ward in des Todes Fesseln er geschlagen. Ihr Volkshäupter, deren Richtersprüche Bestechung bestimmt, denket ihr denn vorm Ge-

---

a) Jaakob.
b) Josef.
c) Jaakobs Söhne.
d) Moscheh.
e) IV Buch Mose 2, 10.

גַּן הִפְרִישׁוֹ. וְעָבַר עַל צִוּוּיוֹ וַיְגָרְשׁוֹ. וְיוֹם זֶה לְיֹשֶׁר דְּרָשׁוֹ:
לְעֵת הֵעִיר אֶזְרָח מִמַּאְפָּל. עוֹלָם הָיָה תֹהוּ וּמְאֻפָּל.
עֶשְׂרִים דּוֹר בְּזוּי וְשָׁפָל: עִקְּשִׁים בְּאֹרַח מִישׁוֹר מִסְלוּל
יִדַּע. וְעַל נָאֲמוֹ בַּמָּה אֵדַע. נִדּוֹן בְּקַו יָדֹעַ תֵּדַע: עוֹבְרִים
בְּעֵמֶק הַבָּכָא לְהִבָּדֵק. אִם כְּפָעֳלָם בְּרִיב יְדֻקְדָּק. לִפְנֵי
שׁוֹפֵט מִי יִצְטַדָּק: זָךְ הַמַּשְׁלִים בְּעֵקֶר נֶפֶשׁ. בְּזֹקֶן לֹא
מָצָא נֹפֶשׁ. וַתִּכְהֶין עֵינָיו בַּעֲשַׁן טֶפֶשׁ. זַרְעוֹ רֶגֶל בְּאָהֳלֵי
תוֹרָה. וְעַל אָמְרוֹ דַּרְכִּי נִסְתְּרָה. נִכְסָה מֶנּוּ פּוֹרַת
בְּסִתְרָה: רָשָׁע אֲשֶׁר בְּמַחְבָּא יַחְתֵּר. צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ
וְיִנָּתֵר. אוּלַי בְּיוֹם אַף יִסָּתֵר: רֵעִים שְׁנֵים עָשָׂר כְּהִבְדִּיק.
בְּרִיב אוֹתָם לֹא הִצְדִּיק. עַל מִכְרָם בַּכֶּסֶף צַדִּיק: בְּנֵי בְלִי

---

verständig nicht, sank zu Nichts herab. Seiner Obhut ward jener Lustgarten einst zur Bearbeitung und Bewachung anvertrauet, aber des Gebotes Uebertretung bewirkte Vertreibung ihm; dieser Tag ward Fürsprecher ihm. — Als aus jenem Dunkel das Licht a) aus Morgenland hereinbrach, wo schon zwanzig Geschlechter b) nacheinander, verächtliches niedriges Treiben, die Welt beherrschten. Rechte Bahn zeigte er jenen, die auf krummen Wege einher wandelten; doch weil er etwas ungläubig fragte: c) „Wodurch werde ich es erfahren?" ward strafende Antwort ihm beschieden: „Du sollst es einst erfahren!" Die durch das Thränenthal hienieden ihrer Prüfung entgehen wollen, wenn genau nach ihren Thaten ihnen wird zugemessen: wer kann vor dem Richter gerecht zu erscheinen hoffen? — Dem Reinen dort, d) der sein Leben willig als Opfer wollte bieten, bot sein Alter keine Freuden dar; der Rauch jener Thörichten e) zum

---

a) Abraham.
b) Von Adam bis auf Abraham.
c) Da Gott ihm Verheißungen gab (I Buch Mose 15, 8.)
d) Jitzchack.
e) Seine Schwiegertöchter, Esaus Frauen.

ק׳ לְהָסִיר מִכְשׁוֹל מִלֵּב הֶעָקוֹב. לְהִזָּכֵר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

קו״ק אֵל אֱמוּנָה בְּעָרְכְּךָ דִּין. אִם תְּמַצֶּה עוֹמֶק הַדִּין. מִי יִצְדַּק לְפָנֶיךָ בַּדִּין. קָדוֹשׁ:

אִם לֹא לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ. וְיָסִיר (מֶנּוּ) חֲרוֹן אַף וָכַעַשׂ. אֵין לְבַקֵּר וְלִמְצוֹא מַעַשׂ. קָדוֹשׁ:

(סס המקבר בראשי הקרוזות אלעזר בירבי הקליר.)

אוֹמֶץ אַדִּירֵי כָּל חֵפֶץ. בְּהִתְבַּקְּרָם בַּדִּין חָיְבוּ לְנַפֵּץ. כְּלֹא נִמְצָא בָּהֶם חֵפֶץ: אָדָם יְצִיר עָפָר מֵאֲדָמָה. לְאֵילֵי מָרוֹם אוֹתוֹ דִּמָּה. לֹא בָן וְלַהֶבֶל דָּמָה: לַעֲבוֹד וְלִשְׁמוֹר

יִמְלֹךְ Ewig wird regieren dann der Herr, dein Gott, Zijon, in alle Zeitalter. Hallelujah. — Du, Heiligster! thronend im Ruhme Jisraels, o Allmächtiger!

אֵל Der Treue Gott! läßt du deinem Maßstabe das Recht walten, beim Gericht auf die tiefsten Tiefen eingehend, — wer kann dann bei deinem Gerichte gerecht erscheinen? O, Heiligster!

אִם Thut er nicht seinetwillen, Grimm und Zorn über uns nicht walten zu lassen, — dann sind gerechte Thaten nicht zu erschwingen. O, Heiligster!

אוֹמֶץ*) Die Mächtigsten an freiem Willen selbst, als der Prüfung sie unterworfen wurden, hatten sie Strafe sich zugezogen, jenen gleich, die alles Werthes waren beraubt. — Adam, das Erstgebilde, anfänglich den Himmelswesen vergleichbar, handelte

---

*) (Der Zweck dieses Vortrags ist, aus der Geschichte zu zeigen, daß jedes Vergehen hart geahndet wurde.)

בְּרֵאשִׁית. רֹאשׁ דְּבָרְךָ תְּשׁוּבָה לְהָשִׁית. דִּין
טֶרֶם הֶעֱרַךְ מֵרֵאשִׁית. קִדְּמָה לְמַלֵּט
שׁוֹבָבִים מֵחֲרִשִׁית: הַיּוֹצֵר יַחַד שְׁנֵי לְבָבֵיהֶם.
צוֹפֶה וּמַבִּיט סַרְעַף קְרָבֵיהֶם. וְאִם אָוֶן נִרְאָה
בְּמַחֲבוֹאֵיהֶם. פָּקוֹד תִּפְקוֹד לָמוֹ קְרוֹבֵיהֶם:
זֵכֶר הֲסָרַת שֶׁכֶם מִסֵּבֶל. עֶבֶד כְּהוּכְפַּשׁ מֵעִנּוּי
כֶּבֶל. חֲנִיטָיו אִם תּוֹעֲתְעוּ בְּתֶבֶל. שִׁיתוּ יְחוֹנְנֵם
לְחַיֵּי הֶבֶל: טְמִינַת לֵב וּנְקִימַת קֵץ. נִדָּחִים
לֶאֱסוֹף בּוֹ בְּקֵץ. יוֹם מוּכַן עִתִּים לְהָקֵץ. מִיָּמִים
יָמִימָה וּמִקֵּץ לְקֵץ: כִּסֵּא לְהַקְפּוֹת חֹדֶשׁ
לִיקוֹב. כְּסוּחִים בְּלַהֲטוֹ לְהַבְהֵב לְרָקוֹב.

Neue Heilsamkeit ließest du von Urbeginn her schon in deinen Gedanken aufsteigen; bevor Strafe du noch ausgesprochen, hast du Gegenmittel ihr bereitet. — Aller Triebe Schöpfer, alle Regungen schauend! hat verborgene Sünde sich gezeigt, gedenke unserer Urahnen. — Jenes Mannes*) gedenke, dessen Schulter-Bürde ward abgenommen, von drückenden Sklavenketten befreiet wurde; hat Wollust seine Nachkommen berückt, möge seine Standhaftigkeit in diesem vergänglichen Leben hienieden uns beistehen. — Jener Tag laß erscheinen, der, meinem Herzen verborgen, zur Rache bestimmt, die Zerstreuten auch zu sammeln, die Leiden zu endigen derjenigen, die von Jahr zu Jahr und von Frist zu Frist sehnlich harren. — Möge jener Monat nahe, wo vom offenen Throne her wie Dornengestrippe die Ruchlosen von Flammen werden umlodert, wo den verstockten Herzen der Gebrechen sämmtliche entnommen werden, und Abraham, Jitzchack und Jaakob deinem Andenken sich nahen werden. —

*) Abraham.

אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. זָכוּר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וְאִם כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית. הָאֵל כָּאֵל הַבֵּט לַבְּרִית. פ׳ דְּבָרוֹת אֵלֶּה דִבְרֵי הַבְּרִית. גַּלֵּה בְּזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

עוֹלָם בְּבַקָּרְךָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. בְּהַכְרָעַת צֶדֶק תְּעַטֵּר (תַּכְרִיעַ) שָׁנָה. פ׳ אֲסוּמָה טְלוּלָה גְשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה. אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת בְּטַלְלֵי שָׁנָה:

כותקין החזן מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: סוגרין הארון

(מיוסד ע״ס א״ת ב״ש.)

אַף אוֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ קִוִּינוּךָ. תַּאֲוַת לֵב בַּצַּר פְּקָדְנוּךָ. בָּרֵי לֵבָב מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ. שׁוֹפָר תְּרוּעָה טֶרֶם שִׁמַּעְנוּךָ: גְּזֵרַת חֻקַּת מִיצִירַת

---

siegelt wurde mit des Bundes Worten, beseitige um des dreifachen Bundes,*) Angedenken. —

עוֹלָם Wenn heute, Neujahr, die Thaten du erforschest, möge gekrönt es werden durch der Gnade Uebergewicht. Möge Fülle ihm gegönnt, kühlender Regen in Sonnengluth; Jene auch, die im Staube schlummern, möge belebender Thau aus ihren Grüften rufen.

מִי כָמוֹךָ (Vorsänger allein:) „Wer“, s. Uebersetzung oben.

אַף אוֹרַח Selbst wenn Strafe schon beschlossen ist, senden unsere Hoffnung wir zu dir, in der Noth dich als Herzenslust gedenkend. Reinen Herzens nahten wir uns schon gestern dir, bevor der Posaune Schall wir noch zu dir gelangen ließen. — Der

*) mit den drei Urvätern.

(מיוסד ע"פ תשר"ק.)

תִּכֶּן בְּמָכוֹן לָכֶם שֶׁבֶת. שְׁעוֹן וּמוּסָר כְּעָלוּ
בְּמַחֲשֶׁבֶת. רָם תְּהִי אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת. קוֹל שׁוֹפָר
שְׁעוֹת מִנּוֹשֶׁבֶת: צָרַת אֹמֶר לֹא יָדוֹן. פַּעֲמַיִם
לֹא תָקוּם לַאֲבַדּוֹן. עוֹלָם אֲשֶׁר בְּאַרְבָּעָה נִדּוֹן.
סְמוֹךְ בְּחַסְדְּךָ וּבַאֲמִתְּךָ אָדוֹן: נוֹעָדִים בְּיוֹם
קְרָב וְנִלְחָמִים. מוּל אֶבֶן נֶגֶף מִתְלַחֲמִים.
לְבוּב תְּרוּעָתָם שְׁעֵה מִמְּרוֹמִים. כִּסֵּא דִין
לְהָמִיר בְּשֶׁל רַחֲמִים: יָחִיד אֲשֶׁר בְּעֶקֶד
נִשְׁפָּט. טְלָאָיו יְחֻנָּנוּ מִלְּהִשָּׁפֵט. חָלִילָה לְךָ

תכן Wenn den Richterstuhl du besteigst, die Erdenbewohner deine Strafe fühlen zu lassen, möge dein Ohr, o Höchster, des Schofars Schall erreichen, der von der Tiefe zu dir dringt. — Daß die Welt du nicht zum zweitenmal mit vertilgender Strafe heimsuchst: gabst du das Versprechen uns. Die Welt, die du vierfach richtest*) mögst mit deiner Gnade unterstützen sie, o Herr! — Vereint wie am Tage des Krieges, stehn heute wir da, uns gegen den Schein des Anstoßes**) verwahrend; ihrem Jubelschall wende dich von deiner Höhe zu, und wende in Erbarmen das strenge Recht du um. — Die Nachkommen jenes Einzigen, der als Opfer sich hingab,***) bedenke gnadevoll beim Gericht. Des Rechtes Gott! ferne sey es von dir, nach voller Strenge zu handeln; wie könnten bestehen sonst die Menschen? — Haben als schwache Menschen sie den Bund nicht beachtet, so betrachte du als Gott jenen Bund; und den Fluch, der be-

---

*) Ezechiel 14, 20.
**) Bezeichnung der Leidenschaften.
***) Jitzchack.

חוֹבַן לְתִקּוּן מוֹעֲדֶיךָ. צֹאן לְהַעֲבִיר בַּשֵּׁבֶט עָדֶיךָ. ק׳ קֶרֶן בְּמָשְׁכָם (בשבת קֶרֶן בְּזָכְרָם) הַיּוֹם עָדֶיךָ. רַחוּם זְכוֹר שְׁבוּעַת עֲבָדֶיךָ:

ק׳ נַעֲלֶה שׁוֹפָר עִם תַּחֲנוּן. שַׁדַּי לְפַתּוֹתְךָ בָּם בְּחִנּוּן. ק׳ תָּשִׁיב לְנָדָן בְּרַק הַשָּׁנוּן. תְּחַזֵּק מָגֵן לְגוֹנְנִי בְּגִנּוּן:

פותקין הארון זָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

---

sämmtlich vor dir vorüber ziehen und genauer Rechenschaft sich unterwerfen. — Auch zur Bestimmung aller übrigen Feiertage, ward diesem Monat der Vorrang verliehen, deine Heerde deinem Hirtenstab vorzuführen. Wenn sie dir zu Ehren in das Horn stoßen, sey, o Allerbarmer, deines Schwurs eingedenk, den den Urvätern du einst gabst. —

נַעֲלֶה Des Schofars Schall hebt mit dem Gebete gemeinschaftlich sich zu dir, daß in die Scheide du sinken lassest den gewetzten Stahl, und als Schild mir, Schutz und Schirm werdest.

זָכְרֵנוּ (Der Vorsänger: allein: „Gedenke unser," S. die Uebersetzung Seite ח׳ bis Ende derselben Seite.) Hierauf die Gemeinde:

(מיוסד ע"ס א"ב)

אֶפֶּד מֵאָז לְשֶׁפֶט הַיּוֹם. בְּחוֹן מַעֲשֵׂה כָל יוֹם. גִּישַׁת יְקוּמִים פְּנֵי אָיוֹם. דִּינָם בּוֹ לְפַלֵּס לִפְדִיוֹם: הָרִאשׁוֹן אָדָם בּוֹ נוֹצָר. וְצִוָּה חוֹק וְלֹא נָצָר. זֶה מֵלִיץ כְּהִרְחִיב בַּצָּר. חֲקָקוֹ לְמִשְׁפָּט וְלַדּוֹרוֹת מוּנְצָר: טִיעַת חוֹצֵב גְּבָעוֹת וְצוּרִים. יֻלְּדוּ בוֹ מֵרֹאשׁ צוּרִים. כְּיוֹשְׁבֵי נְטָעִים הֵמָּה הַיּוֹצְרִים. לְלַמֵּד בּוֹ צֶדֶק לַעֲצוּרִים: מְיוּחָס שְׁמוֹ בְּשֵׁם אֵיתָנִים. נֵס לְהִתְנוֹסֵס עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. סְפָרִים נִפְתָּחִים וּמַעֲשִׂים מְתַנִּים. עוֹבְרִים לְפָנֶיךָ וְחֶשְׁבּוֹן נוֹתְנִים: פָּקִיד

אֶפֶּד Dieser Tag heute ward von jeher zum Gerichthalten bestimmt, zu prüfen die Thaten jeglichen Tages. Alle Wesen schicken zum Gebet sich an vor dem Furchtbaren, um Befreiung zu bewirken sich. — Der erste Mensch ward heute eben erschaffen, ein Gebot erging an ihn, er beachtete es nicht, und an diesem Tage sprach Gott selbst ihm Gnade zu, aus der Angst ihn befreiend; er ward daher als Gerichtstag eingesetzt, und für fernere Geschlechter bestimmt. — Der Erde Grundsäulen, die Urfelsen, feierten heute ihre Schöpfungsfeier, durch der Urväter Verdienste hervorgerufen, die als Beisitzer im Schöpfungsrath saßen, Fürsprache zu leisten für die ins Seyn heraus noch nicht getreten waren. — Im Monate der Esonim*) ist zubenannt, weht das Panier für die obern und untern Wesen; die Bücher aufgeschlagen, aus denen die Handlungen alle sich ergeben, die

---

*) Beinamen der Urväter (der Tapfern) die in diesem Monat Tischri geboren wurden.

לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

חזרת התפלה לשליח צבור

פותחין הארון (אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים׃ (כ״א מָלֵא רַחֲמִים)׃ סוגרין הארון

---

melshöhen Eintracht erhält, schaffe auch uns und ganz Jisrael den Frieden. Amen.

יְהִי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger; unser und unserer Väter Gott, den heiligen Tempel wieder zu erbauen, bald, in unseren Tagen, und laß deine Lehre unser Antheil seyn: Dort wollen wir dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorzeit und den vergangenen Jahren. Süß sey dem Herrn die Spende Jduha's, wie in den Tagen der Vorzeit und den vergangenen Jahren.

בָּרוּךְ S. die Uebersetzung dieses Satzes Seite טז ꝛc. „Bei Wiederholung der Neun Benedeyungen vom Vorsänger ꝛc."

בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר
חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם
וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן
יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי

---

und Erbarmen, uns in deinem ganzen Volke Jisrael. Segne uus, Vater! allesammt mit dem Licht deines Antlitzes; denn mit dem Licht deines Antlitzes gabst du uns, Ewiger! unser Gott, die Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Gerechtigkeit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Jisrael jede Zeit und jede Stunde mit deinem Frieden. Im Buche des Lebens, des Segens und Friedens und der reichlichen Nahrung mögen wir gedacht und verzeichnet stehen vor dir, und dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gebenedeyet du, Ewiger! der den Frieden schafft.

אֱלֹהַי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippe vor Trugreden, laß meine Seele meinen Lästeren schweigen, und gegen Jeden gebeugt seyn, wie Staub der Erde. Oeffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen. Und die gegen mich Böses sinnen — vernichte bald ihren Rathschluß und vereitle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen; auf daß deine Geliebten errettet werden. Deine Rechte helfe mir; erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzen, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöser. Er, der in den Him=

לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי

---

bens; Schirm unsres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Du Gütiger! denn nicht endet dein Erbarmen, du Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

וְעַל Für dieses alles sey dein Name hochgepriesen und gebenedeyet, du, unser König immer und ewig. Zeichne zum glückseligen Leben alle Kinder deines Bundes. Alle lebendige Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen, Allmächtiger! unser Heil und unsere Hülfe. Gebenedeyet du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob.

שִׂים שָׁלוֹם Schenke Frieden, Glück und Segen, Gunst, Gnade

לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כְּמִצְוַת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

---

nedeyet du, Ewiger, der du hörst den Jubelschall deines Volks Jisrael mit Erbarmen.

רְצֵה Nimm wohlgefällig an, Ewiger, unser Gott! dein Volk Jisrael und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Jisrael's und ihr Gebet — mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sey dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Jisrael.

וְתֶחֱזֶינָה Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrest nach Zijon mit Barmherzigkeit. Gebenedeyt du, Ewiger! der zurückkehren lässet seinen Gottesglanz nach Zijon.

מוֹדִים Wir danken dir. Denn Du, Ewiger! unser Gott und Gott unsrer Väter, bist für immer und ewig, Hort unsers Le=

אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיָי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיָי עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ
וַאדֹנָי יֱהֹוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְיָ
צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ
וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵנוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה
וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה

---

zeichnet wie folgt: „Alle Weltbewohner und Erdenbesitzer! wenn auf den Bergen das Panier hochragt, sollt ihr's sehen, und wenn das Schofar bläst sollt ihr's hören." Ferner: „An jenem Tage wird ein großes Schofar geblasen werden, dann werden kommen die Verirrten im Lande Aschur, und die Verstoßenen im Lande Mizrajim, und werden anbeten den Ewigen auf dem heiligen Berge in Jeruschalajim." Ferner: „Aber der Ewige wird über ihnen erscheinen, und ausfahren wird, wie Blitz, sein Pfeil, und Gott, der Herr, wird ertönen das Schofar, und daherfahren in südlichen Stürmen; Gott der Herrschaaren wird sie schützen." So schütze dein Volk Jisrael mit deinem Frieden.

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unsrer Väter! Laß verkünden durch das Schofar unsere Freiheit, erhebe das Panier, daß versammlet werden unsere Vertriebenen, bring' zusammen unsere Zerstreuten aus allen Nationen, und die Verstoßenen aus allen Theilen der Erde, und führe uns nach deiner Stadt Zijon fröhlichen Gesangs und nach Jeruschalajim, in dein heiliges Haus, zur ewigen Freude; daß wir dort dir darbringen unsere Pflichtopfer, wie uns befohlen in deiner Thora, durch Moscheh, deinen Diener, auf deinen Majestätsspruch, welcher lautet: „Und an den Tagen eurer Freuden, Feste und Neumonde, sollt ihr blasen mit den Trompeten bei euren Ganz- und Freudenopfern; sie sollen euch zum Andenken seyn vor eurem Gotte. Ich der Ewige, euer Gott." Ja, du, der du hörst des Schofars Stimme, und vernimmst den Jubelton, Nichts dir gleich ist. Gebe-

יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־
הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם
וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ
שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ
כִּנְשֹׂא־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ

Schall des Schofars und den rauchenden Berg; als das Volk es gewahrte, wichen sie und standen von fern." Und in den Reden deines Heiligen (David's) heißt es: „Es erhob sich Gott unter Jubelschall, der Ewige unter Schofarton." Ferner: „Mit Trompeten und Schofars Ton jubelt vor dem Könige, dem Ewigen!" Ferner: „Blaset am Neumondstage das Schofar, am Feiertage unsers Festes, denn Gesetz für Jisrael er, Verordnung Jaakobs Gott." Ferner: „Hallelujah! Lobet Gott in seinem Heiligthum, lobet ihn in seiner Allmacht Veste, lobet ihn in seinen Wunderthaten, lobet ihn nach seiner großen Herrlichkeit, lobet ihn mit dem Klang des Schofar, lobet ihn mit Psalter und Harfe, lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöten, lobet ihn mit hellem Zimbelklang, lobet ihn mit schallreichen Zimbeln, alles, was Odem hat lobe Gott Hallelujah." Und durch deine Diener, die Propheten ist ver-

כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַלֵּי טֹהַר גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל־הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד קוֹלֶךָ וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים

---

ken. Gebenedeyet, du Ewiger! der du des Bundes eingedenk bist.

אַתָּה Du offenbartest dich in deiner Majestätswolke deinem heiligen Volke, um zu reden mit ihnen; vom Himmel herab ließest du ihnen deine Stimme vernehmen, und erschienst ihnen in erleuchteten Nebeln. Auch die ganze Welt bebte vor dir, und die Geschöpfe der Urzeit zitterten, als du, König! erschienst auf dem Berge Sinaj, um dein Volk zu lehren die Lehre und die Gebote, und sie vernehmen ließest deiner Stimme Pracht, und deiner Heiligkeit Sprüche aus Feuerflammen, unter Donner und Blitz über ihnen erschienst, und unter Schofars Schall über ihnen glänztest. So lautets in deiner Thora: „Es war am dritten Tage, als es Morgen ward, da war Donner und Blitz und eine dichte Wolke auf dem Berge, und Schofars Schall, sehr stark, und es zitterte das ganze Volk im Lager.“ Ferner: „Des Schofars Schall ward immer stärker, Moscheh redete und Gott antwortete ihm mit einer Stimme.“ Ferner: „Und das ganze Volk gewahrte die Stimmen, und die Flammen und den

אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה
שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּב
הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב
שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ
וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי
כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה: כִּי זוֹכֵר כָּל־
הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי

Vater Abraham auf dem Berge Morijah; es sey dir gegenwärtig, wie Abraham, unser Vater gebunden seinen Sohn Jitzchack auf dem Altar, und unterdrückt seine Liebe, um zu vollführen deinen Willen mit vollem Herzen: so möge unterdrücken deine Liebe deinen Unwillen gegen uns, und deine große Güte abwenden deines Zornes Grimm von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erbe; und erfülle uns, Ewiger, unser Gott! die Verheißung, die du uns hast zusagen lassen in deiner Thora durch Moscheh, deinen Diener, auf deinen Majestätsbefehl, und lautet: „Ich werde ihnen gedenken des Bundes der Vorfahren, der ich sie herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Völker, um ihnen Gott zu seyn, ich der Ewige!" — Ja, du bist von je eingedenk der vergeßlichen Dinge, keine Vergessenheit giebt es vor deinem Majestätsthrone, wirst auch den Opferbund Jitzchacks seinen Nachkommen heute erbarmend geden-

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלֹךְ
וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ
זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ
לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר
וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ
וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן
יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי־מִדֵּי
דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי
לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב
לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי
שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת
הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם

Brautstandes, daß du mir folgtest in die Wüste, in ein unfruchtbares Land." Ferner: Ich gedenke meines Bundes mit dir aus deiner Jugendzeit, und halte aufrecht dir den ewigen Bund." Ferner: „Ist Efrajim mir ein theurer Sohn? oder ein trautes Kind? denn ich rede sehr viel von ihm, werde sein immerfort gedenken, darum regt sich mein Inneres für ihn, ich will mich sein ganz erbarmen, spricht der Ewige."

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unserer Väter! Gedenke unser zum Guten, bedenke uns zum Heil und Erbarmen von den höchsten Himmeln herab; gedenke uns, Ewiger, unser Gott! des Bundes und der Gnade, des Schwurs den du geschworen unsrem

לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל
הַיָּם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ
וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ
הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־
יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי
יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ
כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ: וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו:

---

aller Thiere und alles Viehes, die mit ihm in der Arche waren, Gott ließ wehen einen Wind über die Erde und die Gewäſſer legten ſich.“ Ferner: „Gott hörte ihr Jammern (in Mizrajim) und gedachte ſeines Bundes mit Abraham, Jitzchack und Jaakob.“ Ferner: „Ich will gedenken meines Bundes mit Jaakob, mit Jitzchack und mit Abraham, und will das Land bedenken.“ So lauten die Worte deines Heiligen (David's): Ein Andenken ſtiftete er ſeinen Wundern, allgewogen und allerbarmend der Ewige! Ferner: „Unterhalt reicht er ſeinen Fürchtigen, ſeines Bundes ewig eingedenk er.“ Ferner: Er gedachte ihnen ſeines Bundes, ändert das Urtheil nach ſeiner unendlichen Gnade.“ „Und durch deine Diener, die Propheten iſt verzeichnet: „Gehe hin, und rufe Jeruſchalaijm zu: So ſpricht der Ewige: Ich bin eingedenk des Verdienſtes deiner Jugendzeit, der Liebe deines

ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמות. מי
לא נפקד כהיום הזה: כי זכר כל היצור לפניך
בא. מעשה איש ופקדתו. ועלילות מצעדי
גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי
מעללי איש. אשרי איש שלא ישכחך. ובן
אדם יתאמץ בך. כי דורשיך לעולם לא
יכשלו. ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך: כי
זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש
מעשה כלם: וגם את נח באהבה זכרת.
ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים בהביאך את
מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע
מעלליהם. על כן זכרונו בא לפניך יי אלהינו

Schicksal, die Handlungen und Unternehmungen jedes Menschen, die Gedanken des Erdmenschen und seine Entwürfe, und die Triebe der Handlungen jedes Mannes! — Heil dem Manne, der dein nicht vergißt, dem Erdensohn, der fest hält an dir! denn, die dich suchen, werden nie sinken, und nie beschämt werden, die in dir sich schützen. Ja, das Andenken aller geschaffenen Dinge kommt vor dich, du untersuchst die Werke Aller. — — Auch des Noach gedachtest du in Liebe, du bedachtest ihn durch Verheißung des Heils und des Erbarmens, als du die Wasserfluth brachtest, zu verderben alles Fleisch, wegen ihrer bösen Thaten; darum erschien sein Andenken vor dir, Ewiger, unser Gott: seine Nachkommen viel seyn zu lassen, wie Staub der Erde, und seine Nachkömmlinge wie Sand am Meere. So heißt es in deiner Thora: „Gott gedachte des Noach und

שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית: אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ.
וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־
הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל
גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד
סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד
כָּל־רוּחַ וָנָפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן
בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ.
וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ
זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ
לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לַשֹּׂבַע.

ja, es giebt keine Vergessenheit vor deinem majestätischen Throne, nichts ist verborgen vor deinen Augen. Du gedenkest alles Geschehenen, und kein Wesen ist dir unbekannt, alles liegt offen vor dir, Ewiger, unser Gott! du schauest und durchsiehst bis zu Ende aller Zeitalter. Du bestimmtest fest das Andenken, daß heimgesucht werde jedes geistige Wesen, daß gedacht werden der Menge Thaten und der unendlich vielen Geschöpfe, dieses hast du von Anbeginn bekannt gemacht, von frühester Zeit her offenbart. — Dieser heutige Tag, deiner Schöpfung Anfang, ein Andenken an jenen ersten Tag! bestimmt für Jisrael als Gerichtstag des Gottes Jaakobs; an ihm wird über die Länder das Urtheil gesprochen: wo Krieg, wo Friede, wo Hungersnoth, wo Ueberfluß seyn soll; an ihm werden die Geschöpfe heimgesucht, ihrer zu gedenken zum Leben oder zum Tode. Wer bleibt heute unbedacht? da das Andenken jedes Gebildes vor dich kommt, die Werke jedes Mannes und sein

פָּעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר
נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:
(לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ)
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ
(מַלְכֵּנוּ) אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קֶדֶם
לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלֻמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת

der Erde, deines Landes, im Glanze deiner hohen Macht; auf daß jedes Geschaffene erkenne, daß Du es geschaffen, und jedes Gebilde einsehe, daß Du es gebildet, und alles Beseelte spreche: Der Herr, Gott Jisraels, ist König, und seine Herrschaft waltet überall!*) — — Heilige uns durch deine Gebote, und laß deine Lehre unser Antheil seyn, sättige uns mit deiner Güte, und erfreue uns durch dein Heil,**) und reinige unser Herz, daß wir dir in Wahrheit dienen; denn du Gott bist Wahrheit, und deine Verheißung ist Wahrheit und besteht in Ewigkeit. Gebenedeyet du, Ewiger! König der ganzen Erde! du heiligst***) Jisrael und den Tag des Andenkens.

אַתָּה Du gedenkest der Werke der Welt, und suchest heim jedes Wesen aus der Vorzeit, vor dir sind offen alle Geheimnisse, und die große Menge verborgener Dinge von Anbeginn,

---

*) Am Sabbath wird hier eingeschaltet: Unser und unserer Väter Gott! nimm gnädig an unseren Ruhetag.

**) Am Sabbath schalte man hier ein: Laß uns, Ewiger unser Gott! den heiligen Schabbath in Liebe und Lust genießen, damit Jisrael, die deinen Namen heiligen, in ihm Ruhe finden;

***) Am Sabbath sagt man: den Schabath und

יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ
צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים:
וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ
כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן
עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה

wanket nie.“ Ferner: „Erhebet ihr Thore eure Häupter, erhöhet euch, ewige Pforten, daß einziehe der König der Ehre! Wer ist der König des Ehre? Der Ewige! mächtig und ein Held, der Ewige! ein Kriegesheld. Erhebet ihr Thore eure Häupter und erhebet eure ewige Pforten, daß einziehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre? Gott der Heerschaaren, er ist der König der Ehre!“ Und durch deine Diener, die Propheten, ist geschrieben also: „So spricht der Herr, Jisraels König und sein Erlöser, der Herr der Heerschaaren: Ich bin der Erste, Ich der Letzte, und außer mir ist kein Gott.“ Ferner: „Und hinaufziehen werden Retter auf den Berg Zions und richten den Berg Esav's, und des Ewigen wird seyn das Königsthum.“ Ferner: „Der Ewige wird König seyn über die ganze Erde, an selbigem Tage wird der Ewige einig seyn und sein Name einig.“ Und in deiner Thora heißt es: „Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.“ —

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unserer Väter! herrsche über die ganze Welt in deiner Majestät, und erhebe dich über die ganze Erde in deiner Herrlichkeit, und erscheine allen Bewohnern

תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר

daß zu dir sich wenden alle Frevler der Erde. Es werden erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdbodens, daß dir allein sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jede Zunge; vor dir, Ewiger! unser Gott, werden sie hinknieen, niederfallen, die Ehre deines Namens verherrlichen; sie alle werden das Joch deiner Regierung anerkennen, und du wirst dann über sie König seyn, auf ewig. Ja, das Reich ist Dein, und in Ewigkeit regierest du herrlich. So heißt es in deiner Thora: „Der Ewige wird immer und ewig regieren."

וְנֶאֱמַר Ferner heißt es: „Man schaut kein Unglück in Jaakob, sieht kein Elend in Jisrael; der Ewige, sein Gott, ist mit ihm, und des Königs Jubel ist in ihm." Ferner heißt es: „Und er (Gott) war König in Jeschurun (Jisrael) als die Häupter des Volks sich versammelten, insgesammt die Stämme Jisraels." Und in deinen heiligen Reden heißt es: „Denn des Ewigen ist das Königthum, und er herrschet über die Völker." Ferner: „Der Ewige ist König, bekleidet mit Majestät, bekleidet der Ewige mit Macht, er hat sich umgürtet, da steht die Welt und

שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה
שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (אַחֵר). אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה
הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ

darzubringen dem Schöpfer des Anbeginns, daß er uns nicht gemacht, wie die Völker jener Länder, und uns nicht gesetzt wie die Familien jenes Erdreichs, daß er nicht bestimmt unser Antheil dem ihren gleich, unser Loos wie das ihrer Menge. Denn wir knieen hin und fallen nieder und bekennen vor dem König der Könige, dem Heiligsten, gelobt sey er! Er ist's, der die Himmel ausgespannt, die Erde gegründet, dessen glorreicher Thron im Himmel oben, dessen Allmachts-Sitz in den höchsten Höhen; Er unser Gott, kein anderer sonst; wahrhaftiger König, nichts außer ihm. So heißt es in seiner Thora: „Erkenne heute und nimm es dir zu Herzen, daß der Ewige, allein Gott sey, im Himmel oben und auf der Erde unten, Niemand sonst."

על כן Darum hoffen wir zu dir, Ewiger! unser Gott, bald zu schauen die Herrlichkeit deiner Majestät, daß du die Gräuel hinwegschaffst von der Erde, und die Götzen ausgerottet werden; daß sich vervollkomme die Welt als ein Reich des Allmächtigsten, und alle Kinder des Fleisches deinen Namen anrufen;

נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ:

וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

בק"ק פפ"דמ אומרים

וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְשָׂעִיר לְחַטָּאת וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם וּשְׁנֵי תְמִידִם כְּהִלְכָתָם:

(לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית

zu jedem Widder, ein Zehntel zu jedem Lamm, und Wein zum Trankopfer; auch zwei Böcke zum Versöhnen, und die zwei täglichen Opfer nach Vorschrift, außer dem Monats=Ganzopfer und sein Speiseopfer, und dem täglichen Ganz= und Speiseopfer und ihre Trankopfer nach dem Rechte, zum angenehmen Geruch, als Feueropfer, dem Ewigen zu Ehren."]

(Am Sabbath wird ferner eingeschaltet:)

(יִשְׂמְחוּ Es werden sich freuen deines Reiches, die den Schabbath beobachten und ihn „Seligkeit" nennen, das Volk, das den siebenten heiligt, sie werden reichlich genießen wonnevoll deines Gutes. Am siebenten hast du Gefallen, ihn hast du geheiliget, „der Tage anmuthsvollster" hast du ihn genannt, ein Andenken der Schöpfungswerke!)

עָלֵינוּ Uns liegt es ob, zu preisen den Herrn der Welt, Huld

קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ

ewigen Freude. Dort wollen wir darbringen unsere Pflicht=Opfer, die gewöhnlichen nach ihrer Ordnung, und die Musafim (Zugaben) nach Gebühr. Auch die Musafim dieses Tages (des Schabbath und) des Andenkens wollen wir dir darbringen in Liebe, wie dein Wille geboten, wie du uns vorgeschrieben in deiner Thora, durch deinen Knecht Moscheh, auf deinen majestätischen Befehl, und so lautet:

Am Sabbath wird hier eingeschaltet:

(וביום „Am Schabbath=Tag: zwei einjährige Lämmer, fehlerfreie, und zwei Zehntel feinen Mehls, zum Speiseopfer, eingerührt mit Oel, und sein Trankopfer; das Ganzopfer für jeden Schabbath, außer dem täglichen Ganz= und sein Trankopfer.")

[ובחדש „An des siebenten Monats ersten Monatstage: Heilige Verkündigung euch seyn soll, keinerlei Arbeitsverrichtung sollt ihr vornehmen; ein Tag des Theruah (Jubelblasens) sey er euch. Ihr sollt bereiten ein Ganzopfer, dem Ewigen zum angenehmen Geruch, einen jungen Stier, einen Widder, sieben einjährige Lämmer, fehlerfreie. Und ihre Speiseopfer und ihre Trankopfer, wie es bestimmt worden: drei Zehntel zu jedem Stier, zwei Zehntel

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת

ומפני Aber unserer Sünden wegen sind wir weggetrieben aus unserem Lande, und entfernt von unserem Erdreich; und nicht können wir mehr ausüben unsere Pflicht in deinem erwählten Hause, dem großen und heiligen Hause, das deinen Namen geführt, weil die gewaltige Strafe getroffen hat dein Heiligthum. O, möchte es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, barmherziger König! dich wieder unser und deines Heiligthums zu erbarmen, dasselbe bald wieder aufzubauen, und seine Herrlichkeit zu vergrößern. Vater und König! offenbare deines Reiches Herrlichkeit an uns, erhebe dich im Glanz uns vor den Augen alles Lebendigen, führe zueinander unsere Zerstreuten aus den Völkern, sammle die Verjagten aus den Winkeln der Erde, und bring' uns nach deiner Stadt Zijon in Wonne, und nach Jeruschalajim, deinem heiligen Hause, zur

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וְתִמְלוֹךְ Und du, o Gott, wirst dann allein regieren über all deine Werke auf dem Berge Zijon, der Wohnung deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, deiner heiligen Stadt, wie es heißt in den Worten deiner heiligen Schrift: „Gott wird regieren in Ewigkeit, dein Gott, o Zijon, in alle Geschlechter.“ Hallelujah!

קָדוֹשׁ Heilig bist du und furchtbar dein Name, und kein Gott außer dir; wie es heißt: „Und erhaben ist Gott der Heerschaaren im Gerichte, und der heilige Gott geheiligt durch Gnade.“ Gebenedeyt du, Ewiger! heiliger König.

אַתָּה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker, und uns geheiliget durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וַתִּתֶּן Und du hast uns gegeben, in Liebe, Ewiger, unser Herr! diesen (Schabbath und diesen) Tag des Gedächtnisses, ein Tag des Posaunenblasens (am Schabbath: ein Tag, an welchem des Blasens erwähnt wird, mit Liebe) zur heiligen Verkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Mizrajim.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וּבְכֵן So gieb denn, o Gott, unser Herr, deine Ehrfurcht über all deine Werke, und dein Schrecken über alles, was du geschaffen; daß dich fürchten alle Werke, und sich vor dir beugen all die Erschaffenen, und alle mögen werden ein Bund, deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir wissen, Gott, unser Herr, daß bei dir ist die Herrschaft, die Macht in deiner Hand, und die Stärke in deiner Rechten, und dein Name furchtbar über alles, was du geschaffen.

וּבְכֵן Und so gieb denn, o, Gott, deinem Volk, Ehre, Ruhm deinen Fürchtigen, und Hoffnung denen, die dich suchen, und muthiges Vertrauen denen, die deiner harren; Freude deinem Lande und Wonne deiner Stadt, und laß erhöht seyn das Horn deines Knechtes David, und leuchten das Licht des Sohnes Jischaj's deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

וּבְכֵן Und so mögen es sehen die Frommen und sich freuen, und die Redlichen frohlocken, und die Gottseligen in Lust jauchzen, und das Laster den Mund schließen, und der Frevel gänzlich dahin schwinden, wie Rauch, wenn du wegräumst des Hochmuthes Herrschaft von der Erde.

עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

Herr des Lebens! König, Beistand und Helfer! Gebenedeyet du, Ewiger! Schirm Abraham's!

אַתָּה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! Du ernährst die Lebenden mit Gnade, erweckst die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stützest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten, du lässest dauern deine Treue den im Staube schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest. Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit? der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du Ewiger! der du die Todten belebst.

אַתָּה Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפלת תשע

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵ

Musaf-Gebete.

Das halbe Kaddisch (S. die Uebersetzung am Ende des Bandes).

Herr! öffne meine Lippen, mein Mund verkünde deinen Ruhm. בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Jitzchacks und Gott Jaakobs, großer, mächtig und furchtbarer Gott! Allerhöchster, der gütig Wohlthaten erweiset; Eigner des Weltalls! der du gedenkest der frommen Werke der Urväter, und du bringest in Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um deines Namens willen. Gedenk' unser zum Leben, o König; der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns in das Buch des Lebens, um deinetwillen,

כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָֹה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָֹה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָֹה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

(Wenn die Thora in die Lade gestellt wird, spricht die Gemeinde:)

ובנחה „Wenn die Lade niedergesetzt wurde, sprach Moscheh: Ruhe Ew'ger unter der Menge der Tausenden Jisraels." — „Auf, Ewiger! Zu deinem Ruhesitze, du und die Lade deiner Herrlichkeit." — „Deine Priester laß Tugend kleiden, deine Heiligen frohlocken." — „Deines Knechtes, Davids, willen verweig're nicht, was dein Gesalbter fleht." — „Eine fromme Lehre hab' ich euch gegeben, verlaßt meine Thora nicht. Ein Baum des Lebens ist sie denen, die sich fest an ihr halten, und die sie ergreifen, werden glückselig." „Ihre Wege sind Wege der Wonne, und alle ihre Pfade friedlich." — „Führ' uns zurück, Ewiger! zu dir, wir wollen zurückkehren; erneue unsere Tage wie vormals."

יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה
אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם
כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ
בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־יְהוָה חֹצֵב
לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל
מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר
קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת
וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ
אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל
יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו
מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה
גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם
וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

Am Wochentage sagt man:

לְדָוִד Dem David ein Psalm.

1. Dem Ew'gen ist die Erde, und was sie füllt,
Die Welt und die sie bewohnen.
2. Er hat auf Wasser sie gegründet,
Auf Ströme sie befestigt.
3. Wer darf besteigen den Berg des Ew'gen,
Wer kann betreten seine heilige Stätte?
4. Wer reiner Hände, lautren Herzens ist,
Wer nie falschen Eides Schuld getragen,
Nie zum Truge geschworen.
5. Er empfange den Segen vom Ew'gen,
Gerechten Lohn vom Gotte seines Heils.
6. Dies das Geschlecht, das ihr verehrt,
Dein Antlitz sucht — Jaakobs. Sela!
7. Erhebt ihr Thore euer Haupt,
Erweitert die ewigen Pforten,
Daß einziehe der König des Ruhms.
8. Wer ist der König des Ruhms?
Der Ewige! mächtig und siegreich;
Der Ewige! siegreich im Streite.
9. Erhebt ihr Thore euer Haupt,
Erweitert die ewigen Pforten,
Daß einziehe der König des Ruhms.
10. Wer ist der König des Ruhms?
Der Ewige, Zebaoth!
Er ist der König des Ruhms. Sela!

והקהל עונים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל־חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

(כ"ט) בשבת

מזמור לדוד הבו ליהוה בני
אלים הבו ליהוה כבוד ועז:
הבו ליהוה כבוד שמו
השתחוו ליהוה בהדרת־
קדש: קול יהוה על־המים
אל־הכבוד הרעים יהוה
על־מים רבים: קול־יהוה
בכח קול יהוה בהדר: קול

(כ"ד) בחול

לדוד מזמור ליהוה הארץ
ומלואה תבל וישבי בה: כי
הוא על־ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה: מי־יעלה
בהר יהוה ומי־יקום במקום
קדשו: נקי כפים ובר־לבב
אשר לא־נשא לשוא נפשו
ולא נשבע למרמה: ישא

הודו (Die Gemeinde:) Sein Ruhm über Erde und Himmel. Er hebe hoch das Horn seines Volkes, Ruhm seinen Frommen, den Kindern Jisraels, ihm verwandten Volke. Hallelujah.

Am Sabbath sagt man:

מזמור Psalm Davids.

1. Bringt dem Herrn, ihr Söhne der Mächt'gen,
Bringt dem Herrn Ruhm und Triumph.
2. Bringt dem Herrn Ruhm seines Namens,
Betet ihn an, heilig geschmückt.
3. Die Stimme des Herrn über die Fluthen, —
Gott der Ehre läßt donnern —
Der Herr über mächtige Fluthen.
4. Die Stimme des Herrn gewaltig,
die Stimme des Herrn erhaben.
5. Die Stimme des Herrn zersplittert Zedern,
Der Herr zersplittert die Zedern Libanons;
6. Läßt sie hüpfen, wie muthig Kalb, Libanon und Sirjon wie junges Reehm.
7. Die Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz.
8. Die Stimme des Herrn erschüttert die Wüste,
Der Herr erschüttert Kadeschs Wüste.
9. Die Stimme des Herrn regt auf das scheue Gewild,
Entblättert die Wälder,
Aber in seinem Pallast spricht alles: Majestät!
10. Der Herr thronte zur Sündfluth,
Wird thronen als König ewig.
11. Der Herr wird Sieg seinem Volke verleihn.
Der Herr wird segnen sein Volk mit Frieden.

בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הש"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהכניסו בהיכל ואומר

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

---

14 Gott stützet alle Fallende, und richtet alle Gebeugte auf.
15 Die Augen Aller schauen zu dir empor, und du giebst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit.
16 Aufthust du deine Hand und sättigst alles Lebendige seines Begehrs.
17 Gerecht ist Gott in allen seinen Wegen, und huldvoll in all seinem Thun.
18 Nahe ist Gott Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Treue.
19 Begehr seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen.
20 Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er.
21 Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und segnen alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer.
22 Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

(Der Vorsänger nimmt die Thora und spricht:)

יְהַלְלוּ Alles lobe den Namen des Ewigen, denn er allein ist hocherhaben!

יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלּוֹתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ
וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד

---

3 Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein Ergründen.

4 Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie.

5 Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. —

6 Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen.

7 Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie.

8 Gnädig und erbarmend ist Gott, langmüthig und huldreich.

9 Gütig ist Gott gegen Alles, und sein Erbarmen über all seine Werke.

10 Es preisen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen segnen dich.

11 Die Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie aus, und von deiner Stärke reden sie.

12 Den Menschensöhnen kund zu thun seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches.

13 Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und deine Herrschaft in alle Geschlechter.

וְיִשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל וּבְיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר

Könige! erhalte und behüte ihn huldvoll, bewahre ihn vor jedem Leiden, Kummer und Schaden, erfülle mit Treue und Folgsamkeit die Unterthanen, und lasse niederfallen vor ihm seine Feinde und lass' ihn, wohin er sich wendet, glücklich seyn. König aller Könige! Allbarmherziger! flöße ein seinem Herzen, und dem Herzen eines Jeden seiner Räthe und Beamten Wohlwollen für uns, daß sie Gutes üben an uns und an ganz Jisrael. Lass' in seinen Tagen und in unsern Tagen Hülfe erstehen für Jehuda, und Jisrael in Sicherheit wohnen, und für Zijon Erlöser kommen. So wollest du! Amen.

אַשְׁרֵי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen.

Glückselig das Volk, dem solches geworden, glückselig das Volk, dessen Gott der Ewige.

תְּהִלָּה Loblied von David.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer.

An jeglichem Tage will ich dich segnen, und preisen deinen Namen auf ewig und immer.

וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי
כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל וּמִי
שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים
וּצְדָקָה לַעֲנִיִּים וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה
וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה.
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר
וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵינוּ
פלוני יָרוּם הוֹדוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּהוּ

---

deren heiligen Gemeinden: sie, ihre Frauen, ihre Söhne und Töchter und alle die ihnen angehören; auch alle die, welche Gebethäuser errichten, und die, welche sich darin zum Gebet versammeln; auch alle die, welche das Gebethaus mit Beleuchtung und mit Wein zu Kidduſch und Habdala verſorgen; auch alle die, welche den Wanderern Brod und den Armen Allmoſen reichen, und alle die, welche die Angelegenheiten der Gemeinde mit Redlichkeit verwalten. Der Heiligſte, gelobt ſey er, lohne ihre Handlungen, entferne von ihnen jeden Schmerz, und heile ſie von Krankheiten, und vergebe ihnen alle ihre Sünden, und ſende ihnen Segen und Glück in ihren Unternehmungen, und auch allen ihren Mitbrüdern in Jisrael. Amen.

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן Gott! der du den Königen Sieg, den Fürſten Gewalt verleihſt — dein Reich iſt aller Welten Reich — der du deinen Knecht David gerettet von der Bosheit Schwert, durchs Meer einen Weg gebahnt, einen Pfad in mächtigen Fluthen: ſegne, behüte und bewahre, unterſtütze, erhöhe, vergrößere und hebe hoch empor unſern Regenten: . . . . hoch erhaben bleibe ſeine glorreiche Herrſchaft! — König aller

וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל
עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא
יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא
מַעַלְיָא: זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל
מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם
זְעֵרַיָּא. טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן יַפִּישׁ
חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן
וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי
בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן. כָּל זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל
הַקָּהָל הַקּוֹדֶשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם

Tage und Jahre viel ſeyn laſſen, ſie ſchützen und retten vor jedem Uebel und vor unglücklichen Zufällen. Der Herr des Himmels ſtehe ihnen bei alle Zeit. Amen.

יְקוּם Es werde Heil vom Himmel herab beſchieden, Gewogenheit, Gnade, Erbarmen, langes Leben, reichliches Auskommen, himmliſcher Beiſtand, körperliche Geſundheit, Geiſtesſtärke, lebendige und dauerhafte Nachkommenſchaft die dem Geſetze treu anhängt — dieſer ganzen heiligen Gemeinde, den Alten und den Jungen, ihren Kindern und Frauen. Es wolle der König aller Welten euch ſegnen, euer Leben verlängern, eure Tage und Jahre viel ſeyn laſſen, daß ihr geſchützt und gerettet werdet von jedem Uebel und unglücklichen Zufällen. Der Herr des Himmels ſtehe euch bei alle Zeit. Amen.

מִי Der geſegnet hat unſere Voraltern, Abraham, Jitzchak und Jaakob, ſegne dieſe ganze heilige Gemeinde und auch alle an=

ואח"כ מתחיל הש"ץ בקול רם אשרי העם וכו'. ובשבת אין אומרים.

אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃

בשבת אומרים

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא׃ זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא׃ לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא׃ לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָן־דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן

Folgende 4 Sätze werden nur am Sabbath gesagt.

אַשְׁרֵי (Vorsänger und Gemeinde:) Heil dem Volke, die des Blasens Deutung kennen; Ewiger! sie wandeln im Lichte deines Antlitzes. —

יְקוּם Es werde Heil vom Himmel herab beschieden, Gewogenheit, Gnade, Erbarmen, langes Leben, reichliches Auskommen, himmlischen Beistand, körperliche Gesundheit, Geistesstärke, lebendige und dauerhafte Nachkommenschaft die dem Gesetze treu anhängt — unseren [illegible]ren und anderen Lehrern der heiligen Vereine in Palästina und andern Ländern, den höchsten und hohen Vorgesetzten und Vorstehern der Lehranstalten, den Rechtsprechenden in den Städten, auch allen ihren Schülern, und allen denen, die sich mit der göttlichen Lehre beschäftigen. Möge der König aller Welten sie segnen, ihr Leben verlängern, ihre

ואחר אלו הפסוקים יאמר תפלה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט שֶׁעַתָּה יִהְיֶה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ וְתִקְרַע בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים כָּל־הַמְסָכִים אֲשֶׁר הֵם מַבְדִּילִים בֵּינְךָ וּבֵין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה וְהַעֲבֵר מִלְּפָנֶיךָ כָּל הַמַּשְׂטִינִים וְהַמְקַטְרְגִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃ סְתוֹם פֶּה־שָׂטָן וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ כִּי עָלֶיךָ תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ, אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט שְׁמַע קוֹל תְּפִלּוֹת וּתְרוּעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם בְּרַחֲמִים אָמֵן׃

ומברך: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

שב

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

שב

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁתִּשְׁלַח לִי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים נֶאֱמָנִים מְשָׁרְתִים וְנֶאֱמָנִים בִּשְׁלִיחוּתָם חֲפֵצִים וּרְצוּיִם לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הַמַּלְאָךְ הַגָּדוֹל הַמְּמוּנֶה לְהוֹצִיא זָכִיּוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שֶׁהַיּוֹם תּוֹקְעִים בַּשּׁוֹפָר וְאֵת הַמַּלְאָךְ הַגָּדוֹל הַמְּמוּנֶה לְהַשְׁמִיעַ זָכִיּוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּלְהַבְעִירַת הַשָּׂטָן בִּתְקִיעָתָם וְאֵת הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים הַמְּמוּנִים עַל הַשּׁוֹפָר וּמַלְאָכִים הַגְּדוֹלִים הַמְּמוּנִים עַל תְּקִיעָתֵנוּ הַמַּעֲלִים תְּרוּעָתֵנוּ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְאֵת הַמַּלְאָךְ הַמְּמוּנֶה עַל הַתְּרוּעָה וְאֵת הַמַּלְאָךְ הַמְּמוּנֶה עַל קשרק לִהְיוֹתָם מְזוּמָנִים בִּשְׁלִיחוּתָם לְהַעֲלוֹת תְּקִיעָתֵנוּ לִפְנֵי הַפָּרוֹכֶת וְלִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְהִמָּלֵא עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וְתִכָּנֵס לָהֶם לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין וּתְנַהֵג עִם בָּנֶיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים וְתַעֲלֶה תְּקִיעָתֵנוּ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְהִסְתַּכֵּל בְּאֶפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק הַצָּבוּר עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וּזְכוֹר לָנוּ עֲקֵדָתוֹ הַיּוֹם לְזַרְעוֹ שֶׁל יִצְחָק כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְזוֹכֵר בְּרִית אָתָּה בָּרוּךְ זוֹכֵר הַבְּרִית:

קוֹלִי שָׁמָעְתָּ אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי: (איכ׳ ג׳ נו)

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ: תהלי׳ קיט קס

עֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים: (תהלי׳ קיט קכב)

שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: (תהלים קיט קסב)

טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי: (תהלי׳ קיט סו)

נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי: (תהלים קיט קח)

וקול שופר חזק מאד ונקבל על עלינו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע.

הענין הד' להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר שנאמר ביחזק' ל"ג ושמע השומע את קול השופר ולא נזהר ותבא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה וגו' והוא נזהר את נפשו מלט: הענין הה' להזכירנו חורבן בית המקדש וקול תרועת מלחמות האויבים כמו שנא' בירמי' ד' כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה, וכשאנו שומעים קול השופר נבקש מאת ה' על בנין בה"מ.

הענין הו' להזכירנו עקידת יצחק שמסר נפשו לשמים וכן אנחנו נמסור נפשינו על קדושת שמו ויעלה זכרוננו לפניו לטובה.

הענין הז' כשנשמע תקיעת השופר נירא ונחרד ונשבר עצמינו לפני הבורא, כי כך הוא טבע השופר מרעיד ומחריד כמו שנאמר בעמוס ג' ו' אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו.

הענין הח' להזכיר יום הדין הגדול ולירא ממנו שנאמר בצפני' א' י"ד כי קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאד, יום שופר ותרועה שם ט"ז.

הענין הט' להזכירנו קבוץ נדחי ישראל ולהתאוות אליו שנאמר בו בישעיה כ"ז י"ג והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וגו'.

הענין הי' להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה שנאמר בישעיה י"ח ג' כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשא נס הרים וכתקוע שופר תשמעו.

setzgebung, da die ganze Nation am Berge Sinaj versammelt war, um die Stimme des Ewigen zu vernehmen und das Gesetz zu empfangen. II. Mos. 19. 16.

Viertens. Erinnerung an die Zurufungen und Warnungen der Propheten, von welchen es heißt: Wer die Stimme des Schofar hört und nicht darauf achtet ꝛc. (Ezech. 33.)

Fünftens. Erinnerung an die Zerstörung des heiligen Gotteshauses zu Zijon, daß wir den großen Werth des wahren Gottesdienstes tief empfinden und dessen Wiederherstellung von Gott erflehen sollen.

Sechstens. Die Hingebung Jitzchacks, und seine Bereitwilligkeit sich auf Morijah opfern zu lassen, angedeutet durch das Schofar (des Widderhorns), und wir sollen, wie er, zur Ergebung in des Ewigen Willen uns erkräftigen.

Siebentens. Die schreckenden Töne des Schofars sollen unsere Nichtigkeit und Unselbstständigkeit uns fühlbar machen. (Amos. 3. 6.)

Achtens. Das Schofar deutet auch hin auf jenen verheißenen Tag des Weltgerichts, der durch Schofar-Töne sich verkündigen wird (Zefanja 1, 11. 16.)

Neuntens. Die Rückkehr der unter den Heiden in fernen Landen zerstreuten Brüder wird durch Schofar der Welt angekündigt werden. (Jes. 27. 13.)

Zehntens. Die Wiederaufesterhung der Todten, von welcher es heißt: (Jes. 18, 3.) Alle Bewohner des Erdballs werden, wenn das Schofar ertönt, erfahren ꝛc.

בשבת אין תוקעין ותוקעין ביום שני ואומרים שֶׁהֶחֱיָנוּ

ת ח נ ה ל ת ו ק ע ל פ נ י ה ת ק י ע ה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

סדר התקיעות

תקיעת שופר יש בו עשרה ענינים

הענין הא' שהיום תחלת הבריאה שבו ברא הקב"ה העולם ומלך עליו וכן עושים המלכים בתחלת מלכותם שתוקעין לפניהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל מקום תחלת מלכותם, וגם אנו ממליכים עלינו את הבורא יתברך ביום הזה. וכך אמר דוד בתהלים צ"ח ו' בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה':

הענין הב' כי יום ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו שופר להכריז כמי שמזהיר ואומר כל הרוצה לשוב ישוב, וכן עושין המלכים מזהירין את העולם תחלה בגזירותם:

הענין הג' להזכירנו מעמד הר סיני שנאמר בו בשמות י"ט ט"ז

Das Schofer-Blasen.

Das Blasen des Schofers soll den Hörenden zu Betrachtungen über folgende Punkte Anlaß geben:

Erstens. Der heutige Tag ist der erste Schöpfungstag, an welchem die Regierung des ewigen Gottes in seiner Welt sichtbar geworden ist. Wir sollen heute dem König aller Könige bei Anhörung des Schofar unsere Huldigung darbringen. (Ps. 98. 6.)

Zweitens. Dieser Tag ist der erste der zehn Bußtage, an welchem der Sünder durch den Schall des Schofar aufgefordert werde, sich zur Buße auf den Versöhnungstag anzuschicken.

Drittens. Das Schofar erinnere uns an jenes Schofar bei der Ge-

---

עַל Für die Lehre, für den Dienst, für die Propheten, für (den Schabbathtag) den Tag des Andenkens, den du uns, Ewiger! unser Gott gegeben zur Heiligung, zur Ruhe, zur Ehre und zur Verherrlichung — für alles, Ewiger! unser Gott, danken wir dir und benedeyen dich, dessen Name im Munde jedes Lebenden gebenedeyet ist, stets, immer und ewig, dessen Verheißung wahr und dauernd ist. Gebenedeyet du, Ewiger! König über die ganze Erde, der du heiligest (den Schabbath), Jisrael, und den Tag des Andenkens.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, schützender Fels in alle Welt, Gerechter in alle Zeiten, Gott! der zuverläßig ist, spricht und thuet's, und verheißt und erfüllt es, dessen Aussprüche alle wahr und gerecht sind.

נֶאֱמָן Zuverläßig bist du, Ewiger! unser Gott, und zuverläßig deine Verheißungen, und nicht eine deiner Verheißungen bleibt unerfüllt; ja du, Gott! bist ein zuverläßiger und erbarmungsvoller König. Gebenedeyt du, Ewiger! ein zuverläßiger Gott in allen seinen Verheißungen.

רַחֵם Erbarme dich über Zijon, das Haus unsrer Glückseligkeit, stehe bei den Verschämten, bald, in unseren Tagen. Gebenedeyet du, Ewiger! der Zijon einst erfreut durch ihre Kinder

שַׂמְּחֵנוּ Erfreu' uns! Ewiger! unser Gott, durch Elijahu den Propheten, deinen Knecht, und durch das Regentenhaus Davids, deines Gesalbten. Bald erscheine er, und es frohlocke unser Herz; auf seinem Thron sitze kein Unwürdiger, und nicht theilen Andere seine Ehre, denn bei deinem heiligen Namen hast du ihm zugeschworen, daß in Ewigkeit sein Licht nicht verlöschen soll. Gebenedeyet du, Ewiger! Schild David's.

וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל׃ (5) שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ
וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ עַד־עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת
בָּנִים אֻמְלָלָה׃ (6) יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד
שְׁאוֹל וַיָּעַל׃ (7) יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר מַשְׁפִּיל
אַף־מְרוֹמֵם׃ (8) מֵקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת
יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד
יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם
תֵּבֵל׃ (9) רַגְלֵי חֲסִידָו יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ
יִדָּמּוּ כִּי־לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר־אִישׁ׃ (10) יְהוָה יֵחַתּוּ
מְרִיבָו עָלָו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־
אָרֶץ וְיִתֶּן־עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃

---

so stolz! nicht entfahre Spott eurem Munde! denn ein Gott der Allwissenheit ist der Ewige, ihm sind alle Thaten bekannt. (4.) Der Starken Bogen zerbrechen, die Schwächlichen legen Kraft an. (5.) Die im Ueberfluß lebten müssen um Brod dienen, die Hungrigen werden frei; die Unfruchtbare gebährt sieben, die Kinderreiche welkt dahin. (6.) Der Ewige tödtet und belebt wieder, bringt zur Gruft hinab und hebt wieder herauf. (7.) Der Ewige macht arm und macht reich, macht niedrig und erhebt, (8.) Er richtet empor aus dem Staube den Armen, erhebt den Dürftigen vom Koth, neben Fürsten ihn zu setzen, und der Ehre Sitz ihm zuzutheilen; denn dem Ewigen sind der Erde Pfeiler, er hat auf sie den Erdball gesetzt. (9) Seiner Frommen Tritte bewahrt er, aber die Frevler vergehen im Finstern, denn nicht durch eigne Kraft siegt der Mann. (10) Zerbrechrn müssen, die gegen den Ewigen hadern, im Himmel läßt er auf sie herabdonnern, der Ewige richtet der Erde Enden, verleiht Sieg seinem Könige, erhebt das Horn seines Gesalbten.

אֶל־עֵלִי׃ (26) וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי
אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצֶּבֶת עִמְּכָה בָּזֶה לְהִתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה׃ (27) אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי וַיִּתֵּן
יְהוָה לִי אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מֵעִמּוֹ׃
(28) וְגַם אָנֹכִי הִשְׁאִלְתִּהוּ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר הָיָה הוּא שָׁאוּל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁם לַיהוָה׃
Kap. II. וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה
רָמָה קַרְנִי בַּיהוָה רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי כִּי שָׂמַחְתִּי
בִּישׁוּעָתֶךָ׃ (2) אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי־אֵין בִּלְתֶּךָ
וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ׃ (3) אַל־תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה
גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָה
וְלֹא* נִתְכְּנוּ עֲלִלוֹת׃ (4) קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים

*) וְלוֹ קְרִי

---

brachte den Knaben dem Ely. (26) Da sprach sie: Um Verzeihung mein Herr: So wahr du lebst, Herr! ich bin dieselbe Frau, die hier neben dir gestanden, dem Ewigen zu flehen; (27) um diesen Knaben habe ich gebeten, und der Ewige erfüllte meinen Wunsch, worum ich ihn gebeten; (28) ich habe ihn aber zugleich auch dem Ewigen geweiht, und so lange er seyn wird, soll er dem Ewigen geweiht bleiben. Hierauf bückte sich Schemuel vor dem Ewigen.

II. 1. Sodann betete Channa und sprach: Mein Herz frohlockt in Gott, hoch erhob sich mein Horn in Gott; mein Mund erweitert über meine Feinde, ich freue mich deiner Hülfe. (2) Niemand ist heilig wie der Ewige — ja, außer dir Niemand! Niemand ein Schutzfels wie unser Gott. (3.) Ihr! redet nicht

שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְהוָה שְׁאִלְתִּיו׃ (21) וַיַּעַל הָאִישׁ
אֶלְקָנָה וְכָל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת־זֶבַח
הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ׃ (22) וְחַנָּה לֹא עָלָתָה כִּי־
אָמְרָה לְאִישָׁהּ עַד־יִגָּמֵל הַנַּעַר וַהֲבִאֹתִיו
וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה וְיָשַׁב שָׁם עַד־עוֹלָם׃
(23) וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ עֲשִׂי הַטּוֹב
בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד־גָּמְלֵךְ אֹתוֹ אַךְ יָקֵם יְהוָה
אֶת־דְּבָרוֹ וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ
עַד־גָמְלָהּ אֹתוֹ׃ (24) וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר
גְּמָלַתּוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח וְנֵבֶל
יַיִן וַתְּבִאֵהוּ בֵית־יְהוָה שִׁלוֹ וְהַנַּעַר נָעַר׃
(25) וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת־הַפָּר וַיָּבִאוּ אֶת־הַנַּעַר

---

ich habe ihn vom Ewigen erbeten. (21) Der Mann, Elkana, reiste mit seiner Familie wieder hinauf, dem Ewigen das jährliche Opfer, und was er sonst gelobet hat, darzubringen. (22) Channa aber reiste nicht mit, denn sie sagte ihrem Manne: wenn der Knabe entwöhnt seyn wird, dann bring' ich ihn hinauf, daß er vor dem Ewigen erscheine, und ewig daselbst bleibe. (23) Ihr Gatte Elkana antwortete hierauf: thue wie es dir gefällt, bleibe bis du ihn entwöhnt haben wirst; möge nur der Ewige seine Verheißung erfüllen. Die Frau blieb also zu Hause, und säugte ihren Sohn, bis zu seiner Entwöhnung. (24) Sobald er aber entwöhnt war, nahm sie ihn mit hinauf, nebst dreien Stieren, einem Efa Mehl und einem Schlauch Wein, und brachte ihn nach Schiloh in das Haus des Ewigen; der Knabe war noch sehr jung. (25) Man schlachtete den Stier, und

אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא
שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃
(16) אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי בַּת־בְּלִיָּעַל כִּי
מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי עַד־הֵנָּה׃ (17) וַיַּעַן
עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן
אֶת־שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ׃ (18) וַתֹּאמֶר
תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ
וַתֹּאכַל וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוּ־לָהּ עוֹד׃ (19) וַיַּשְׁכִּמוּ
בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ
אֶל־בֵּיתָם הָרָמָתָה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־חַנָּה
אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ יְהוָה׃ (20) וַיְהִי לִתְקֻפוֹת
הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ

---

habe weder Wein noch sonst Berauschendes getrunken, aber ich ergieße meine Seele vor Gott. (16) Halte deine Magd nicht für ein niederträchtiges Weib, sondern von der Menge meines Kummers und Verdrusses habe ich bisher geredet. (17) Da antwortete Ely und sprach: so reise denn glücklich! der Gott Jisraels wird deinen Wunsch erfüllen, den du von ihm erbeten. (18) Jene sprach: O laß deine Magd ferner Gewogenheit finden in deinen Augen! Hierauf ging die Frau ihres Weges, und sie hatte nicht mehr ein kummervolles Aussehen. (19) Des Morgens machten sie sich früh auf, warfen sich nieder vor dem Ewigen, reisten nach Hause zurück und kamen an in Rama. Elkana erkannte seine Frau Channa, und der Ewige bedachte sie. (20) Nach Verlauf der Zeit ihrer Schwangerschaft gebar sie einen Sohn, und sie nannte ihn Schemuel, denn sie sprach:

וְאַחֲרֵי שָׁתֹה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־
מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָה׃ (10) וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל
עַל־יְהוָה וּבָכֹה תִבְכֶּה׃ (11) וַתִּדֹּר נֶדֶר וַתֹּאמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאֹה תִרְאֶה בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ
וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה
לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וּנְתַתִּיו לַיהוָה כָּל־יְמֵי חַיָּיו
וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃ (12) וְהָיָה כִּי
הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת־
פִּיהָ׃ (13) וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ
נָּעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃
(14) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין הָסִירִי
אֶת־יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ׃ (15) וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא

Priester Ely saß eben auf dem Stuhle, an der Pfoste des Gotteshauses. (10) Sie war betrübter Seele, betete zum Ewigen und weinte heftig. (11) Sie that ein Gelübde und sprach: Ewiger, Zebaoth! wirst du ansehen das Elend deiner Magd, und mich bedenken, und nicht vergessen deine Magd, und ihr schenken ein männliches Kind: so will ich dasselbe dem Ewigen weihen auf Lebenslang, und kein Scheermesser soll auf sein Haupt kommen. (12) Als sie nun anhaltend vor dem Ewigen bat, und Ely ihr Gelispel beobachtete — (13) denn Channa sprach in ihrem Herzen nur, blos ihre Lippen bewegten sich, ohne daß man ihre Stimme hörte — da hielt sie Ely für betrunken. (14) Und er sprach zu ihr: Wie sehr berauscht bist du! entledige dich deines Weins. (15) Channa aber erwiederte und sprach: Nicht doch, mein Herr! ich bin ein schwermüthiges Weib,

צְבָאוֹת בְּשִׁלֹה וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי חָפְנִי וּפִנְחָס
כֹּהֲנִים לַיהוָה׃ (4) וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן
לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃
(5) וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה אַחַת אַפָּיִם כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב
וַיהוָה סָגַר רַחְמָהּ׃ (6) וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ גַּם־כַּעַס
בַּעֲבוּר הַרְּעִמָהּ כִּי־סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ׃
(7) וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה
כֵּן תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל׃ (8) וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמֶה תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא
תֹאכְלִי וְלָמֶה יֵרַע לְבָבֵךְ הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ
מֵעֲשָׂרָה בָּנִים׃ (9) וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה בְשִׁלֹה

---

nem Wohnorte hinauf nach Schiloh zu reisen, den Ewigen, Zebaoth anzubeten und ihm zu opfern; daselbst beide Söhne des Ely, Chafni und Pinchas, als Priester des Ewigen dienten. (4) Eines Tages, als Elkana opferte, und seinem Weibe Penina, so wie jedem ihrer Söhne und Töchter einen Theil gegeben hatte, (5) da gab er der Channa einen sehr ansehnlichen Theil, denn Channa liebte er, aber der Ewige hatte ihre Gebärmutter verschlossen. (6) Ihre Nebenfrau Penina verhöhnte sie immerfort, um sie zu kränken, weil der Ewige ihre Gebärmutter verschlossen hatte. (7) Und so geschah es jedes Jahr, so oft sie hinauf reiste nach dem Hause des Ewigen, verhöhnte sie jene, Channa weinte und aß nicht. (8) Da sprach ihr Mann Elkana zu ihr: Channa, warum weinst du? warum issest du nicht? warum grämt sich dein Herz? bin ich dir nicht lieber als zehn Söhne? (9) Channa stand auf, als man zu Schiloh gegessen und getrunken hatte; und der

לאחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם
הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי
הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

הפטרה (שמואל א׳ וב׳)

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם צוֹפִים מֵהַר
אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיהוּא
בֶּן־תֹּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרָתִי׃ (2) וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם
אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לִפְנִנָּה
יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים׃ (3) וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא
מֵעִירוֹ מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֺת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה

Haftora.

בָּרוּךְ (Der zuletzt Aufgerufene spricht:) Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der tugendhafte Propheten sich erwählt, und ihre wahrhaften Aussprüche gewollt hat. Gebenedeyet du! Ewiger! der da erwählte die Thora, und seinen Diener Moscheh, und sein Volk Jisrael, und die wahrhaften und frommen Propheten.

וַיְהִי (I. Samiel Kap. 1.) Es war ein Mann aus Ramathajim Zofim aus dem Gebirge Ephrajim, sein Name war Elkana, Sohn des Jerucham, Sohn des Elihu, Sohn des Thohu, Sohn des Zuf, ein Ephrathite. (2) Er hatte zwei Weiber, eine hieß Channa, die andere hieß Penina; diese hatte Kinder, jene aber keine. (3) Es pflegte der Mann jährlich von sei=

מכינין ס"ת ב' על השלחן ואומרין חצי קדיש ומגביהין וגוללין ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת ב' וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס.

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃ וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

מי שברך. ומגביהין וגוללין. כשמגביהים הס"ת מביטין כנגד הכתב של ס"ת ואומרין

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

וזאת (Man zeigt die Thora vor, und die Gemeinde spricht:) Dieses ist die Thora, welche Moscheh vorgelegt hat den Kindern Jisraels, durch den Mund Gottes gesprochen, und durch die Hand Moscheh's überliefert. — Ein Baum des Lebens ist sie denen, die sich an ihr halten, und wer sie zu seiner Stütze macht, wird glückselig. — Ihre Wege sind Wege der Wonne, alle ihre Gänge friedlich. — Langes Leben ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. — Gott will es seiner Gerechtigkeit halben, drum macht er das Gesetz groß und herrlich.

בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח־
לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: פ ד (ובשבת ו)
וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־
אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה:
וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי
וּלְנֶכְדִּי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ:
וְהוֹכִחַ אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר
גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא
שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן
לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: ה (ובשבת ז) וַיַּצֵּב אַבְרָהָם
אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדְּהֶן: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה:
וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי
לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת: עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם
הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם: וַיִּכְרְתוּ בְרִית
בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם
בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם: וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
יָמִים רַבִּים: פ

יִצְחָק בְּנוֹ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ
יִצְחַק־לִי׃ וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה
כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק׃ (בשבת ג) וַתֵּרֶא שָׂרָה
אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק׃
וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא
יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק׃ וַיֵּרַע הַדָּבָר
מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר
תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע׃
ג (ובשבת ד) וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי זַרְעֲךָ הוּא׃
וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־
הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע
בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־
הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם׃ וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק
כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד וַתֵּשֶׁב
מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל
הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר
בַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם׃ (בשבת ה) קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי
אֶת־יָדֵךְ בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־
עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵמֶת מַיִם
וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר׃ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב

העולה מברך בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ולאחר הקריאה מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וקורין בס״ת א׳ בפרשת וירא.

וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֶׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: לוי וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת

בָּרוּךְ (Der Aufgerufene:) Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern, und uns sein Gesetzbuch gegeben. Gebenedeyet du, Ewiger! Geber des Gesetzes.

בָּרוּךְ (Nach beendigter Vorlesung, der Aufgerufene:) Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der uns die Lehre der Wahrheit gegeben, und das ewige Leben in uns gepflanzt hat. Gebenedeyet du, Ewiger! Geber des Gesetzes.

(Es werden wenn es ein Wochentag ist, fünf, wenn es aber ein Sabbath ist, sieben Personen zur Vorlesung aufgerufen. Die Vorlesung ist aus I. Buch Mose Kap. 21.)

Kaddisch.

(Siehe Uebersetzung am Schlusse dieses Bandes.)

(Hierauf wird noch eine Person zur Vorlesung aus IV. Buch Mose Kap. 29. V. 1 – 6. aufgerufen.)

כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כהגיע הש"ץ על הבימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרַב׳ יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך בקול בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

---

des Ewigen, und schauen sollen sie alles Fleisch gesammt; denn des Ewigen Mund hat's gesprochen."

אב Vater der Erbarmung! Er erbarme sich des pflegebefohlnen Volkes, gedenke des Bundes der Stammväter, und bewahre uns vor bösen Schicksalen, verscheuche den bösen Sinn von den Hochgestellten, sey uns gewogen zur Rettung auf immer, und erfülle unsre Wünsche mit dem Maaße der Güte, des Heils und der Erbarmung.

(Der Vorsänger spricht: וְיַעֲזוֹר und ruft auf zum Vorlesen.)

וְאַתֶּם (Die Gemeinde schließt:) „o Ihr, die Ihr an den Ewigen, euren Gott, hanget, ihr alle seyd heute glückselig."

בָּרְכוּ (Der Aufgerufene:) Benedeyet den Ewigen, den hochgepriesenen.

בָּרוּךְ (Die Gemeinde:) Gebenedeyt sey der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

הש"ץ הולך עם הס"ת ופונה דרך ימינו ועולה עמו למגדל שקורין ובדרך הליכתו אומרים.

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב:

Hoheitsrecht über jedes Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, werfet euch nieder zu seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

על Ueber alles erhaben, geheiligt, gepriesen, verherrlicht, erhöhet und gehuldigt sei der Name des Königs aller Könige, der Allerheiligste, gelobt er, in allen Welten die er geschaffen, in dieser Welt und in jener zukünftigen Welt, wie es sein Wille ist, und der Wille seiner Fürchtigen und der Wille seines ganzen Hauses Jisrael. — Schöpfer aller Welten, Herr aller Wesen, Gott aller Seelen! der da thronet in unendlichen Räumen, wohnet in den Himmeln von undenklicher Zeit her; seine Heiligkeit auf den Chajoth, seine Heiligkeit auf dem Throne der Majestät. — So möge geheiligt werden dein Name durch uns, Ewiger! unser Gott, vor den Augen alles Lebenden, auf daß wir ihm ein neues Lied vortragen, wie es heißt: „Singet dem Gotte, spielet seinen Namen, machet Bahn dem, der in der Aetherwüste fährt! Ewiger ist sein Name! und frohlocket vor ihm." Und daß wir ihn einst von Auge zu Auge schauen, wenn er nach seiner Wohnstätte zurückkehrt, wie es heißt: „Denn Aug zu Aug werden sie es schauen, wenn der Ewige nach Zijon zurückkehrt" und es heißt ferner: „Und offenbar wird werden die Majestät

וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

בק"ק פפד"מ ובכותיה אין אומרים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃

הש"ץ אומר בקול וקהל עונה אחריו שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:

הש"ץ אומר גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

והקהל עונה

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

---

buche alle Zeit. Nicht auf Menschen vertrau' ich, nicht auf Engel stütze ich mich, nur auf den Gott des Himmels, der ein Gott der Wahrheit ist, dessen Gesetzbuch Wahrheit ist, dessen Propheten wahrhaftig sind, der viel Güte und Wahrheit erzeigt — auf ihn vertrau' ich, und seinem heiligen und erhabenen Namen stimme ich Lob an. Gefalle es dir, mein Herz deinem Gesetze zu öffnen, und zu erfüllen die Wünsche meines Herzens, und die der Herzen deines Volkes Jisrael, zum Guten, zum Leben und zur Glückseligkeit.

(Der Vorsänger nimmt die Thora und spricht laut und die Gemeinde wiederholt:)

שְׁמַע Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

אֶחָד Einig ist unser Gott, hocherhaben unser Herr, heilig und furchtbar sein Name.

גַּדְּלוּ (Der Vorsänger:) Preiset des Ewigen Größe mit mir, laßt uns seinen Namen erheben allesammt.

לְךָ (Die Gemeinde:) Dein, Ewiger! ist die Größe, die Allgewalt, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja, alles im Himmel und auf Erden. Dein, Ewiger! ist das Reich und das

לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת
כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְבַטֵּל
מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ
לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ
וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא
רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא
בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי
לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא
דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן

---

segne alle unsere Unternehmungen, und beschließe über uns Glück, Heil und Trost, und verscheuche von uns jedes Mißgeschick, und neige das Herz unsers Regenten, dessen Räthe und Beamten, zu unserm Besten. Amen. So sey dein Wille! — Mögen dir wohlgefallen die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, Ewiger! mein Hort und mein Erlöser. — „Und ich richte mein Gebet zu dir, zur Gnadenzeit; Herr, in der Größe deiner Huld, erhöre mich mit deiner treuen Hülfe."

בְּרִיךְ Gebenedeyt der Name des Herrn der Welt, gebenedeyet sein Thron, sein Heiligthum. Möge dein Wohlgefallen an deinem Volke Jisrael ewig seyn; mögest du die Macht deiner Rechten deinem Volke zeigen in deinem heiligen Tempel; laß uns zu Theil werden die Wohlthat deines Lichtes, und nimm unser Flehen mit Erbarmen an. Möge es dir wohlgefallen, unser Leben in Glückseligkeit zu verlängern; laß mich gezählt seyn unter die Frommen, daß du dich meiner erbarmest, und mich beschützest, und alles Meinige, und alles was deinem Volke Jisrael angehört. Du bist es, der alles ernährt, alles speiset; du bist es, der alles regiert, du bist es, der Könige beherrscht, denn Dein ist das Reich. Ich, der Knecht des Allerheiligsten, hochgelobt er, beuge mich vor ihm und vor seinem erhabenen Gesetz=

וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

יְהֹוָה יְהֹוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה.* ג"פ

רִבּוֹן הָעוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֶן לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ וּמְחוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְתֶן לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה

*) נצר חסד כמו שפי' רש"י שהאדם עושה לפניו ונוצר כמו זוכר. ונקה לשבים כמו שדרשו רבותינו ז"ל, ועיין מה שפירשתי בקונט מקור חיים אשר חברתי בע"ה.

Feinde zerstreut, und deine Hasser flüchtig werden" — „Von Zijon geht die Lehre aus und das Wort Gottes von Jeruschalajim." — Gebenedeyt der, der seinem Volke Jisrael das Gesetzbuch gegeben, in seiner Heiligkeit.

Ewiger, unveränderlich Ewiger! Allmächtiger! Allbarmherziger und Allgewogener! Langmüthig, unendlich gnädig und treu! gedenkt die Tugend tausend Geschlechtern, vergiebt die Missethat, den Abfall und die Sünde, und spricht rein!

רבון Herr des Weltalls! erfülle unsere Wünsche zum Guten, willfahre uns, und gewähre unsere Bitte. Vergieb all' unsere Missethaten und alle Missethaten unserer Hausgenossen aus Gnade, Liebe und Barmherzigkeit; reinige uns von unseren Sünden, von unseren Missethaten und von unseren Verbrechen; sey unser eingedenk zum Guten, und bedenke uns mit Heil und Erbarmen, gedenke unser zum glücklichen, langen Leben, zum Frieden, zur Nahrung und zum Unterhalt. Gieb uns Brod zur Kost, Gewand zur Bekleidung, Auskommen, Ehre und langes Leben, um deiner Lehre nachzusinnen, und deine Gebote zu erfüllen, Verstand und Einsicht, um ihre tiefen Geheimnisse zu ergründen und zu erforschen. Sende Genesung für alle unsere Schmerzen, und

ק׳קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בקול קהלות אומרים.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר קריאת התורה

פותחין ארון הקודש ומוציאין ב׳ ס״ת ואומרין

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ

אֵין כָּמוֹךָ (Die Gemeinde:) Nichts ist dir gleich unter den Götterwesen, Herr! nichts gleicht deinen Thaten. Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich; deine Herrschaft währt für und für. Der Ewige regiert, hat regiert, und wird regieren immer und ewig. Der Ewige wird Stärke verleihen seinem Volke, der Ewige wird sein Volk segnen mit dem Frieden.

אַב (Die Gemeinde, und wiederholt vom Vorsänger:) Vater der Barmherzigkeit! möge es dir gefallen, Zijon zu beglücken, und die Mauern Jeruschalajims wieder aufzubauen; denn dir allein vertrauen wir, König! Allmächtiger, Allerhabenster, Allerhöchster, Aller Welten Herr!

Vorlesung der Thora.

(Die Lade wird geöffnet, und die Gemeinde spricht:)

וַיְהִי „Als die Lade zog, sprach Moscheh: Auf, Ewiger! laß deine

34. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

35. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

36. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

37. אָ"מ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

---

*) הש"ץ אומר קדיש וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

---

34. Unser Vater und König! willfahre um deinetwillen und stehe uns bei.

35. Unser Vater und König! willfahre deiner grenzenlosen Barmherzigkeit willen.

36. Unser Vater und König! willfahre deines großen mächtigen Namens willen, der über uns genannt wird.

37. Unser Vater und König! begnadige und erhöre uns, denn wir haben keine Verdienste; thue gegen uns nach Milde und Gnade, und stehe uns bei.

(Der Vorsänger allein.) **Kaddisch.***)

(Die Uebersetzung dieses Gebets befindet sich am Schlusse dieses Bandes.)

23. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
24. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
25. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
26. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
27. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
28. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
29. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
30. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
31. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ:
32. אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:
33. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ:

---

23. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Verzeihung und Vergebung.
24. Unser Vater und König! laß uns baldigst Heil aufblühen.
25. Unser Vater und König! erhebe das Horn deines Volkes Jisrael.
26. Unser Vater und König! erhebe das Horn deines Gesalbten.
27. Unser Vater und König! erhöre unsere Stimme, schone und erbarme dich unser.
28. Unser Vater und König! nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen unsere Gebete an.
29. Unser Vater und König! laß uns doch nicht unerhört von dir gehen.
30. Unser Vater und König! willfahre um derjenigen willen, die als Märtyrer deines heiligen Namens umgekommen sind.
31. Unser Vater und König! willfahre um derjenigen willen, die für das Bekenntniß deiner Einheit als Schlachtopfer gefallen sind.
32. Unser Vater und König! willfahre um derjenigen willen, die im Feuer und Wasser ihren Tod fanden, weil sie deinen Namen öffentlich heiligten.
33. Unser Vater und König! willfahre um deinetwillen, wenn nicht unserthalben.

13. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
14. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וְחַטֹּאתֵנוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃
15. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
16. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃
17. אָבִנוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
18. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
19. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
20. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃
21. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃
22. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃

---

13. Unser Vater und König! vergieb und verzeih' all unsere Sünden.
14. Unser Vater und König! Lösche ab und führe weg unsere Missethaten vor deinen Augen.
15. Unser Vater und König! zerreiße das über uns Unglück verhängende Urtheil.
16. Unser Vater und König! vertilge mit deinem großen Erbarmen jedes Andenken an unsere Schuld.
17. Unser Vater und König! sey eingedenk, daß wir Staub sind.
18. Unser Vater und König! gedenke unser ganz zum Glücke.
19. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch des glücklichen Lebens.
20. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Unschuld.
21. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Nahrung und Erhaltung.
22. Unser Vater und König! verzeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils.

3. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
4. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃
5. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃
6. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃
7. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃
8. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃
9. אָ"מ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית (וּמַגֵּפָה) מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃
10. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
11. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃
12. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

---

3. Unser Vater und König! thue an uns um deines Namens willen.
4. Unser Vater und König! erneue uns das Jahr zum Guten.
5. Unser Vater und König! thue ab von uns alle bösen Verhängnisse.
6. Unser Vater und König! vereitle die Entwürfe unsrer Feinde.
7. Unser Vater und König! zerstöre die Rathschlüsse unsrer Hasser.
8. Unser Vater und König! vernichte unsere Beleidiger und Verräther.
9. Unser Vater und König! verscheuche Pest, Krieg, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern deines Bundes.
10. Unser Vater und König! entferne jede Plage von deinem Erbtheile.
11. Unser Vater und König! sende vollkommene Genesung den Kranken deines Volkes.
12. Unser Vater und König! laß uns mit vollkommener Buße zu dir zurückkehren.

ק׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

פותחין הארון. בשבת אין אומרין

1. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
2. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ (Der Vorsänger:) Unser und unserer Väter Gott! segne uns mit dem dreifachen Segen, der, wie in der Thora durch deinen Knecht Moscheh befohlen ist, durch die Priester Aharon und seine Söhne ausgesprochen werden soll, und lautet: „Es segne dich der Ewige und behüte dich, — Es lasse der Ewige sein Antlitz dir zuleuchten und sey dir gewogen. — Es wende der Ewige dein Antlitz dir zu, und schenke dir Frieden.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ (Am Sabbath wird dieses nicht gesagt.)

1. Unser Vater und König! wir haben gegen dich gesündigt.
2. Unser Vater und König! wir haben keinen König außer dir.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ׃ בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

(Während der Vorsänger מוֹדִים sagt, betet die Gemeinde folgendes: Wir danken dir, der du, Ewiger! unser Gott und Gott unserer Väter bist, — Gott alles Fleisches, unser Bildner, Schöpfer des Anbeginns —, deinem großen und heiligen Namen: daß du uns das Leben verliehen, und uns erhältst. O, erhalte uns und lasse uns dauern, sammle unsre Zerstreuten in den Vorhöfen deines Heiligthums, auf daß wir deine Gesetze beobachten, deinen Willen ausüben, und dir mit ganzem Herzen dienen, wofür wir dir danken. Gebenedeyet Gott, dem Dank gebührt.

הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:

(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ מַלְכֵּנוּ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם זִכְרוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל־מַה־שֶׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה
אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ
וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת
זָדוֹן מִן הָאָרֶץ: וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל

Lob, unser Gott! soll nie aus unserm Munde weichen, denn du bist ein allmächtiger, großer und heiliger Gott.

Die Uebersetzung des Folgenden bis auf Seite לג zur Linie, lese man oben von Seite 12 bis 15. וּבְכֵן תֵּן

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:
יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
ח״ז לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ

Heilig, Heilig, Heilig ist der Ewige, der Herr der Heerschaaren! die ganze Erde ist voll seiner Majestät.

אָז (Die Gemeinde und dann der Vorsänger:) Mit mächtig stürmendem Getöse ertönet ihre Stimme, sie erheben sich den Serafim gegenüber, und rufen im Wechselchor „Gebenedeyt".

בָּרוּךְ (Die Gemeinde:) Gebenedeyt die Majestät Gottes ihres Ortes!

מִמְּקוֹמְךָ (Die Gemeinde und dann der Vorsänger:) Von deinem Orte her, König! erscheine, und regiere unter uns; denn wir harren dein, wann du in Zijon regieren wirst; o, möchtest du bald, in unsern Tagen, dort auf immer wohnen! auf daß du erhoben und geheiligt werdest in deiner Stadt Jeruschalajim für und für und ewig, und unsere Augen deine Regierung sehen — wie verheißen ist in den Gesängen deines Ruhms durch David deinen gerechten Gesalbten.

יִמְלוֹךְ (Die Gemeinde.) Dein Gott wird ewig regieren, dein Herr, Zijon! für und für. Hallelujah!

לְדוֹר (Der Vorsänger:) Für und für wollen wir verkünden deine Größe, ewig und immer deine Heiligkeit verherrlichen, und dein

יש חלונות. בצד ראשי הכרובים במעונות.
כי דרך אותן החלונות. יאזין תפלות ויקשיב
תחנות. פעמים פתוחות ופעמים צפונות. בכן
עתים הם להתענות. בעת רצון להפתח
ולהענות. וכשיחפוץ רחום לשעות ולענות.
יגזור ויפתחו אותן החלונות. ויצאו בם אלף
ושמנה מאות. המליצים יושר משפט לנאות.
ויקבלו תפלות מלבות באות. ויתנום בראש
אלהי הצבאות. בכתר ונזר בראשו להראות.
עשות במו לטובה אות. ביום תרועה מופת
להראות: ואז אלים ישלשו קדשות. שתים
לעם קדוש מתפרשות. ואחת בראש קדוש
מקדישות. וקדוש בכל מיני קדשות. מידו
נתן שתי קדשות. ויוקדש באחת משלש
קדשות. ויערב לו מלמטה שלש תקיעות.
כמו מלמעלה שלש קדשות:

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר

בכתוב (Die Gemeinde:) Und einer rief gegen den andern und sprach:

מִשְׁפָּטִי. וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה בְּהִשָּׁפְטִי: רֹאשׁוֹ
כֶּתֶם פָּז לְצַדְּקִי. לְבוּשׁוֹ כְּתֶלֶג חִוָּר לְנַקִּי.
וּשְׂעַר רֹאשׁוֹ כַּעֲמַר נָקִי. בְּנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה
לְנַקִּי. בְּאֹמֶר יְמַלֵּט אִי נָקִי. וְהוּא רוֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת מַבְהִיקִי. וְיוֹשֵׁב בְּחַדְרֵי תֵּימָן כְּבָקִי.
בִּגְבוּל בִּנְיָמִין בְּצֶלְצַח לְנַקִּי: וְרַגְלֵי הַחַיּוֹת
אֲשֶׁר בְּמִישׁוֹר עֲרָבוֹת. וְעַד לְמַעְלָה לְמַעְלָה
רְבָבוֹת. וְסִלְסוּל לְבָרוּךְ מִמְּקוֹמוֹ מַרְבּוֹת.
וּפוֹרְחוֹת וּמַשִּׁיקוֹת סְלִיחָה לְהַרְבּוֹת. לְהַצְדִּיק
בְּמִשְׁפָּט אַלְפֵי רְבָבוֹת. כְּמַרְאֵה בָזָק רָצוֹת
וָשָׁבוֹת. וּמַרְאוֹת תְּמוּנַת דִּמְיוֹן מִתְחַבְּאוֹת.
וּמַטִּיפוֹת כְּנוֹפֶת רִשְׁפֵי שַׁלְהָבוֹת. לְהֵעָשׂוֹת
נְהַר דִּי נוּר אֵשׁ לֶהָבוֹת: וְעַל רָאשֵׁיהֶם נָטוּי
בְּמוֹרָא. דְּמוּת רָקִיעַ כְּקֶרַח הַנּוֹרָא. וּשְׁמֵי
מְעוֹנָה מְקוֹם מַה נּוֹרָא. וְשָׁם אִתּוֹ שְׁרֵא נְהוֹרָא.
וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ כְּאֶבֶן יְקָרָה. כְּמַרְאֵה אֶבֶן
סַפִּיר כֵּס תִּפְאָרָה. וּבוֹ יוֹשֵׁב עוֹטֶה אוֹרָה.
חוֹצֵב מִפִּיו תַּלְמוּד תּוֹרָה. וּמִשָּׁם שׁוֹמֵעַ שַׁוְעַת
עֲתִירָה. וּמִימִינוֹ אֵשׁ דָּת כְּתוּרָה: וְשָׁם בְּיָמִין

וְיֹאמְרוּ לִפְנֵי אוֹהֵב צְדָקָה. חָלִילָה לְּךָ מְדַבֵּר בִּצְדָקָה. מַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט בְּלֹא צְדָקָה. וּבִמְקוֹם מִשְׁפָּט אֵין צְדָקָה. וּבְאֵין מִשְׁפָּט יֵשׁ צְדָקָה. וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט תַּעֲשֶׂה צְדָקָה. לִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּמַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה. וּמְכוֹן כִּסְאֲךָ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. וּבְחֶשְׁבּוֹנְךָ מַעֲשִׂים מִבְּלִי צְדָקָה. הִזָּכֵר לְטוֹב מְעַט בִּצְדָקָה. וּבְמַתְּנַת חִנָּם תַּעֲשֶׂה צְדָקָה. לִפְתּוֹחַ לָמוֹ אוֹצְרוֹת הַצְּדָקָה. וְאִם יָצְאָה גְּזֵרָה דְחוּקָה. לְחַבֵּל יוֹשְׁבֵי אַרְקָא. בְּבוּקָה וּמְבוּקָה וּמְבֻלָּקָה. הִסְתַּכֵּל בְּתַבְנִית אֲשֶׁר בְּכִסֵּא חֲקוּקָה. וּבַתֵּיבָה אֲשֶׁר תַּחְתָּיו פְּקוּקָה. וְנַפְשׁוֹת צוּרִים בְּתוֹכָהּ נְקוּקָה. וּבָעֲטָרָה אֲשֶׁר בְּרֹאשְׁךָ זְקוּקָה. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל בְּכִנּוּי מְחֻזָּקָה. וּבִדְמוּת שְׁבָטִים מְעֻזָּקָה. וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן בַּחֲזָקָה. וּבָם אֶשְׁעֲנָה וּבָם אֶתְחַזְּקָה. כִּי בְשִׁבְתּוֹ בְכִסֵּא לְשָׁפְטִי. יַעַמְדוּ כֻלָּם לִפְנֵי שׁוֹפְטִי. לְהַרְמִיכֵם בְּשׁוֹפָר בַּעַל מִשְׁפָּטִי. לְהָלִיץ בַּעֲדִי וּלְזַכּוֹת יִשְׁפְּטִי. וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם בְּלִי לְשָׁפְטִי. כִּי לְאוֹר יוֹצִיא

אַחֲרוֹן. לְהִזָּכֵר בּוֹ יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן. בְּצֶלֶם
לְהִתְחַבְּאוֹת חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. בָּהֶם לְהַצְדִּיק
שָׁבִים לְבִצָּרוֹן. תּוֹקְעֵי בַשּׁוֹפָר וְקוֹרְאֵי בְגָרוֹן.
לִמְצוֹא בְּצִדְקָם מַעֲשֶׂה כִשְׁרוֹן. בָּם לְהִנָּצֵל
מֵאַף וְחָרוֹן: וּכְשָׁמַר אָב דֶּרֶךְ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה.
יַעֲשֶׂה לְנִינָיו בְּמִשְׁפָּט חֶסֶד וּצְדָקָה. וּכְיוֹנַת
אֵלֶם זֶרַע לִצְדָקָה. יִקְצְרוּ נִינָיו אֱמֶת וּצְדָקָה.
וּכְנִתַּן לַתָּם בֶּאֱמֶת צְדָקָה. יִנָּתֵן לְנִינָיו אֱמֶת
וּצְדָקָה. וְכִסֵּא כָבוֹד מְתֻקָּן בִּצְדָקָה. לְפָנָיו
יַעֲמוֹד מֵלִיץ וִילַמֵּד צְדָקָה. וְכַעֲלוֹת שׁוֹפָר
מְהַלְלֵי צְדָקָה. יְחַנְנוּ וְיַפְגִּיעוּ אֲבוֹת הַצְּדָקָה.

Recht erwarten die nach Erlösung sich sehnen, die in die Posaune stoßen, und unabläßlich flehen, in Jener Tugend Stütze zu finden, Schirm gegen Grimm und Zorn. — — Wie jener Urvater *) einst Recht und Tugend bewahrte, so möge seinen Enkeln Gnade deshalb widerfahren; und jene Tugendsaat die Jitzchack der Zeit vertraute, mögen seine Nachkommen heute ärndten; und wie jenem Frommen **) durch seine Wahrheit Gnade beschieden war, so möge es heute auch seinen Enkeln seyen. — Vor dem Throne der Gnade mögen die Tugenden jener Väter Gnade erwirken für die Flehenden, die, wie deine himmlischen Diener, dich heiligen. ***)

---

*) Abraham.
**) Jaakob.
***) Anmerkung. Der folgende Schlußsatz eignet sich, wegen seines mystischen Inhalts, nicht ins Deutsche übersetzt zu werden.

אֵין רַחֲמִים בַּדִּין. וְלֹא יִשָּׂא פָנִים בַּדִּין. וְהוּא
עֵד וּבַעַל דִּין. לָדַעַת בָּאָרֶץ מַעֲשֵׂהוּ בַּדִּין.
וּבְיַד כָּל אָדָם יַחְתּוֹם דִּין. וּלְפִי מִשְׁטָרוֹ יֵעָשֶׂת
לוֹ דִּין. וּכְפָעֳלוֹ יִפְעַל לוֹ דִּין. וּמַעֲשָׂיו יוֹכִילוּ
אוֹתוֹ בַּדִּין. וְאֶבֶן מִקִּיר תִּזְעַק בַּדִּין. וְכָפִים מֵעֵץ
יַעֲנֶנָּה בַּדִּין. הַכֹּל בֶּאֱמֶת וְהַכֹּל בַּדִּין. בְּמִדַּת
רַחֲמִים וּבְמִדַּת הַדִּין. וְהַיּוֹם הוּכַן עַמִּים בּוֹ
לָדִין. לַעֲשׂוֹת אוֹת לְיוֹם הַדִּין. וְכָל נְפָשׁוֹת בּוֹ
יָדִין. וְהוּא עָשׂוּי חֹק זִכָּרוֹן. לְיוֹם רִאשׁוֹן וּלְיוֹם

---

zu vereinigen mit der Strenge des Gerichts, persönliches Ansehen gilt nicht beim Gericht. Der Mensch selbst ist Zeuge und Parthei vor dem Gericht, der That jegliche wird erkannt beim Gericht, die Hand eines Jeden besiegelt seine That vor Gericht, nach seinem Handeln wird gegeben vor Gericht, nach seiner That wird ihm geschehen beim Gericht, seine Thaten selbst bezeugen es vor Gericht, der Stein aus der Wand klagt beim Gericht, der Splitter vom Holze bezeugt es beim Gericht: Alles geschieht mit Wahrheit, alles mit Recht, gnädig und recht. Dieser Tag ist bestimmt Völkern zu Gericht, von jeher bestimmten Zeichen ihn als Tag des Gerichts, alle Seelen werden gestellt vor Gericht. — Er ist bestimmt zum Andenken, als erster und letzter Tag, an ihm kommen in Erinnerung die im Chebron schlummern *), in deren Schatten sich birgt die Lilie von Scharon **), — —

---

*) die Urväter.
**) Beiname des Volks Jisrael.

בארץ. כבודו מלא כל הארץ. יי מלך תגל
הארץ. ובכן ישלש שופרות ערץ. ויפחיד
חורי יושבי הארץ. ויהפוך כסא ממלכות
הארץ. ויאמרו כל אשר נשמה באפו בארץ.
ק׳ מה אדיר שמך בכל הארץ. ויכונן משוש
כל הארץ. ויעורר כל ישני ארץ. ויעלו
זמירות מכנף הארץ. שירו ליי כל הארץ:

ארץ ודריה יצפו לדין. ויחתו ויחרדו מאימת
הדין. כי גדול יום הדין. ומי יכלנו להצטדק
בדין. וכל יושבי על מדין. וכל יודעי דת ודין.
וכל שנעשה בו דין. אולי יחנן בשעת הדין. כי

---

und in gewaltigen Jubel bricht alles aus: *Seine Ehre erfüllt die ganze Erde!* Gott regiert, es freut sich alles im Umfang der Erde; durch gewaltigen dreifachen Posaunenschall erschreckt er einst die Großen der Erde, alle Thronen umstürzen auf dem Reiche der Erde, und sprechen wird alles was Geist besitzt auf der Erde: *Wie mächtig wirkt dein Name auf der Erde!* Freude wird er bereiten auf der ganzen Erde, erwecken die Schlummernden auf der Erde, Gesänge ertönen von allen Enden der Erde: *Lobsinget Gott dem Herrn der Erde!*

ארץ Die Welt und ihre Bewohner erwarten das Gericht, bangen und zagen vor der Angst des Gerichts, denn wahrlich groß ist der Tag des Gerichts. Wer vermag sich rein zu erklären vor dem Gericht, alle welche sitzen auf den Stühlen des Gerichts, alle die das Gesetz kennen und den Gang des Gerichts, wie alle die vorgeladen sind vor Gericht, nicht bestimmen können ob sie Gnade finden werden beim Gericht, denn Barmherzigkeit ist nicht

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ. עֶלְיוֹן עַל כָּל
הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל הָאָרֶץ. כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ.
כִּי הוּא בּוֹרֵא קְצוֹת כָּל הָאָרֶץ. עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה בָּאָרֶץ. בְּקוּמוֹ לַמִּשְׁפָּט יַשְׁקֵט הָאָרֶץ.
לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אָרֶץ. לַעֲשׂוֹת כְּתוֹהוּ שׁוֹפְטֵי
הָאָרֶץ. לֶאֱחוֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ. לְנַעֵר כָּל
רִשְׁעֵי אָרֶץ. וְקוֹל יַשְׁמִיעוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וּבְמָלְכוֹ עַל כָּל
הָאָרֶץ. יָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ. וַאֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל לָאָרֶץ.
וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ. וְאָז יִפְצְחוּ רֶנֶן

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט König! durch Gerechtigkeit erhält er die Erde, Höchster über alle Wesen der Erde. Einsehen und erkennen werden es alle Geschöpfe der Erde, alle Weltbewohner, alle Wesen der Erde, von einem Ende bis zum andern der Erde, daß er, der Schöpfer der ganzen Erde, Gerechtigkeit ausübt auf der Erde. Wenn er zu Gericht sich erhebt, schweigt bebend die Erde, Hülfe reicht er den Demüthigen der Erde, in Nichts zu verwandeln die frechen Richter der Erde, zu erfassen die Enden der Erde, abzuschütteln die Verruchten der Erde. Eine Stimme läßt sich vernehmen im Himmel und auf der Erde: Wie mächtig wirkt dein Name auf der Erde; Wenn er beherrscht die Erde, jauchzen die Tiefen der Erde, die Himmel frohlocken und es freut sich die Erde, alle Wesen im Himmel über der Erde, alle Wesen im Wasser unter der Erde,

לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין׃ | לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין׃
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין׃ | לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין׃
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין׃ | לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין׃ | לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין׃ | לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין׃ | לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין׃
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין׃ | לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין׃ | ק״י לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין׃
לְשׁוֹמֵר אֹהֲבָיו בַּדִּין׃ | לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין׃

סוגרין הארון

וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה (הוּא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ׃

Das geheimste Sinnen wird offenbart,
Der Stärke ist Gnade gepaart.
Auch des Bundes wird gedacht,
Erbarmen für die Geschöpfe wacht.
Dem Gedanken sind bekannt,
Macht Sündenfrei die ihm sich zugewandt.
Mit allen Tugenden geschmückt —
Hat Zorn er unterdrückt.
Der von Hymnen wird gepriesen
Hat verzeihungsvoll sich erwiesen.
Der seinen Anhängern zu sich wendet,
Seinen Ergebenen Vergebung spendet.
Dem kund ist jedes Geheimniß
Erbarmt sich ohne Säumniß;
Der Herr seiner demüth'gen Knechte
Schenkt Mitleiden seinem Geschlechte;
Schützt die an ihm hangen,
Stärkt die nach ihm verlangen.

וּבְכֵן (Inhalt: Dir werde „Heiligung" vorgetragen, du unser Gott und König.)

קְהִלּוֹת קֹדֶשׁ יַקְדִּישׁוּ בְקוֹל. יְיָ מֶלֶךְ:
רִבְבוֹת רְבָבָה יְרַנְּנוּ בְקוֹל. יְיָ מָלָךְ:
ק' שְׁבִיבֵי שַׁלְהָבוֹת יְשַׁנְּנוּ בְקוֹל. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
תּוֹמְכֵי תְהִלּוֹת יַתְמִידוּ בְקוֹל. יְיָ מֶלֶךְ:
תּוֹקְפֵי תִפְאַרְתֶּךָ יַתְמִימוּ בְקוֹל. יְיָ מָלָךְ:
ק"ק תְּמִימֵי תְעוּדָה יְתַנּוּ בְקוֹל. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
וּבְכֵן דַּיָּן אֱמֶת אָתָּה. (וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:)

פותחין הארון חזן (מיוסד ע"ס א"ב.) קהל

לָאֵל עוֹרֵךְ דִּין: | לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין: | לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:

Die heiligen Gemeinden heiligen im Chor: Gott ist König!
Der Myriaden Tausende wirbeln empor: Gott war es!
Die Funkensprühenden nach und vor: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Die Lobeskränze dir binden, verkünden: Gott ist König!
Die sich bestreben deinen Ruhm zu ergründen: Gott war es!
Die in deinen Gesetzen Erholung finden: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

וּבְכֵן (Inhalt: Fürwahr, du bist ein wahrhaftiger Richter!)
לָאֵל An diesem Tage wird Gericht gehalten,
Geprüft jedes Herzens Falten;
Das Verborgenste gefördert an's Tageslicht,
Strengste Wahrheit beherrscht das Gericht.

יוֹרְשֵׁי יְקָרָה יַשְׁירוּ בְקוֹל. יְיָ מֶלֶךְ:
כַּבִּירֵי כֹחַ יַכְתִּירוּ בְקוֹל. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ לְבוּשֵׁי לֶהָבוֹת יְלַבְּבוּ בְקוֹל. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
מְנַעִימֵי מֶלֶל יְמַלְלוּ בְקוֹל. יְיָ מֶלֶךְ:
נִצְצֵי נֹגַהּ יְנַצְּחוּ בְקוֹל. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ שְׂרָפִים סוֹבְבִים יְסַלְסְלוּ בְקוֹל. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
עוֹרְכֵי עֹז יַעֲנוּ בְקוֹל. יְיָ מֶלֶךְ:
פְּחוּדֵי פִלְאָךְ יִפְצְחוּ בְקוֹל. יְיָ מָלָךְ:
ק׳ צִבְאוֹת צֹאנָךְ יְצַלְצְלוּ בְקוֹל. יְיָ יִמְלֹךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

Die Lehrebegabten rufen zu versöhnen: Gott ist König!
Die Mächtigen an Kraft mit dem Ausspruch bekrönen: Gott war es!
Die Flammenbekleideten singen mit Herzenssehnen: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Es wiederholen die Gewandten im Singen: Gott ist König!
Die Glanzbegabten als Preis darbringen: Gott war es!
Die Serafim, die den Thron umringen: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Die Kraftbeschenkten ihre Stimme erheben: Gott ist König!
Jene, die vor deinen Wundern erbeben: Gott war es!
Die Schaaren, die als Heerde dir ist ergeben: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

בְּרוּאֵי בָרָק יְבָרְכוּ בְקוֹל. יי מָלָךְ:

ק׳ גִּבּוֹרֵי גֹבַהּ יַגְבִּירוּ בְקוֹל. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

דּוֹהֲרֵי דוֹלְקִים יְדוֹבְבוּ בְקוֹל. יי מֶלֶךְ:

הֲמוֹנֵי הַמְּלָה יְהַלְלוּ בְקוֹל. יי מָלָךְ:

ק׳ וַחֲיָלִים וְחַיּוֹת יְוַעֲדוּ בְקוֹל. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

זוֹכְרֵי זְמִירוֹת יְזַמְּרוּ בְקוֹל. יי מֶלֶךְ:

חַכְמֵי חִידוֹת יְחַסְּנוּ בְקוֹל. יי מָלָךְ:

ק׳ טַפְסְרֵי טְפוּחִים יְטַכְּסוּ בְקוֹל. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

Die Blitzgeschaff'nen lassen wiederhallen: Gott war es!
Die Kraftbegabten bekennen vor allen: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Die Flammensprühenden verkünden nach allen Weisen: Gott ist König!
Die Lobspendenden mit lauter Stimme preisen: Gott war es!
Die Himmelsschaaren lassen rings herum kreisen: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.
Die Gesangreinen lassen ertönen: Gott ist König!
Die Räthselverständigen singen in Lieder in schönen: Gott war es!
Die Himmelsfürsten lassen mächtig erdröhnen: Gott wird es bleiben!
Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

בשבת

יָפֶה בְּעִתּוֹ הַכֹּל עָשָׂה: כַּבִּיר לֹא יִמְאַס. לְנִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס: מְפוֹאָר רוֹכֵב עֲרָבוֹת. נוֹגַהּ נֶגְדּוֹ וְאֵשׁ לֶהָבוֹת: סוֹעֵף בַּחֲרָבוֹת שְׁנוּנוֹת. עֲבוּר יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם. צָר פֶּה וּמֵשִׂים אִלֵּם: קוֹנֵה הַכֹּל בְּרַחֲמִים. רָם וּמַשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יְצוּרָיו בַּחֲנִינָה. תָּמִים פּוֹעַל אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ כַּתֹּהוּ. מִפַּחְדּוֹ יִבְהָלוּ וְיִתְמָהוּ: עוֹשֶׂה מִשְׁפַּט עַמּוֹ. וּתְהִלָּה מְקַדְּמִים מִפְּנֵי זַעְמוֹ: נְדִיבִים בְּדִקְדּוּקָם יָחִילוּ. כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעֲלוּ: רוֹאֶה כָּל תַּעֲלוּמוֹת. יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה כָּל נוֹלָדוֹת. חוֹפֵשׂ כָּל הָעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. חוֹקֵר לֵב לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ: ק"י זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים. קִיֵּם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים:

יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק׳ וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׳ הָאֵל קָדוֹשׁ׳

(וּבְכֵן נַמְלִיכָךְ)

פותקין הארון

ק"ה יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

הש"ץ מכנן. מיוסד ע"ס א"ב משולש. והקהל עונה.

אַדִּירֵי אָיֻמָּה יַאְדִּירוּ בְקוֹל. יי מֶלֶךְ:

וּבְכֵן (Inhalt: Huldigung Gottes von den Himmelsschaaren und von den Erdensöhnen.)

Gott ist König, war es und wird es bleiben für und für.

אַדִּירֵי (Vorsänger:) Die an Gottesfurcht reichen lassen erschallen: (Gemeinde:) Gott ist König!

שַׂרְפֵי סְבִיב סְעָרָה. עֱנוּ לְמַעֲבִיר עֶבְרָה: פְּלִיאִים פִּצְחוּ פֶּה. צַלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפֶה: קְהִלּוֹת עַם קְדוֹשִׁים. רוֹמְמוּהוּ רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים: שֶׁמַע קוֹל שׁוֹפָר. תַּאֲזִין וְאַשְׁמָה תּוּפָר.

קו"ק תְּשַׁלֵּשׁ שׁוֹפָרוֹת בְּהַר הַקֹּדֶשׁ. וַאֲשַׁלֵּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ:

מֶלֶךְ זוֹכֵר אָחוּז קֶרֶן׳ לְתוֹקְעֵי לְךָ הַיּוֹם בְּקֶרֶן׳ נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׳

בשבת

(כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:)

קו"ק

יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:

קו"ק וְהוּא בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

בניגון אאפיד.

אֶתֵּן לְפוֹעֲלִי צֶדֶק. בְּיוֹם הַנִּבְחַר מֵעֵשׂ לְהִבָּדֵק: גַּאֲוָתוֹ מְאוֹד גָּדְלָה. דֶּרֶךְ עֲנָוָתוֹ לְפִי הַגְּדֻלָּה: הוּא אֲרוֹן הָעוֹלָם. וּמִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ בַּתּוֹם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דִּין יָתוֹם: טָהוֹר מָרוֹם וְנִשָּׂא.

Angst erbebend, lobt den Furchtbaren einstimmig. — Ihr Serafim im Sturmkreise, stimmt an euren Wettgesang dem, der Grimm beseitigt. — Ihr unbenannten Wesen brecht in Hymnen aus, dem zu Ehren, der alles schauet. — Erhebt ihn Gemeinden des heiligen Volks, Ihr Myriaden Bebender. — Den Posaunenschall vernehme, und Schuld werde vernichtet. — Laß dreifachen Ton der Posaune auf dem heiligen Berge entfahren, daß ich dir dreifaches Heilig im Heiligthum darbringe. — — König! der du des Heiles Horn verheißen denen, die heute das Horn vor dir ertönen lassen. Furchtbarer, Heiliger!

ע״פק״ז. החזן בניגון.

אַאְפִּיד נֶזֶר אָיוֹם.
בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּיּוֹם:
גִּבּוֹרֵי כֹחַ גְּדֻלָּה.
דַּהֲרוּהוּ בְּבֵית דִּגְלָה:
הוֹגֵי הֶגֶה הֲמֻלָּה.
וַתְּקוּהוּ בְּהַלֵּל וּמִלָּה:
זוֹכֵר לָעַד זָכִיּוֹת.
חַדְּשׁוּהוּ זֶמֶר חַיּוֹת:
טוֹב עוֹמֵס טוֹרַח.
יַחֲדוּהוּ בְּחִדּוּשׁ יָרֵחַ:
כּוֹבֵשׁ כָּל כְּעָסִים.
לְבַל אַף לְהָשִׁים:
מְשָׁרְתֵי בְּחִיל מוֹרָא.
נַכְּחָם הַלְּלוּ נוֹרָא:

בשבת

תִּפְדֵּם. ק׳ זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ
קֶדֶם: ק׳ נְדִיבֵי עַמִּים יְנָחֲמוּ
בִּכְפְלַיִם. קָמֵיהֶם עַל פָּנֵימוֹ
גַּלֵּה שׁוּלַיִם. ק׳ זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי
אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם:
ק׳ סָלוּל מְסִלָּתֵנוּ יַשֵּׁר
לִצְעוֹד. וּבֵן יַקִּירְךָ קַרְסֹל
לֹא יִמְעוֹד. ק׳ כְּנִמַּתָּ זָכוֹר
אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד: שבותינו קִרְיַת
מְשׂוֹשׂ הֵיכָל וְאוּלָם. מִזְבֵּחַ
יָשִׁיב וּכְלֵי שָׁרֵת כֻּלָּם.
ק׳ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם: ק׳ שָׁמַיִם
וָאָרֶץ יְרַנְּנוּ לִשְׁמוֹ. יְעָרוֹת
יִמְחֲאוּ כָף לְהַנְעִימוֹ. ק׳ כִּי
פָקַד יְיָ אֶת עַמּוֹ: ק׳ תּוֹקֶף
אֶרְאֶלִּים וְכוֹכְבֵי צְפָר.
תְּהִלַּת יִתְּנוּ שֶׁבַח לְהַשְׁפַּר.
ק׳ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר:

אַאְפִּיד Dem Furchtbaren reiche die Krone ich, durch dreifaches Heiligrufen. — Ihr Ausgerüsteten mit Macht, laßt Hymnen in seinen Hallen ertönen. — Ihr Wortreiche im Geräusch, preist ihn in Wort und Gedanken. — Ihr Chajoth erneuert euren Gesang, dem der Verdienste ewig gedenkt. — Preist am Neumond den, der gut ist und Sünden erträgt, — Zorn unterdrückt, daß er lodernd nicht aufwalle. — Ihr Diener vor seiner

גַּלְמוּדָה לְלֹא עֵת צָמֵחָה: לָהּ כֹּל שֹׁמְעוּ אֵם הַבָּנִים שָׂמֵחָה: מְצָאַת הַשְׁקֵט אַחֲרֵי בְלוֹתָהּ׃ נִתְחַדְּשָׁה כַּנֶּשֶׁר בְּנְוָתָהּ׃ שָׂשׂוּ שָׂרוֹת לְלַוּוֹתָהּ: עִלְזִי וְשִׂישִׂי עֲבוּרָה נִקְרָא׃ פָּצוּ עָדֶיהָ רָנִּי עֲקָרָה׃ צָמְקוּ שְׁדֵיהֶן וְעוֹד בָּם יִקְרָה׃ קָשַׁת רוּחַ אֲשֶׁר הוּעֲקָרָה׃ רְפָאָה לְקֵץ תִּשְׁעִים כְּנִתְבַּקְּרָה׃ שִׁלְּחָה פֹּארוֹת וְלֹא שֻׁקְּרָה׃ ק׳ תֵּפֶן בַּנְּצָרִים אֲשֶׁר חוֹלָלוּ כְּהַיּוֹם׃ וְשָׁלוֹשׁ עֲקָרוֹת שֶׁהָפְקְדוּ בְּזֶה יוֹם׃ תַּצְדִּיק בְּצִדְקָתָם מְיַחֲלֶיךָ אָיוֹם: וצאצאיה וכו׳

קו״ק מֶלֶךְ מְמַלֵּט מֵרָעָה. לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה. הָאֵל קָדוֹשׁ: מֶלֶךְ זוֹכֵר אֲחוּז קֶרֶן. לְתוֹקְעֵי (לְךָ) הַיּוֹם בְּקֶרֶן. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

בשבת

לְעוֹלָם וָעֶד: ק׳ לְךָ יָאֲתָה כָּבוֹד וָעוֹז הַגּוֹיִם. חֶלֶד וְכָל שׁוֹכְנֶיהָ וְכָל הָאִיִּים. ק׳ מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם. שבטי ק׳ מוֹטוֹת צָרִים שַׁבֵּר וְהַכְחִידֵם. זְרוּיֶךָ קַבֵּץ וְחָנֵּם

---

anrief ward sie schon bedacht. — Freude erfüllte jene, welche sagte: es wird jeder lachen, der es hören wird, daß die Einsame Blüthe treiben sollte als die Zeit schon vorüber war; wer es hörte, freute sich mit der frohen Mutter. — In ihrem Alter fand sie Ruhe, dem Adler gleich ward ihre Jugend erneuet, Fürstinnen freuten sich sie zu begleiten. — Sey froh, freue dich! rief man ihr entgegen; frohlocke Unfruchtbare! erscholl es aus aller Mund. — Schon versagte die Brust ihre Dienste, und das Wunder hat sich ereignet, daß die Unfruchtbare, die Schwermüthige bedacht wurde, nach neunzig Jahren Sprößlinge noch zu erziehen, und ward nicht getäuscht. — Mögst du dich jenen Sprößlingen zuwenden, die diesem Tag ihren Ursprung verdanken; durch das Verdienst der drei Unfruchtbaren*), die an diesem Tage bedacht, segne die zu dir hoffen, Furchtbarer!

מֶלֶךְ König! der du rettest vom Uebel, die den Posaunenklang verstehen**), allmächtig Heiliger! — König! der du des Heiles Horn verheißen denen, die heute mit dem Horn vor dir blasen, Furchtbarer und Heiliger!

---

*) Sara, Rahel, Channa.

**) Anspielung auf die Harmonie S. Ps. 89.

יְהֻדָּה בְּכֶם מֶלֶךְ. זוּלָתִי
אֵין מֶלֶךְ. אֲנִי וְאַפְסִי
מֶלֶךְ: ק׳ רָם עַל כָּל
מֶלֶךְ. תַּגְעִילֶנָּה מִמֶּלֶךְ
וּלְךָ תָּשִׁיב מְלוּכָה:
תָּעִיר וְתָרִיעַ לְהַכְרִית כָּל מְרִיעַ
וְתוּקְדַּשׁ בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ קָדוֹשׁ
בק״ק כ״פ דקיין וברוב אשכנז מדלגים זה
ומתחילין מֶלֶךְ מְמַלֵּט מֵרָעָה וכו׳.
וּבְכֵן וַיְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר:
וְצֶאֱצָאֶיהָ כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב הַיּוֹם קָדוֹשׁ:
אֵם אֲשֶׁר בְּצֶדֶק נִתְיַשְּׁנָה בְּמוֹ
נִתְיָאֲשָׁה בְּתֵבֵל דְּשָׁנָה גּוּחָה פְּקֻדָּה

בשבת

תְּרוּעָה מִקְרָא קוֹדֶשׁ:
ק׳ טִבְעוֹ אִם בְּחוֹל יְבוֹאֲכֶם.
צַוּוּ לִתְקוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם.
ק׳ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: שפרו
ק׳ יָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי כָּל
אֻמִּים. חֲשׂוֹף זְרוֹעֲךָ לְהוֹשִׁיעַ
מִמִּתְקוֹמְמִים. ק׳ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:
ק׳ כְּהִגָּלוֹתְךָ לְעֵין כֹּל שִׁכְנְךָ
לְהִוָּעֵד. קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת
בְּפִימוֹ לְהָעֵד. ק׳ יְיָ יִמְלֹךְ

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. דְּבָבָה הַיּוֹם אֲנִי נִדּוֹנָה הִנְנִי עֲגוּמָה כִּבְלוֹת עֶדְנָה
וַתְּחַתֵּם בְּצֶדֶק לְבַל הֱיוֹת עֲגוּנָה: זֹאת בְּהִתְבַּשְּׂרָה הוּשְׁקְדָה חַלּוֹת פְּנֵי
צַת שָׁקְדָה. טֶרֶם קָרְאָה מִיַּד נִפְקָדָה: יִצְחַק כָּל שׁוֹמֵעַ זֹאת שָׂמְחָה כִּי

Mit dem Königsthrone sie stolzirte:
Außer mir niemand regierte —
„Ewig bleibe ich" im Munde führte.
Du über Alles erhaben,
Mögst berauben sie ihrer Gaben,
Mit deinem Reiche uns zu laben. —

(וּבְכֵן Inhalt: Und der Ewige bedachte Sara wie er verheißen; möge er heute auch ihre Nachkommen bedenken!)

אֵם Jene Mutter in Tugend ergrauet, als die Hoffnung sie schon aufgab, ward am Ende wieder blühend. — Ihr Schöpfer bedachte sie am Neujahr, sie sprach: Heute werde ich gerichtet, bin traurig, die Blüthenzeit ist vorüber; im Himmel ward es beschlossen, daß sie einsam nicht mehr weile. — Als diese frohe Botschaft sie erhielt, eilte vor Gott zu beten, noch bevor sie ihn

שְׁדוּדָה. וַחֲרֵשָׁה
וּשְׁדוּדָה: קְצִינוּת
רְפוּדָה. וּמַלְכוּת
אֲפוּדָה. וְזֹאת הִקְפִּידָה:
יְזָמָה וּמָרְדָה. עֲבוֹר
לְזָר חָרְדָה. וְחִלְּלָה
מְלוּכָה: לְחֶצָה בְּנֵי
מֶלֶךְ. וּפָצָה לְעֵין מֶלֶךְ.
מִי לִי בְּרוֹק מֶלֶךְ:

ק׳ בשבת
גַּאֲוָתוֹ גָּדְלָה עוֹלָם מֵהָכִיל.
עֱזוּזוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי יָכִיל.
ק׳ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים
זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: שמו
ק׳ דֵּיעַ יָשִׂימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו.
וְיֵדְעוּ כִּי גָדְלוּ גְּבוּרוֹתָיו.
ק׳ זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו:
ק׳ הִצִּיב וְיָרָה אֶבֶן פִּנָּתוֹ.
נַחֲלִיאֵל עֲבוּר לְשַׁעֲשֵׁעַ
בְּאִמָּתוֹ. ק׳ זָכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ: ק׳ וְרָשַׁם בְּחוֹק דַּת הֶגְיוֹנָי. בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
לִזְכּוֹר זִכְרוֹנָי. ק׳ לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְיָ: שומרי מצותיו
ק׳ זֶבַח קֹדֶשׁ כְּהוֹכְשַׁר אָז בְּעֵינָיו. רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל לְהַקְרִיב
לְפָנָיו. ק׳ אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו: ק׳ חִכֵּם חֲנִיטָיו
לִתְקוֹעַ בְּזֶה חֹדֶשׁ. יוֹם זֶה אִם יִקְרֶה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ. ק׳ זִכְרוֹן

Des Tempels Daseyn geendet,
Die heiligen Teppiche geschändet,
Den heiligen Boden als Acker verwendet.
Hat Herrschaft sich errungen,
Ist von Hoheit fest umschlungen;
Diese zu kränken ist ihr gelungen.
War zum Abfall stets bereit,
Hat Götzendienstes sich gefreu't,
Die alte Herrschaft entweiht.
Hat die Edle geschwächt,
Hat auch zu sprechen sich erfrecht:
Der Himmelskönig hat kein Recht —

וְאָרְכָה. וְקֶשֶׁת דָּרְכָה.
וְעוֹל הֶאֱרִיכָה: בְּעָתָה
בְּרַכָּה. וְהִנֵּה דְרוּכָה.
וְעַד עַתָּה מוֹלְכָה:
יְסוֹדוֹת עֲרָמָה. עֶרָה
וְהֶחֱרִימָה. וְעַד יְסוֹד
עָרְמָה: רֹאשׁ הֵרִימָה.
וְסוֹד הֶעֱרִימָה. וְיָדֶיהָ
רָמָה: בְּעָרָה מֵעֲרָמָה.
וְעַד שַׁחַק רוֹמָה.
וְתֹאפוֹד מְלוּכָה:
יְרִיעוֹתַי גֵּדְדָה. אָהֳלַי

בשבת

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחָק עֲלוֹת
לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֵנוּ תָמִיד
בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר
אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ.
(כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ׳
יֹאמְרוּ תָמִיד הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
בָּאָרֶץ׳ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ׳ קָדוֹשׁ:)
ק׳ אֶדֶר וָהוֹד אֶתֵּן בְּצִבְיוֹן.
שֶׁוַע אֶעֱרוֹךְ בְּנִיב וְהִגָּיוֹן.
ק׳ אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן:
ק׳ בַּיּוֹם הַנִּבְחַר מִשְּׁמֵי
עֶרֶץ. מֵישָׁרִים לִשְׁפּוֹט
קְדֻשָּׁתוֹ לְהַעֲרֶץ.
ק׳ יְיָ מֶלֶךְ תָּגֵל הָאָרֶץ:

Die den Bogen hat gespannt,
Und in schweres Joch uns gebannt.
Die Schwache erschreckend,
Sie zu Boden streckend,
Weit hinaus ihre Herrschaft erstreckend.
Des Tempels Hallen
Machte sie zerstörend fallen,
Bis auf den Grund zerfallen.
Hat stolz das Haupt gehoben,
Arglistige Ränke gewoben,
Die Hand gerichtet nach oben.
Von Arglist entbrannt,
Nach dem Himmel stolz gewandt,
Sich die Herrschaft zuerkannt.

שהמ"ק ברלאי קרוזות לעזר בירבי קיליר.

אַדֶּרֶת מַמְלָכָה. עַל
מָה הֻשְׁלָכָה. וְעוֹד לֹא
מָלְכָה: לַבֵּל הִמְלִיכָה.
וְאַחֲרָיו הָלְכָה.
שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה:
עָלֶיהָ הִמְלָכָה. גְּבֶרֶת
מַמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ
מְלוּכָה: זְבוּלִי חָרְבָה.
מִתְּמִימֵי פָּרְכָה. וְנִתַּן
לָהּ אֲרֻכָה: רְחָבָה

בשבת

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד
יָשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן. נִדְבָּרִים
יִרְאָיו בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן.
וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב
בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן. קָדוֹשׁ:
שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית
לֹא תוּפַר. נַאֲקַתְכֶם
יַאֲזִין שְׁחָקִים שֹׁפָר. וְתִיטַב
לַיְיָ מִשּׁוֹר פָּר. קָדוֹשׁ:
שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ עֲלֵה
וְהַמְשֵׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים
בְּהַתִּיזָךְ לְנַשֵּׁל. כִּי לַיְיָ
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

אַדֶּרֶת Das Reich, das der Herrlichkeit sich erfreu't,
Weshalb ward es verworfen und verabscheu't,
Und dessen Herrschaft noch nicht erneu't?
Der, welche dem Bel*) zuerkannte den höchsten Rang,
Mußte sie gehorchen in Zwang
Wider des eignen Herzens Drang.
Von dieser lange regiert,
Die das gewaltige Zepter führt,
Bis Gottes Reich beginnen wird.
Die den Tempel hat verheert,
Der Frommen Elend hat vermehrt,
Doch ward Dauer ihr gewährt.
Lange Dauer ist der zuerkannt,

---

*) Name des Götzen.
(D. R.)

דָּגוּל מֵרְבָבָה: הוּא שָׂח וַיֶּהִי. וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ:
זִכְרוֹ לָנֶצַח. חַי עוֹלָמִים: טְהוֹר עֵינַיִם.
יוֹשֵׁב סֵתֶר: כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה. לְבוּשׁוֹ צְדָקָה:
מַעֲטֵהוּ קִנְאָה. נֶאְפָּד נְקָמָה: סִתְרוֹ יוֹשֶׁר.
עֲצָתוֹ אֱמוּנָה: פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. צַדִּיק וְיָשָׁר:
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת. רָם וּמִתְנַשֵּׂא: שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ: (סוגרין כארון)

אם חל בחול אומרין

תָּעִיר וְתָרִיעַ. לְהַכְרִית כָּל מֵרִיעַ. וְתֻקְדַּשׁ בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ. קָדוֹשׁ:

אם חל בשבת אומרין

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים עֲדַת חֶבְלוֹ. וְנַעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. קָדוֹשׁ:

---

tig und verherrlicht, Furchtbarer als Myriaden. — Er sprach und es geschah, befahl, und alles wurde geschaffen. — Sein Andenken ewig, des Weltalls Leben. — Reinen Blicks, unsichtbar thronend. — Seine Krone ist Heil, sein Gewand Gerechtigkeit. — Umhüllt von Eifer, umgürtet mit Rache. — Sein Schirm Geradsinn, Glaube sein Rath. — Wahrheit seine Handlung, gerecht und edel. — Nahe denen, die ihn in Wahrheit anrufen, hoch und erhaben. — Er wohnt in Höhen, die Erde hängt er an das Nichts.

חַי Du ewig lebender, Furchtbarer, Hocherhabener und Heiliger!

(Ist der erste Neujahrstag ein Sabbath, so sagt man für תָּעִיר und אַדֶּרֶת das Stück: שְׁמוֹ S. Gebete des 2. Tages.)

תָּעִיר (Vorsänger und von der Gemeinde wiederholt:) Einst im Zorn Vernichtung der Uebelthäter schallend verkündend:
Wirst geheiligt du von des Schalles Kundigen — sich dir verbindend.

בבטן אחות. חשבה כהיום זכרה להאחות.
סלוף דינה ביהוסף להנחות: טבע ככלי יוצר
העביר. נסי חילים להעצים ולהגביר. יה
כסכבת אנקת גביר. מטות שנים מנה הסביר:
כעקרת בית בתחל נכרה. כבכור ראשית
בתכל בכרה: ק' לבדיה תעמוד ביום זכירה.
להזכר למו כמו נזכרה:
ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה.
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

פותחין הארון. פיוסל ע"פ א"ב. (בק"ק כ"פ אין אומרין.)

אתה הוא אלהינו. בשמים ובארץ: גבור ונערץ.

übergehen, der Schwestertreue zum ewigen Angedenken*), und Dina**) wurde jener statt Josef beschieden. — Dem Töpfer gleich hat Gott die Form bezwungen, wie jener bei irdenem Geräthe, um seine Größe und Allmacht zu beurkunden; das Flehen dessen, der zum Ahnherrn war ausersehen***) drang vor ihm, der Stämme zwei ließ er von ihr entspringen****). — Jene Unfruchtbare im Hause ward anfangs als Fremde behandelt, am Ende ward Vorzug ihr zuerkannt, wie der gereiften Früchte Erstlinge. Möge dies am Tage der Erinnerung ihren Nachkommen beistehen, daß sie zum Guten auch bedacht werden, wie jene damals!

ימלך Ewig wird der Ewige regieren, dein Gott, Zijon, alle Zeit. Hallelujah!

ואתה Du, Heiligster! thronend im Ruhme Jisraels, Allmächtiger!

אתה Du bist unser Gott, im Himmel und auf Erden. — Allmäch-

*) 1. B. Moscheh 30, 22. S. Kommentar Raschi.
**) Tochter der Leah.
***) Jaakob.
****) Menasche und Efrajim, Josefs Söhne.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה
הַמֵּתִים:

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש.

אֶבֶן חוּג מְצוּק נְשִׁיָּה. תְּהוֹם רַבָּה צוּל שְׁאִיָּה.
בְּפִנַּת רֹאשׁ יְסוֹד שְׁלִישִׁיָּה. שְׁתָתוֹ שְׁעוֹן בָּהּ
לְשִׁעְיָה: גִּבְעַת שֹׁרֶשׁ מְאָסַת בּוֹנִים. רְבָעַת
הַיּוֹם מֵאַרְבָּעָה אֲבָנִים. דְּמָעוֹת מְבַכָּה עַל
בָּנִים. קָשְׁבָה מְנְעִי אֵם הַבָּנִים: הָאַדְמוֹן כְּבַט
שֶׁלֹּא חָלָה. צָבָה לְקַחְתָּהּ לוֹ וְנִתְבַּהֲלָה.
וּפִלְּלָה רַבִּים בְּעַד הַתּוֹחֶלֶת. פְּרוּתָהּ מוּר וְלֹא
חֻלָּלָה: זָכַר לָהּ יֹשֶׁר אֳרָחוֹת. עוֹבֵר לְהָמִיר

---

ben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du, Ewiger! der du die Todten belebst.

אֶבֶן חוּג Des Himmels Grundstein, der Erde Säulen, der Tiefe Abgrund und des Meeres Räume, erstarkt durch Jaakobs Segen, den er seiner dritten Gemahlin Sohne*) verlieh. — Des Hauses Stütze, die anfangs Verachtung hat getroffen, umringt von ihrer Schwester**) vier Sprößlinge, Thränen entrollten ihren Wangen, um auch sich Kinder zu erflehen, und die Himmelsstimme rief: Laß dein Weinen, wirst frohe Mutter einst noch werden! — Als jener Rothe***) sah, daß sie nicht gebar, stieg auf der Gedanke in ihm, sie einst zu erlangen; erschrocken darüber sandte viele Gebete sie, ihre Hoffnung zu stärken, daß jenem Frevler sie nicht zufallen möchte, und von ihm sie nicht entweihet würde. — Gott gedachte ihres frommen Wandels, und ließ die Frucht in der Schwester Schoos in den ihrigen

---

*) Josef, Sohn der Rahel.
**) Leah.
***) Esaw.

בְּחַר מוֹר אֲחוֹרַיִם. הִשְׁנוּ יֶרֶא לָחוֹן שִׁירַיִם.
גָּשִׁים עָדָיו בּוֹקֶר וְצָהֳרָיִם: בְּזֶה פֶּרֶק חִנֵּן
עֲתִירָה. בְּעַד אֲסוּרָה עַד הֻתָּרָה: ק׳ אֶנְקַת
אָסִיר אָז כְּהוּכְתָּרָה. אֵלַי לְהֵעָתֵר כְּמוֹ נֶעְתָּרָה.
ק׳ מֶלֶךְ בַּדִּין עֲלוֹת בִּתְרוּעָה. גֵּיא עִם דָּרֶיהָ
לְרוֹעֲעָה. ק׳ בַּשּׁוֹפָר (בשבת בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) אֲפַתֶּנּוּ
(אַרְצֵנוּ) וּבְבֶרֶךְ כְּרִיעָה. בְּטַלְלֵי תֶחִי. בְּגַנּוֹ
אֶתְרוֹעֲעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים

Mal erwähnt, zur Erinnerung dessen, der dem Ahnherrn zehn Segnungen verliehen*).

Daß wohlgefällig er den geliebten Abkömmling **) des aus Aram stammenden***), der rücklings auf dem Berge Morija ward als Opfer gebunden, seine Asche betrachte, und schenke jenem Reste Erbarmen, denen, die zu allen Tageszeiten vor dir erscheinen.

An diesen Tagen auch sandte Jitzchack heiße Gebete auf, um Fruchtbarkeit der Gefesselten ****) zu erflehen. — Wie sein Gebet mit Erhörung gekrönt wurde, möge er mir auch sich zeigen erbötig.

מֶלֶךְ König im Gerichte, mit Strenge sich erhebend, die Erde sammt Bewohner zu zertrümmern — Durch Posaunenschall will ich ihn besänftigen, und mit Beugen des Knie's, auf daß mit Thau der Belebung ich einst in seinem Garten juble.

מִי (Der Vorsänger allein:) Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit? der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Le-

---

*) Der Segen, welchen Jitzchack dem Jaakob ertheilte.

**) Jitzchack.

***) Abraham.

****) für seine Frau Ribka.

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תַּאֲלַת זוּ כְּחָפֵץ לְהַתְעִיל. שׁוּעַ עָרוֹךְ לְמָרֵם לְהוֹעִיל. רוֹן הַרְרֵי קֶדֶם הַמּוֹעִיל. קְרוֹא בִגָרוֹן מוֹקֵשׁ לְהַגְעִיל: צִדְקָם לְהַקְפּוֹת בְּנִיב שַׁוְעָה. פָּעֳלָם בְּקֶרֶב שָׁנִים לְשָׁמְעָה. עֵת רָצוֹן וְיוֹם יְשׁוּעָה. סְבִיכַת קֶרֶן וּבְרִית שְׁבוּעָה: נוֹכְבִים בְּגִישַׁרת חוֹתָמוֹת תִּשְׁעָה. מִסְפַּר שָׁתוֹרת וְחוֹתְמֵיהֶן תִּשְׁעָה. לְמִנְיַן פִּלּוּל שֵׁמוֹת תִּשְׁעָה. כְּחִנְנָה עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה: יְאַמְּרוּ עוֹז מַלְכִיּוֹת עֶשֶׂר. טְבוּעוֹת לְשֵׁם בְּחַן בְּעֶשֶׂר. חָק זִכְרוֹנוֹת וְקוֹלוֹת עֶשֶׂר. זֶכֶר מְבָרֵךְ גְּבִיר (גְּבִירוֹ) בְּעֶשֶׂר: וְיִפֶּן בְּאָחוּב אִתּוֹ נַהֲרִיבֵם. הֶעָקוּד

תַּאֲלַת Als Gott die Wunden dieses Volkes heilen wollte, lehrte er sie nützliche Gebete; daß der Väter Gebet hinreicht, Unglück vorzubeugen;
Auf ihre Tugend hinzudeuten im Gebete, zu erinnern an ihr edlen Thaten reiches Leben, an diesem Tage des Heils, wo der Bundesschwur und das Ereigniß vom Widder sich zutrugen.
Mit neunfachem Preis*) treten wir vor, neuntheilig ist unser Gebet, so oft eben erwähnte Gottes Name jene Unfruchtbare, die sieben Kinder nachher sich erfreute.**)
Die Anerkennung des himmlischen Reichs wird zehnmal wiederholt***); es ist auf jenen ausgeprägt, der zehn Mal wurde versucht ****). Des Andenkens in der Posaune wird ebenfalls zehn

---

*) Neun Benedeyungen des Musafgebets.
**) Channa S. I. Sam. 1., in deren Gebet der Name Gottes zehnmal vorkommt.
***) zehn Verse im Musafgebet.
****) Abraham.

נַעֲלָה בְּדִין עֲלוֹת בִּתְרוּעָה. גֵּיא עִם דָּרֶיהָ לְרוֹעֲעָה:
ק' בְּשׁוֹפָר (נ"א בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) אֲפַתֶּנּוּ (אֲרַצֶּנּוּ)
וּבְבֶרֶךְ כְּרִיעָה. בְּמָגִנַּת רֵעִים בְּגַנּוֹ אֶתְרוֹעֲעָה:

פותחין הארון

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. סוגרין הארון

נַעֲלָה Der Erhabene im Gericht, mit Strenge sich erhebend, die Erde sammt Bewohner zu zertrümmern: durch Posaunenschall denke ich ihn zu besänftigen, und mit Beugen des Knie's, daß die Freunde er in seinen Schutz nimmt, daß in jenem Garten*) einst die Posaune hocherschallt.

זָכְרֵנוּ (Der Vorsänger allein:) Gedenk' unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Herr des Lebens, König, Beistand und Helfer! Gebenedeyet du, Ewiger! Schirm Abraham's.

אַתָּה (Der Vorsänger allein:) Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! Du ernährst die Lebenden mit Gnade, erweckst die Todten durch deine große Barmherzigkeit, stützest die Fallenden, heilest die Kranken und lösest die Gefesselten; du lässest dauern deine Treue den im Staube schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst und Heil aufblühen lässest.

---

*) Tempel zu Zijon.

נֶחֱצַב. לִיהַב עָלָיו כָּל הַמַּהֲצָב: מָנָתוֹ כְּהַיּוֹם
כֹּחַ הַשָּׁנָה. נֵצֶר לְהַחֲנִיט לְתִשְׁעִים שָׁנָה. סִימָה
אוֹת הֱיוֹת לְשׁוֹשַׁנָּה. עֲבוֹר לְפָנָיו בְּזֶה רֹאשׁ
הַשָּׁנָה: פּוֹלְצוּ פִּרְהֶיהָ בְּזֶה (כ"א בְּחוֹק) יוֹם. צִגְּתָם
פְּנֵי כֵם אָיוֹם. קוֹל דִּבּוּבָם יַרְחִישׁוּ כְּהַיּוֹם.
רוֹגְשִׁים לְהָרִיעַ לִמְצוֹא פִּדְיוֹם: שְׁעוּנִים
עָלֶיהָ בָּהּ לְהִפָּקְדָה. שׁוֹאֲגִים בְּלַהַק דְּלָתוֹת
לְשָׁקְדָה. ק' תְּמוּכִים בְּדֶשֶׁן שֵׂה עֲקֵדָה.
תֶּשֶׁר אֲשֶׁר בּוֹ נִפְקְדָה:

Vor der Schöpfung Beginn ward der Gedanke auf jenen Urfels *) schon gerichtet. In der Geschlechter Mitte ward er hingestellt, seinen Vor= und Nachgängern als Stütze zu dienen.

An diesem Tage ward seine Frau mit neuer Kraft begabt **), im neunzigsten Jahre noch Blüthe zu treiben; der Rose ***) dient es als Vorbild, daß dieser Tag geeignet ist, betend vor Gott zu erscheinen.

Angstvoll nahen ihre Nachkommen sich heute dem Throne des Furchtbaren, laut tragen sie ihr Gebet vor, voll Andacht um Befreiung bittend.

Auf deren Verdienst gestützt, hoffend bedacht zu werden, eilen sie deiner Pforte zu, überströmend von inn'rer Regung, vertrauend jenem Opfer ****), welches als Geschenk ihr einst ward verliehn.

---

*) Abraham. S. Jesaia 51.
**) Sarah.
***) Beiname des Volks Jisrael.
****) Jitzchack.

וּמֵאֵימַת הַדִּין נַפְשִׁי תַּבְהִיל. אִם כִּגְמוּל הַלֵּב יָחִיל.
מְקוֹרֵי עַפְעַפַּי אַזִּיל כִּמְזוֹחִיל. צְדָקָה אֲקַוֶּה מִמְּךָ וְאוֹחִיל.
יוֹשֶׁר הוֹרַי זָכְרָה לְהַאֲחִיל. חַם לִבִּי בַּהֲגִיגִי יַגְחִיל.
יִסְתָּעֵר בְּקִרְבִּי בְּעֵת אָת חִיל. סוגרין הארון.

מיוסד ע"פ א"ב.

אָת חִיל יוֹם פְּקֻדָּה. בְּאֵימָיו כָּל לְחֵם לְשָׁקְדָה. גָּשִׁים בּוֹ בֶּרֶךְ לִקּוֹדָה. הֵעָם לְיַשֵּׁר כְּעַל מוֹקְדָה: הַיּוֹצֵר יַחַד כֶּסֶל נִשְׁפָּט. וְשׁוֹעַ וָדַל בִּפְלוּס יִשָּׁפֵט. זֵכֶר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. חִין עֶרְכּוֹ יִזָּכֵר בַּמִּשְׁפָּט: טֶרֶם כָּל מִפְעַל חָצַב. יָזַם בְּמַחֲשֶׁבֶת צוּר חֻצָּב. כְּאָחוֹר וָקֶדֶם בַּתָּוֶךְ

---

danken prüfst, vor des Gerichtes Angst erschreckt meine Seele in ihrem Innersten.
Wolltest du uns nach unsern Thaten vergelten, muß erbeben das Herz und Thränenbrüche dem Auge entfließen. Gnade nur erwarte ich sehnsuchtsvoll von dir; meiner Vorfahren Verdienst mag Versöhnung mir erwirken. — Heiß wird mein Herz, Andachtsgluth brennt gewaltig, Sturm mich überwältigt, wenn die Zeit der Angst herannahet.
אָת חִיל Erschienen ist der Tag des Schreckens, angstvoll eilen alle Wesen herbei, betend ihr Knie zu beugen, für sündiges Sinnen Verzeihung zu erbitten, wie beim Brandopfer.
Des Alls Schöpfer, der das Herz richtet, der Geringen und Vornehmen Thaten wiegend abmißt — das Verdienst dessen, der einst sprach: „Der Erdenrichter, soll Billigkeit er nicht üben? *) möge beim Gericht dienen zur Erinnerung.

---

*) Abrahams Gebet für Sodom.

פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

(בפפד"מ ובקצת קהלות מתחילין מיד את חיל)

רשות לש"ץ, והסמ"ן בראשי חרוזות יקותיאל בר משה חזק׳

יָרֵאתִי בִּפְצוֹתִי שִׂיחַ לְהַשְׂחִיל. קוּמִי לְחַלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא
וְדָחִיל. וְקָטֹנְתִּי מַעַשׂ לָכֵן אַזְחִיל. תְּבוּנָה חָסַרְתִּי וְאֵיךְ
אוֹחִיל. יוֹצְרִי הֲבִינֵנִי מוֹרָשָׁה לְהַנְחִיל. אַיְּלֵנִי וְאַמְּצֵנִי
מֵרִפְיוֹן וָחִיל. לַחֲשִׁי יֶרְצֶה כְּמַנְטִיף וּמַשְׁחִיל. בִּטּוּיִי
יוּמְתַּק כְּצוּף נָחִיל. רָצוּי בְּיוֹשֶׁר וְלֹא כְּמַכְחִיל. מְשַׁלְּחַי
לְהַמְצִיא כּוֹפֶר וּמְחִיל. שַׁאֲגִי יֶעֱרַב וְלֹא כְּמַשְׁחִיל. הֵעָתֵר
לְנִגָּשִׁים וְנֶחְשָׁבִים כְּזָחִיל. חַנּוּן כְּהַבְטִיחֲךָ לְבִנְקְרַת מְחִיל.
זַעֲקִי קְשׁוֹב בְּעֵת אַתְחִיל. קְרָבַי יֶחֱמְרוּ בְּהַקְרְךָ חֲלוֹחִיל.

---

und Bitten, anzuflehen und zu erbitten den König aller Könige, den Herrn aller Herren.

יָרֵאתִי (Der Vorsänger allein): Bangend öffne ich meinen Mund, zu beten vor dem Furchtbaren; an guten Werken arm, entblößt von Einsicht, wie darf ich zu hoffen wagen?

O mein Schöpfer, lehre mich deines Gesetzes theilhaftig zu werden; laß mich erstarken vor dem Schrecken; mein Gebet sey wohlgefällig, wie lieblicher Räucherduft, mein Vortrag süß wie Honigseim;

Gefällig durch Innigkeit, nicht erheuchelt, meinen Entsendern Vergebung zu bewirken. Angenehm sey mein Gebet, und nicht unerquickliches Geplärr; laß von den Gedrängten dich erbitten, die im Staube vor dir liegen.

Gnäd'ger; wie du einst demjenigen versprachst, als er in der Felsenkluft vor dir stand*) erhöre mein Gebet, wenn ich anfange; mein Inneres wird durchschauert, wenn du die geheimsten Ge-

---

*) Moscheh.

לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

פותחין הארון

ש״ץ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה

---

melshöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Jisrael in Frieden. Amen.

יְהִי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, den heiligen Tempel wieder zu erbauen, bald, in unseren Tagen, und laß deine Lehre unser Antheil seyn. Dort wollen wir dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorzeit und den vergangenen Jahren. Süß sey dem Herrn die Spende Jehuda's, wie in den Tagen der Vorzeit und den vergangenen Jahren.

בָּרוּךְ (Der Vorsänger allein): Gebenedeyet du, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, Gott Abraham's, Gott Jitzchack's, Gott Jaakob's; großer, mächtiger und furchtbarer Gott! Allerhöchster! der gütig Wohlthaten erweist; Eigner des Weltalls! der du gedenkest der frommen Werke der Urväter, und bringest in Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um deines Namens willen.

מִסּוֹד Im Sinne jener Weisen und Verständigen, im Geiste jener tiefen Denker, will ich öffnen meinen Mund mit Gebet

כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר
חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם
וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן
יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי

---

uns, Vater! allesammt mit dem Licht deines Antlitzes; denn mit dem Licht deines Antlitzes gabst du uns, Ewiger! unser Gott, die Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Gerechtigkeit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Jisrael jede Zeit und jede Stunde mit deinem Frieden. Im Buche des Lebens, des Segens und Friedens und der reichlichen Nahrung mögen wir gedacht und verzeichnet stehen vor dir, wir und dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gebenedeyet du, Ewiger! der den Frieden schafft.

אֱלֹהַי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen vor Trugreden, laß meine Seele meinen Lästerern schweigen, und gegen Jeden gebeugt seyn, wie Staub der Erde. Oeffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen. Und die gegen mich Böses stimmen — vernichte bald ihren Rathschluß und vereitle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen; auf daß deine Geliebten errettet werden. Deine Rechte helfe mir; erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöser. Er, der in den Him=

לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל

Gott unsrer Väter, bist für immer und ewig, Hort unsers Lebens; Schirm unsres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und fur unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Du Gütiger! denn nicht endet dein Erbarmen, du Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

וְעַל Für dieses alles sey dein Name hochgepriesen und gebenedeyet, du, unser König immer und ewig. Zeichne zum glückseligen Leben alle Kinder deines Bundes. Alle lebendige Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen, Allmächtiger! unser Heil und unsere Hülfe. Gebenedeyet du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob.

שִׂים שָׁלוֹם Schenke Frieden, Glück und Segen, Gunst, Gnade und Erbarmen, uns und deinem ganzen Volke Jisrael. Segne

פְּעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃

(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ מַלְכֵּנוּ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

---

steht auf ewig. Gebenedeyt du, Ewiger! König über die ganze Erde, der heiliget (den Schabbath und) Jisrael und den Tag des Gedächtnisses.

רצה Nimm wohlgefällig an, Ewiger, unser Gott! dein Volk Jisrael und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Jisrael's und ihr Gebet mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sey dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Jisrael.

ותחזינה Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrest nach Zijon mit Barmherzigkeit. Gebenedeyt du, Ewiger! der zurückkehren lässet seinen Gottesglanz nach Zijon.

מודים Wir danken dir. Denn Du, Ewiger! unser Gott und

עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ: וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה

---

das Andenken Jeruschalajim's, deiner heiligen Stadt, und das Andenken deines ganzen Volkes Jisrael, vor dir, zur Rettung, zum Heile, zu Gunst und Gnad' und Erbarmen, zum Leben und zum Frieden an diesem Tage des Gedächtnisses. Gedenk' unser, Ewiger unser Gott, an ihm zum Heile, und verhänge über uns Segen, und hilf' uns an ihm zum Leben, und um der Verheißung des Heiles und des Erbarmens begnade und schone uns und erbarme dich unser und hilf uns; denn auf dich sind unsere Blicke, denn ein Gott huldvoll erbarmend bist du.

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unsrer Väter! herrsche über die ganze Welt in deiner Herrlichheit, und erhebe dich über die ganze Erde in deiner Würde, und strahle auf im Glanze der Hoheit deiner Macht über all die Bewohner des Erdballs; und es erkenne jedes Geschöpf, daß Du es geschaffen, und fühle jedes Gebild, daß Du es gebildet, und spreche Alles, in dessen Nase Odem: der Ewige, der Gott Jisraels, ist König und sein Reich herrscht über Alles, (An Schabbat: Unser und unserer Väter Gott, nimm gnädig an unsere Ruhe) heilige uns durch deine Gebote und gieb uns deine Lehre zum Antheil, sättige uns deiner Güte und erfreue uns durch deine Hülfe (und laß uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Lust deines heiligen Schabbaths genießen, daß an ihm ruhe Jisrael, die deinen Namen heiligen), und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen; denn du, o Gott, bist wahr, und dein Wort ist wahr und be=

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם

קָדוֹשׁ Heilig bist du und furchtbar dein Name, und kein Gott außer dir; wie es heißt: „Und erhaben ist Gott der Heerschaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt durch Gnade." Gebenedeyt du, Ewiger! heiliger König.

אַתָּה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker, und uns geheiliget durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וַתִּתֶּן Und du hast uns gegeben, in Liebe, Ewiger, unser Herr! diesen (Schabbath und diesen) Tag des Gedächtnisses, ein Tag des Posaunenblasens (am Schabbath: Tag, an welchem des Blasens erwähnt wird, mit Liebe) zur heiligen Verkündigung, zum Andenken des Auszuges aus Mizrajim.

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unsrer Väter! Möge aufsteigen, vor dich kommen und zu dir dringen und vor dir erscheinen unser Andenken und das Andenken unsrer Väter und das Andenken des Gesalbten, des Sohnes David's deines Knechtes, und

שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

---

unser Herr, daß bei dir ist die Herrschaft, die Macht in deiner Hand, und die Stärke in deiner Rechten, und dein Name furchtbar über alles, was du geschaffen.

וּבְכֵן Und so gieb denn, o Gott, deinem Volk, Ehre, Ruhm deinen Fürchtigen, und Hoffnung denen, die dich suchen, und muthiges Vertrauen denen, die deiner harren; Freude deinem Lande und Wonne deiner Stadt, und laß erhöht seyn das Horn deines Knechtes David, und leuchten das Licht des Sohnes Jischaj's deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

וּבְכֵן Und so mögen es sehen die Frommen und sich freuen, und die Redlichen frohlocken, und die Gottseligen in Lust jauchzen, und das Laster den Mund schließen, und der Frevel gänzlich dahin schwinden, wie Rauch, wenn du wegräumst des Hochmuthes Herrschaft von der Erde.

וְתִמְלוֹךְ Und du, o Gott, wirst dann allein regieren über all deine Werke auf dem Berge Zijon, der Wohnung deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, deiner heiligen Stadt, wie es heißt in den Worten deiner heiligen Schrift: „Gott wird regieren in Ewigkeit, dein Gott, o Zijon, in alle Geschlechter.“ Hallelujah!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.
וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל
מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל
הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב

אַתָּה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! Du ernährst die Lebenden mit Gnade, erweckst die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stützest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten; du lässest dauern deine Treue den im Staube schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest. Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit? der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du Ewiger! der du die Todten belebst.

אַתָּה Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

וּבְכֵן So gieb denn, o Gott, unser Herr, deine Ehrfurcht über all deine Werke, und dein Schrecken über alles, was du geschaffen; daß dich fürchten alle Werke und sich vor dir beugen all die Erschaffenen, und alle mögen werden ein Bund, deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir wissen, Gott,

עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּא״יְ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

---

wie du verherrlicht mit Heiligkeit, furchtbar im Lobe, Wunderthäter!"

שִׁירָה Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meers, einstimmig dankten sie alle, huldigten und sprachen: „Der Ewige wird immer und ewig regieren!"

צוּר Fels Jisrael's! Auf, zum Beistande Jisrael's, und befreie, nach deinem Ausspruche, Jehuda und Jisrael; unser Erlöser, Ewiger, Zebaoth sein Name, heiliger Jisraels! Gebenedeyet du, Ewiger! der Jisrael erlöste.

Herr! öffne meine Lippen, mein Mund verkünde deinen Ruhm.

בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Jizchacks und Gott Jaakobs, großer, mächtig und furchtbarer Gott! Allerhöchster! der gütig Wohlthaten erweiset; Eigner des Weltalls! der du gedenkest der frommen Werke der Urväter, und du bringest in Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um deines Namens willen. Gedenk' unser zum Leben, o König; der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Herr des Lebens! König, Beistand und Helfer! Gebenedeyet du, Ewiger! Schirm Abraham's!

הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָֹה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ

---

ben wir keinen König, Erlöser und Erretter. Aus Mizrajim hast du uns erlöst, Ewiger unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast du erschlagen, und deine Erstgebornen erlöst; das Schilfmeer hast du getheilt, die Frevler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, worauf die Fluthen ihre Verfolger verschlangen, daß keiner von ihnen entkam. Drob priesen die Geliebten und erhöheten den Allmächtigen, und es brachten die Geliebten Lieder und Gesänge, Lobgedichte, Benedeyungen und Danksagungen dar, dem allmächtigen, lebendigen, dauernden König, dem hohen und erhabenen, großen und furchtbaren — der die Stolzen niederdrückt, die Gebeugten erhebt, die Gefesselten löst, die Unterdrückten befreit, den Armen beisteht, und sein Volk erhört, wenn sie zu ihm schreien; Dank dem höchsten Gotte, gelobt und gebenedeyt er. Moscheh und die Kinder Jisrael's stimmten dir ein Lied an, freudenvoll, und alle sprachen:

מִי „Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger! Wer

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה

---

seine Verheißungen leben und bestehen, sind treu und erquickend, auf alle Zeiten, für unsere Voraltern, für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen und für alle Geschlechter der Abkömmlinge Jisraels, deine Knechte. Den Vorfahren und den Nachkommen ist diese Verheißung immerwährend wohlthätig, treu und redlich, ein Gesetz, unverletzlich! Fürwahr! du, Ewiger, bist unser und unserer Väter Gott, unser und unserer Väter König, unser und unserer Väter Erlöser, unser Schöpfer, unseres Heiles Hort, unser Befreier und Erretter! das ist von jeher dein Name, Keiner ist ein Gott außer dir.

עֶזְרַת Der Beistand unserer Väter warst du von je her, Schild und Erretter ihren Kindern nach ihnen in jedem Zeitalter. Ueber der Welten Höhe ist dein Sitz, dein Recht und deine Gerechtigkeit reichen bis zu der Erde Enden. Heil dem Manne, der deinen Befehlen gehorcht, deine Lehre und deine Verheißung zu Herzen nimmt. Fürwahr! du bist Herr deines Volkes und mächtiger König, ihr Recht auszuführen. Fürwahr! du bist der Erste, du bist der Letzte, und außer dir ha-

לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב
וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר: וּמְתֻקָּן
וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ
נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו
חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל
דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

---

buhlet. Auf daß ihr gedenket und thuet alle meine Gebote und heilig seid eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch herausgeführt aus dem Lande Mizrajim, um euer Gott zu seyn, ich der Ewige, euer Gott.

אֱמֶת Wahr, sicher, zuverlässig, unwandelbar, gerecht und gewiß, lieblich und angenehm, schätzbar und ergötzend, ehrwürdig und herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und schön ist diese Verheißung uns in Ewigkeit. Wahr ist's! der Gott der Welt ist unser König, der Fels Jaakobs, Schild unsers Heils, für und für dauert er, dauert sein Name, steht fest sein Thron, sein Reich und seine Treue bleiben ewig. Und

וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃

---

eure Hand, und sie sollen zur Vorderhauptbinde seyn zwischen euren Augen. Lehret sie euren Söhnen, um von denselben zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest, und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, daß er es ihnen gebe, wie die Tage des Himmels über der Erde.

וַיֹּאמֶר *) Der Ewige sprach zu Moscheh wie folgt: Rede zu den Kindern Jisraels und sprich zu ihnen: sie sollen sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, bei ihren Nachkommen, und anbringen an den Schaufäden der Ecke eine himmelblaue Schnur; es soll euch dienen zum Anschauen, daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie haltet, und nicht nachwandelt eurem Herzen und euren Augen, denen ihr nach-

---

*) 6. Buch Moscheh 15.

נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ

---

werde Kraut geben auf deinem Felde für dein Vieh und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß sich euer Herz nicht bethöre, und ihr abweichet und dienet andern Göttern und sie anbetet. Entbrennen würde der Zorn des Ewigen wider euch und verschließen würde er den Himmel, daß kein Regen komme, und das Erdreich würde nicht hergeben seinen Ertrag, und ihr würdet bald verschwinden von dem guten Lande, das der Ewige euch giebt. So nehmet denn diese meine Worte in euer Herz und in eure Seele und bindet sie zum Zeichen auf

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־

וְאָהַבְתָּ Du sollst lieben den Ewigen deinen Gott mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Es sollen diese Worte, die ich dir heute befehle, in deinem Herzen bleiben. Du sollst sie einschärfen deinen Söhnen, sollst von ihnen reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehst. Binde sie zum Zeichen auf deine Hand, und sie sollen seyn zur Vorderhauptbinde zwischen deinen Augen und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְהָיָה אִם *) Und es wird geschehen, wenn ihr gehorchen werdet meinen Geboten, so ich euch heute gebiete, daß ihr liebet den Ewigen, euern Gott, und ihm dienet mit ganzem Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werde ich Regen geben eurem Lande zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, und du wirst einsammlen dein Getreide und deinen Most und dein Oel; ich

---

*) 5. Buch Moscheh 11.

לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

---

gnädig und belehre uns. Vater! erbarmungsvoller Vater! Allbarmherziger! erbarme dich unser, und gieb uns ins Herz, daß wir verstehen, einsehen und aufmerken, lernen und lehren, beobachten und ausüben und vollziehen alle Worte der Lehre deines Gesetzes, mit Liebe. Erleuchte unsere Augen in deiner Lehre, lasse unser Herz deinen Geboten anhangen, und eigne unser Herz, daß wir lieben und fürchten deinen Namen, damit wir nie zu Schanden werden; daß wir auf deinen heiligen Namen, den großen und furchtbaren, vertrauen, frohlocken und uns freuen deines Heils. Bringe uns in Frieden aus den vier Seiten der Erde, und führe uns aufrecht nach unserem Lande; du bist ja ein Gott, der Heil wirkt, der du uns erwählt hast aus allen Völkern und Sprachen, und uns deinem großen Namen in Wahrheit zugeführt, um dir zu danken und deine Einheit anzuerkennen in Liebe. Gebenedeyet du Ewiger! der du dein Volk Jisrael erkoren in Liebe.

שְׁמַע *) **Höre Jisrael! der Ewige unser Gott ist ein einiges ewiges Wesen.**

Gebenedeyet der Name seiner glorreichen Majestät in Ewigkeit.

---

*) 5. Buch Moscheh 6.

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל

לָאֵל בָּרוּךְ Dem Allmächtigen weihen sie Benedeyungen in lieblichen Tönen, dem Könige, dem lebendigen, immerdauernden Gott stimmen sie Lieder an, und verkünden Preisgesänge. Ja, Er allein wirkt mächtig, schafft Neues, ist der Kriege Herr, säet Gerechtigkeit, läßt Heil aufgehen, schafft Heilmittel, ist im Ruhme furchtbar, Herr der Wunder, der gütevoll alle Tage das Werk der Urschöpfung erneuet, wie es heißt: „Danket ihm, der die großen Lichter schafft, denn ewig währet seine Güte" *). Einst wirst du ein neues Licht über Zijon bereiten; o möchten wir alle bald seines Lichtes theilhaftig werden! Gebenedeyet du, Ewiger! Schöpfer der Himmelslichter.

אַהֲבָה Mit vieler Zärtlichkeit liebtest du uns, Ewiger, unser Gott! mit großer und sorgfältiger Schonung schontest du uns. Vater und König! unserer Urväter halben, die auf dich vertrauten, und denen du Gesetze des Lebens lehrtest, sey auch uns

---

*) Ps. 136.

בְּרַחֲמִים וּפָקְדֵם לְטוֹבָה מֶלֶךְ. קְשׁוֹב קוֹל תְּקִיעָה מְתוֹקְעֵי (בשבת קְשׁוֹב זִכְרוֹן תְּקִיעָה מְזוֹכְרֵי י״א קְשׁוֹב קוֹל זְכִירָה מְזוֹכְרֵי) לְךָ הַיּוֹם מֶלֶךְ. רַחֲמִים תְּעוֹרֵר לִמְחַכֶּיךָ מֶלֶךְ:

ק״ו שְׁעֵה שַׁוְעַת מְשַׁחֲרֶיךָ מֶלֶךְ. תְּמֵךְ בְּתוֹמְכֵי בָּרוּךְ וּנְבָרֶכְךָ אֱלֹהִים חַיִּים וָמֶלֶךְ:

ברוב קהלות אומרי׳ והאופנים, ובקצת קהלות אומרי׳ והחיות.

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים | וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב

לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

Mögest vernehmen den Posaunenschall, ertönend dir zu Ehren,
Huldvoll gegen jene seyn, die in Hoffnung dir sich nähren;
Denen die sehnsuchtsvoll dich suchen, ihre Bitte gewähren,
Dich zuwenden ihren Hymnen, daß sie für und für Dich ehren.

In einigen Gemeinden sagt man:

וְהָאוֹפַנִּים Die Ofannim und die heiligen Chajoth erheben sich mit mächtigem Getöse den Serafim gegenüber

In einigen Gemeinden sagt man:

וְהַחַיּוֹת Die Chajoth lobsingen, die Cherubim preisen, die Serafim jauchzen, die Erehlim benedeyen, die Antlitze der Chajoth, der Ofannim und der Cherubim sind den Serafim zugekehrt

und ihnen gegenüber sprechen sie lobpreisend: Gebenedeyet sey die Majestät Gottes ihres Orts!

הוּא לְזַכּוֹתָם מֶלֶךְ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו מַמְלִיךְ כָּל מֶלֶךְ. יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכְרוֹן טוֹב מֶלֶךְ:

כָּלָה אַל תַּעַשׂ לִשְׁאֵרִית בְּנֵי מֶלֶךְ. לָכֵן אָתָאנוּ לְךָ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ. מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ: ק׳ נָא נְצוֹר חֶסֶד לְנִינֵי שִׁלְּחוּ לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ. סְכוּת בָּאֵי בְּתַחַן לְמַר בָּכוּ אֶרְאֶלֵּי מֶלֶךְ. עֲנוּתָם בַּל תִּבֶז לְלָן בַּמָּקוֹם עָלוּ וְיָרְדוּ בוֹ מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ:

פְּדֵם הַיּוֹם מִדִּין גָּמוּר מִלְּחַיְּבֵם מֶלֶךְ. ק׳ צַדְּקֵם

Daß sie mit Huld und Milde Er möge beschenken.
Der Könige einsetzt und seinen Dienern reicht ihre Nahrung,
O möge er den Bund erhalten in ewiger Bewahrung.

כָּלָה Vernichtung nicht sende zu den edlen Resten,
Die vor dir treten mit Willen, dem besten,
Sich gestern schon anschickten, dir zu dienen;
Bewahre sie um dessentwillen, dem drei Engel sind erschienen *);
Um den Engel weinten — seiner Nachkommen Gebet sey beachtet **);
Auch um jenen, der wo Engel auf und ab stiegen, übernachtet ***).

פְּדֵם Erkenne sie schuldig nur nicht in deiner Strenge,
Sey barmherzig, sende ihnen Gutes zu in Menge;

---

*) Abraham.
**) Jitzchack.
***) Jaakob.

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אופן מיוסד על דרך א"ב׳

כְּבוֹדוֹ אִהֵל כְּהַיּוֹם בְּרַחֲמִים מֶלֶךְ. ק׳ בּוֹחֵן כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת צָעִיר וְרַב מֶלֶךְ. גֵּאוּת וָעֹז הִתְאַזַּר מֶלֶךְ. דּוֹק וָחֶלֶד יֶחֶרְדוּן מֵאֵימַת מֶלֶךְ:

הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם יָחוֹן מֶלֶךְ. וּמֵבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יַצְדִּיק מֶלֶךְ. זִכָּרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מֶלֶךְ. ק׳ חֹק לְיִשְׂרָאֵל

אֶת־שֵׁם dem Namen des Allmächtigen, des großen und furchtbaren Königs, heilig ist er! Alle beugen sich der Macht der göttlichen Regierung, Einer nach dem Andern, und übergeben einander das Recht, ihren Schöpfer zu heiligen in heiliger Lust, in reiner Sprache und mit heiliger Wonne; allesammt stimmen sie wie ein Einziger ehrfurchtsvoll an:

Heilig, Heilig, Heilig! ist der Ewige Zebaoth; der ganze Erdkreis ist voll seiner Majestät!

כְּבוֹד Seiner Ehre Strahl ließ heute der König erscheinen,
Der Gedanken prüft vom Könige bis zum kleinsten der Kleinen;
Jener König von Macht und Majestät umgeben,
Vor dem Himmel und Erde erbeben.

הַיּוֹצֵר Erbarmen möge sich der, welcher jedes Herz erspähet,
Recht sprechen der, dem keine Handlung entgehet;
Der Posaune Schall — als geht Gesetz in Jisrael — diene zum Andenken,

וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בַּיּוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ · וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר · בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ,

עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

Darum müssen verherrlichen und benedeyen den Allmächtigen alle seine Geschöpfe, Lob, Preis und Ruhm bringen dem Herrn, König und Schöpfer des Alls, der die Ruhe einsetzte für sein Volk Jisrael, das geheiligt ist, am heiligen Schabbathtage. Dein Name, Ewiger, unser Gott, sey geheiligt, dein Andenken, unser! König, verherrlicht, im Himmel oben und auf Erden unten. Hochgepriesen du unser Retter

Allmächtigen, und verkünden ununterbrochen die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgepriesen du Ewiger unser Gott,

über alles Lob deiner Hände Werke und der leuchtenden Sonnen, die du erschaffen, womit sie dich verherrlichen.

תִּתְבָּרַךְ Hochgepriesen du, unser Hort, unser König, unser Erlöser, Schöpfer der Heiligen; ewig sey gepriesen dein Name, unser König. Schöpfer der Diener, jener Diener alle, die in höhern Welten stehn, und mit Ehrfurcht laut verkünden die Befehle des lebendigen Gottes und Königs der Welt — alle liebenswürdig, alle auserlesen, alle heldenmüthig, alle vollstrecken mit tiefer Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, alle öffnen sie ihren Mund, heilig und rein, mit Gesang, und mit Liedern, und benedeyen, loben, verherrlichen, preisen, heiligen und huldigen:

בחול

בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ: מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ: פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל

בשבת

בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבֹאָם׳ עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר׳ רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם׳ תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל׳ הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ

Herr unserer Stärke, Fels unserer Macht, Schild unsers Heils! unser Schutz. Er, der Allmächtige, Gebenedeyte, hat die Strahlen der Sonne bereitet. Er der Gütige, hat sie gebildet zu seines Namens Preis. Mit Lichtern umgab er rings seinen Thron; die Häupter seiner Heere sind heilig, sie erheben den

Einsicht; Kraft und Stärke hat er in sie gelegt, daß sie regieren sollen in der bewohnten Welt, — voll Glanz und Strahlenreich, herrlich glänzend in der ganzen Welt; fröhlich bei ihrem Erscheinen, frohlockend bei ihrer Rückkehr, erfüllen sie mit Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers; gewähren Ruhm und Ehre seinem Namen, Jubel und Gesang dem Andenken seiner Regierung. Er rief der Sonne, daß sie Licht ausstrahle, sah und bildete des Mondes Gestalt. Lob bringen ihm dar alle himmlischen Heere, Ruhm und Ehre die Serafim, Ofannim und die heiligen Chajoth.

לָאֵל Ihm, dem Allmächtigen, der, von allen Werken ruhend, am siebenten Tage sich erhob: und auf seinen majestätischen Thron setzte, prächtig schmückte den Ruhetag, Seligkeit dem Schabbath verhieß! Dieses ist die Ruhmwürdigkeit des siebenten Tages, daß an demselben der Allmächtige geruht hat von allem seinem Werke; und der siebente Tag lobet und stimmet an: „Gesang und Lied für den Schabbath-Tag, schön ist's zu danken dem Ewigen!“*)

---

*) Ps. 92.

בחול

בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ
מָלְאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז
הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב

בשבת

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ׃ אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה׃ וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ׃ וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים׃ בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ׃ חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ׃ יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם׃ לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ׃ נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים

Tag das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind deine Werke, Ewiger; Alles hast du mit Weisheit angeordnet, die Erde ist voll von deinen Gütern. O König, du allein Erhabener von Anbeginn, hochgerühmt, verherrlicht und gepriesen seit ewigen Zeiten! aller Welten Gott! in deiner großen Barmherzigkeit erbarme dich unser.

das Schöpfungswerk erneuest. König, einzig Erhabener von je! Hochgerühmter, Hochgepriesener, Hochverherrlichter seit den Tagen der Urwelt, der Welten Gott! erbarme dich unser in deiner großen Barmherzigkeit! Herr unserer Stärke, Fels unserer Macht, Schild unsers Heils, unser Schutz! Nichts ist dir gleich zu schätzen, kein Gott außer dir, Nichts sonder dir, wer ist dir ähnlich? Niemand ist dir gleich zu schätzen, Ewiger! unser Gott, in dieser Welt; Niemand außer dir, unser König, im künftigen Leben; Nichts sonder dir, unser Erlöser, in den Tagen des Moschiach; Keiner dir gleich, unser Erretter, bei der Wiederauferstehung der Todten.

אל Gott! Herr aller Wesen! gepriesen und benedeyet in aller Beseelten Mund: seine Größe und Güte erfüllen die Welt, Verstand und Vernunft umgeben sie. Er, Hocherhaben über den Chajoth, geschmückt mit Majestät auf der Merkaba: Schonung und Geradtheit sind vor seinem Throne, Gnade und Erbarmen vor seiner Herrlichkeit. Wohlthätig sind die Lichter, die unser Gott erschaffen, gebildet mit Verstand, Vernunft und

בְּהַבִּיטוֹ. בַּכֹּל מְשׁוֹטֵט מַבָּטוֹ: מֶלֶךְ תָּר בְּכָל
פּוֹעַל. בַּכֹּל מַה יִּפְעַל. בְּמַטָּה וּבְמָעַל:
כ״ו) מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עוֹלָם. הִמְלִיכוּהוּ עַם
עוֹלָם. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם. קָדוֹשׁ:

בחול

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם

בשבת

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם

---

25) König! der alle Handlungen sieht, dessen Gedächtnisse nichts entflieht, was allenthalben geschieht.

26) König! Gott der Welt, ihm huldigt das Volk der Welt*), Ewiger regiert in alle Welt.

Ists ein Wochentag, so sagt man:

הַמֵּאִיר Du leuchtest der Erde und ihren Bewohnern durch deine Barmherzigkeit; deine Güte eneuert immerwährend jeden

Ists ein Sabbath so sagt man:

הַכֹּל Alles danket dir, alles singet dir Lob, alles ruft: Keiner ist heilig, wie der Ewige! Alles erhebet dich, Schöpfer des Alls. Allmächtiger! der du täglich die Pforten Ostens öffnest, der Himmel Fenster brichst, die Sonne aus ihrem Zelte hervorziehst und den Mond aus seinem Sitze; der du erhellest das Weltall und seine Bewohner, die du durch dein Erbarmen erschaffen; der du erleuchtest den Erdball, und die ihn bewohnen, in Barmherzigkeit und durch deine Allgüte täglich

---

*) Israel.

לָדִין. בְּיוֹם הַדִּין. שׁוֹפֵט גֵּאִים בַּדִּין: מֶלֶךְ פִּלֵּשׁ
סוֹד הַמַּעֲמִיקִים. לַסְתִּיר עֵצָה בְּמַעֲמַקִּים.
יֶחֱשֹׂף וִיגַלֶּה עֲמוּקִים: מֶלֶךְ צִוָּה מִכֹּל רוּחַ.
עָרִיצֵי גַּפֵּי הָרוּחַ. לְאַפְּסָם בְּשֶׁטֶף רוּחַ: מֶלֶךְ
קְהַל מַלְכֵי אֲדָמָה. בְּסַעֲרוֹ מַשָּׂא דוּמָה. יִפְקֹד
עַל צְבָא רוּמָה: מֶלֶךְ רָם וְגָבוֹהַּ בְּמִשְׁפָּט. וְעֹז
מֶלֶךְ אָהֵב מִשְׁפָּט. מְכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט:
מֶלֶךְ שׁוֹפֵט צֶדֶק. לְפָנָיו יְהַלֵּךְ צֶדֶק. לְהָלִיץ
בְּעַד רוֹדְפֵי צֶדֶק: מֶלֶךְ תַּקִּיף בְּמֶמְשָׁלָה.
וְכִסְאוֹ תָּלָה לְמַעְלָה. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:
מֶלֶךְ תַּחַת חֶלֶד מֵהַבִּיטוֹ. מַרְעִיד יְסוֹד

Duma*) erfüllt sein Wort wird seyn, und Ahndung trifft die himmlischen Reihen.**)

21) König! und hoch erhaben an seinen Gerichtstagen, Er der an Gerechtigkeit findet sein Behagen, dessen Thron Billigkeit und Recht als Stützen tragen.

22) König! der mit Billigkeit richtet nur, die als Zeichen dient seiner Nähe Spur, zu beschützen die welche folgen ihrer Spur.

23) König! allmächtig in seinen Reichen, dessen Throneshöhe nicht ist zu erreichen, seiner Herrschaft muß alles weichen.

24) König! vor dessen Blick die Welt erbleicht, vor dem zitternd Alles weicht, Alles sein Aug' erreicht.

---

*) Jesaia 21, 11.
**) Jesaia 24, 21.

פְּעָלָם לָנֶצַח: מֶלֶךְ יָעַט קִנְאָה. קַנָּא קִנֵּה גָּאֹה גָאָה. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה: מֶלֶךְ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. יִשְׁתַּחֲווּ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: מֶלֶךְ לְיוֹם קוּמוֹ לַעַד. כָּל יְצוּר לְפָנָיו יִרְעַד. רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד: מֶלֶךְ מוֹשֵׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָתוֹ. יִרְעֲשׁוּ הָרִים מִגַּאֲוָתוֹ. וּכְאֵילִים יִרְקְדוּ מִגַּעֲרָתוֹ: מֶלֶךְ נוֹרָא לְמַלְכֵי אָרֶץ. חוּל תָּחוּל הָאָרֶץ. מִיּוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: מֶלֶךְ שְׂאֵתוֹ מִי יַעֲצָר כֹּחַ. וְהוּא נוֹשֵׂא כֹל בַּכֹּחַ. נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ: מֶלֶךְ עֲמָדוֹ

---

13) König! wenn Er zu richten sich anschickt, alle Creatur vor ihm erschrickt, dem Ewigen den alle Hoheit schmückt.
14) König! Welten beherrschend durch sein Geheiß, vor dessen Größe erbebt der Berge Kreis, wie Widder hüpfend vor seinem Verweis.
15) König! vor dem es Erdenfürsten bangt, der Erdengrund zitternd schwankt, vor dem der auf Cherubim thront das Weltall schwankt.
16) König! ihn zu fassen wer kann es wagen, seine Kraft kann alles ertragen, verleihend Stärke dem Zagen.
17) König! der Gericht hält, an diesem Tag' über die Welt, und dem Stolzen giebt Vergelt.
18) König! dem alle Geheimnisse kommen zu seiner Kunde, derer die mit geheimer Tücke stehn im Bunde — alles Verborgene hervorholend aus des Dunkels Grunde.
19) König! Befehle deinen Boten von allen Seiten, daß sie den stolzen frechen Leuten, Vernichtung zur Strafe bereiten.
20) König! Er versammelt die Könige im Verein, wenn auf

מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים. הִתְאַזֵּר בִּקְדוּשִׁים.
אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים. קָדוֹשׁ:

מֶלֶךְ דָּר בִּנְהוֹרָא. עוֹטֶה כַּשַּׂלְמָה אוֹרָה.
מִשְׁפָּטֵנוּ יוֹצִיא כָּאוֹרָה: מֶלֶךְ הִתְאַזֵּר עוֹז.
יְמִינוֹ תָּעוֹז. וֶאֱנוֹשׁ לֹא יָעוֹז: מֶלֶךְ וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה.
וְנִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה: מֶלֶךְ זֶה הָדוּר
בִּלְבוּשׁוֹ. וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. אֱלֹהִים יָשַׁב
עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: מֶלֶךְ חֲמוּץ בְּגָדִים. בְּדַרְכּוֹ
בּוֹגְדִים. יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים: מֶלֶךְ טַלִּיתוֹ כַּשֶּׁלֶג
מְצַחְצַח. צַח וּבְצַחְצָחוֹת יְצַחְצַח. מְצַחְצְחִים

---

bereit in der Heiligen Kreis — Gott verherrlicht von der Heil'gen Preis.

מֶלֶךְ דָּר 5) König! weilend in Lichtgefild, der im Glanze wie im Kleide sich gehüllt — möge er beim Gericht sich zeigen mild.
6) König! mit Macht geziert, der mit starken Armen regiert — daß nicht der Mensch stolzirt.
7) König! gekleidet in Gerechtigkeit, geheiligt durch Gerechtigkeit — Dein allein ist die Gerechtigkeit.
8) König! mit Prachtgewand geziert, des Heiles Helm er auf dem Haupte führt — Gott auf seinem heil'gen Throne residirt.
9) König! im Strafgewande, zertrümmernd der Verruchten Bande, unterdrückend die Stolzen im Lande.
10) König! im schneeweißen Talar, macht diejenigen ihrer Sünden bar, denen Besserung eifriges Streben war.
11) König! von Eifergluth geschwellt, edlen Eifers Frevler fällt, Rache glüh'nd wie im Kriege der Held.
12) König! Er aller Welten Enden, beugen sich zu ihm aus allen Enden, wenn Gericht er hält über der Erde Enden.

אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי׃

מיוסד ע"פ א"ב בראשי הקרוזית

מֶלֶךְ אָזוּר גְּבוּרָה. גָּדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה. לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה׃ מֶלֶךְ בִּגְדֵי נָקָם. לָבֵשׁ בְּיוֹם נָקָם. לְצָרָיו יָשִׁיב אֵל חִיקָם׃ מֶלֶךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. יַמִּים מִיבֵּשׁ. וְגַאֲוַת אֲפִיקִים מְכַבֵּשׁ׃

(Die Gemeinde:) Gebenedeyet sey der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit! Gelobt sey, Ewiger, unser Gott, Weltregent! Du bildest das Licht, schaffest die Finsterniß, erhältst Alles in Eintracht, und bist aller Wesen Schöpfer.

des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sey er — denn Er ist der Erste, Er ist der Letzte, und außer ihm ist kein göttliliches Wesen. Macht ihm Bahn, der in der Aetherwüste fährt! sein Name ist Ewiger. Frohlockt vor ihm! erhaben ist sein Name über jedes Lob und jeden Preis. Gebenedeyet sey der Name seiner verherrlichten Majestät in Ewigkeit! Der Name des Ewigen sey hochgepriesen von nun an und in Ewigkeit.

אור Ewiges Licht in des Lebens Schatz! aus dem Dunkel die Lichter entstehen! Er sprachs — und es ward!

מֶלֶךְ אָזוּר 1) König! gehüllt in Stärke, dessen Name groß ist durch Stärke! Dein ist die Macht, Dein ist die Stärke.

2) König! im Gewand der Rache, hüllt er sich ein am Tage der Rache, den Feinden vergeltend ihre Rache.

3) König! in Majestät gehüllet Er, als Er einst ließ austrocknen das Meer, daß nicht Aegypten's Stolz sich hebe mehr.

4) König! Gewänder zehn *) auf sein Geheiß, sind wir für ihn

*) Bildliche Benennung der göttlichen Kräfte.

אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

הש״ץ אומר י״ק וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא
מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן
בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ח׳
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:
ק״ח
בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר

ק׳
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו
אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ
שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

---

alles Lob Erhabener, aller Danklieder Würdiger, Herr der Wunder, der du Wohlgefallen findest an Lobgesängen; Regent! Allmächtiger! Welterhalter!

(Hier folgt das halbe Kadisch, dessen Uebersetzung am Schlusse dieses Bandes.)

בָּרְכוּ (Der Vorbeter:) Benedeyet den Ewigen! den Hochgepriesenen!

(Die Gemeinde spricht leise:) Gebenedeyet und hochgepriesen, verherrlicht, hochgelobt und erhaben ist der Name

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת
כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר
לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז
וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת

וּבְמַקְהֲלוֹת In den Versammlungen der Tausende deines Volkes Jisrael wird mit Jubel verherrlicht dein Name, unser König, in jedem Zeitalter; denn dieses ist die Pflicht aller Geschöpfe, dir, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, zu danken, dich zu loben, zu rühmen, zu verherrlichen, zu erhöhen, zu verehren, zu benedeyen, und hoch zu preisen, über die Lieder und Lobgesänge Davids, Sohn Jischaj, deines Knechtes und Gesalbten.

יִשְׁתַּבַּח Hochgerühmt sey dein Name in Ewigkeit, unser König, allmächtiger, großer und heiliger Regent, im Himmel und auf Erden! denn dir gebührt, Ewiger, unser und unserer Väter Gott: Lied und Lob, Ruhm und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Preis und Herrlichkeit, Heiligkeit und Majestät, Benedeyung und Dank von nun an und in Ewigkeit. Gebenedeyet du, Ewiger, mächtiger König, über

שחרית ראש השנה יום ראשון

הַמֶּלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיָי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: בְּפִי

יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם: וּבְדִבְרֵי

צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן

חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ: וּבְקֶרֶב

קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

הַמֶּלֶךְ König! der du sitzest auf erhabenem und hohem Throne. Bewohner der Unendlichkeit, Allerhöchster und Heiligster ist sein Name. So sagt die Schrift: „Frohlocket, Gerechte, in Gott, den Redlichen geziemt das Lobpreisen“ —.

Mit dem Munde der Redlichen wirst Du hocherhoben,
Mit den Worten der Gerechten hochgelobt,
Mit der Zunge der Frommen hochgeheiligt,
In der Heiligen Mitte wird dir gehuldigt.

מלכנו: כי כל־פה לך יודה. וכל־לשון לך תשבע.
וכל־ברך לך תכרע. וכל־קומה לפניך
תשתחוה: וכל־לבבות ייראוך. וכל־קרב וכליות
יזמרו לשמך. כדבר שכתוב כל עצמותי
תאמרנה יי מי כמוך. מציל עני מחזק ממנו ועני
ואביון מגזלו: מי ידמה־לך ומי ישוה־לך ומי
יערך־לך. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
קנה שמים וארץ: נהללך ונשבחך ונפארך
ונברך את־שם קדשך. כאמור לדוד ברכי
נפשי את־יי וכל־קרבי את־שם קדשו:
האל בתעצמות עזך. הגדול בכבוד שמך.
הגבור לנצח והנורא בנוראותיך:

---

lassen. Darum sollen diese uns zugetheilten Glieder, dieser Geist und diese Seele, die du uns eingehaucht, und diese Zunge, die du unserm Munde verliehen hast, diese alle sollen dich loben, benedeyen, preisen, rühmen, erhöhen, verherlichen, heiligen, und deinem Namen unser König huldigen. Jeder Mund soll dir danken, jede Zunge dir schwören, jedes Knie vor dir sich bücken, jedes Hohe dir sich beugen, jedes Herz dich verehren, und jedes Innere und jede Niere deinem Namen lobsingen, so wie geschrieben: Alle meine Glieder sprechen, Ewiger! wer ist wie du? Du rettest den Bedrängten von dem Uebermächtigen, und den Dürftigen und Armen von seinem Räuber. Wer ist dir ähnlich? Wer ist dir gleich? Wer darf sich mit dir messen? Allmächtiger! Großer! Allgewaltiger und Ehrfurchtsvoller! Allerhöchstes Wesen! das Himmel und Erde erschaffen. Dich wollen wir loben, preisen, rühmen und wollen benedeyen deinen heligen Namen. So sang David: Meine Seele benedeyeden Herrn, all mein Inneres seinen heiligen Namen.

האל Du allmächtig durch die Allgewalt deiner Kraft,
groß durch die Herrlichkeit deines Namens,
allgewaltig in Ewigkeit,
und ehrfurchtbar durch deine furchtbare Thaten. —

וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת
כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין
אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאָלֶף
אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ.
וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר
מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־
הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל־
תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ
בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר
שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ
וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ

Jauchzen wie das Brausen der Meereswogen, und unsere Lippen von Preis wie die Räume des Firmamentes verbreiten, und leuchteten unsern Augen gleich der Sonne und dem Monde, wären unsere Hände wie der Adler Fittige unter dem Himmel ausgebreitet, und wären unsere Füße so schnell, wie die leichtfüßigen Rehen: wir vermöchten nicht, dir, Ewiger, unser und unsrer Väter Herr, zu danken und deinen Namen zu benedeyen für eine von den Tausenden und Myriaden Wohlthaten, die du unsern Vätern und uns erzeigt hast. Du Ewiger unser Herr! hast uns aus Aegypten erlöset und aus dem Sklavenhause befreiet, in Hungersnoth gespeiset, und mit Fülle gesättiget, vom Schwerte uns errettet, der Pest entzogen, und vor Bösen und schweren Krankheiten uns bewahrt. Bis auf diese Stunde stand uns deine Barmherzigkeit bei, und hat uns deine Liebe nicht verlassen, so wirst du, Ewiger unser Herr, uns ewiglich nicht

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ
תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא־יָנוּם
וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ
מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ.

נִשְׁמַת Der Odem alles Lebendigen benedeye deinen Namen, Ewiger unser Herr! der Hauch alles Fleisches preise und erhebe dein Andenken beständig, unser König! von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du der Allmächtige, und außer dir haben wir keinen König, keinen Erlöser und Retter. Du befreiest und rettest uns, erhältst und erbarmst dich unser in jeder Zeit der Angst und Noth, wir haben außer dir keinen König. Gott der Vorwelt und Gott der Nachwelt! Herr aller Wesen, Urheber aller Geschöpfe, du gepriesen durch die Menge Loblieder, der du leitest die Welt mit Gnade, und die Geschöpfe mit Barmherzigkeit. Und der Ewige schlummert nie und schläft nimmer, der du Schlafende erweckest und Schlummernde ins Leben rufst, Sprachlosen Rede verleihest, und Gebundene entfesselst, Fallende stützest und Gebeugte aufrichtest. — Dir allein spenden wir Dank. Wäre unser Mund voll von Danklieder wie das Meer, und unsere Zunge von

אֱדוֹם   אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד   נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃   תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד   בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן   עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה   עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ
קָנִיתָ׃   תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ   מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה   מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

---

14 Es hören's die Völker, sie beben:
Zittern ergreift die Bewohner Peleschet.
15 Da erschracken die Stammfürsten Edom's,
die Mächtigen Moab's,
sie ergreift Beben,
vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kenaan's
16 Es falle über sie Schrecken und Angst;
an der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein;
bis hinübergezogen dein Volk, Ewiger,
bis hinübergezogen das Volk, so du geeignet.
17 Bis du sie gebracht und eingepflanzt
auf den Berg deines Eigenthums,
die Stätte, die zu deinem Sitze du gemacht, Ewiger,
das Heiligthum, Herr, das deine Hände eingerichtet.
18 Der Ewige wird König seyn
immer und ewig!"

כִּי לַייָ „Denn des Ewigen ist das Reich und die Herrschaft unter den Völkern; Erretter werden hinaufsteigen, auf Zijons Berg, das Gebirg Esav's zu richten; dann wird das Reich des Ewigen seyn. Der Ewige wird König seyn über die ganze Erde; dann wird der Ewige als einig seyn, und sein Name einig." So wie es in deiner Thora heißt: „Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen."

קָמֶיךָ   תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃   וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם   נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים   קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃   אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג   אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי   אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃   נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם   צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃   מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה   מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ   נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה
פֶלֶא׃   נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃   נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ   נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃   שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן   חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃   אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי

---

6 Deine Rechte, Ewiger, prangend in Stärke,
deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind.
7 Und in der Größe deiner Hoheit
hast du niedergerissen deine Gegner,
Du hast losgelassen deine Zornglut,
sie hat sie verzehrt wie Stoppeln.
8 Und durch den Hauch deiner Nase thürmten sich Gewässer,
stand wie ein Damm Fließendes,
gerannen die Fluthen im Herzen des Meeres.
9 Der Feind sprach:
„Ich jage nach, erreiche, theile Beute;
an ihnen ersatten soll meine Gier;
zücken will ich mein Schwert,
vertilgen soll sie meine Hand.
10 Du hauchtest mit deinem Odem,
da bedeckte sie das Meer;
sie rollten wie Blei in die gewaltigen Wasser.
11 Wer ist gleich dir unter den Mächten, Ewiger,
wer ist gleich dir, prangend in Heiligkeit,
furchtbar an Ruhm, Wunderthäter.
12 Du strecktest deine Rechte,
die Erde verschlang sie.
13 Du führst mit deiner Gnade das Volk, so du erlösest;
du leitest es mit deiner Macht zur Wohnung deines Heiligthums.

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃
אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ
אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס

(II. B. Mos. 14.)

וַיּוֹשַׁע „Und der Ewige rettete an demselben Tage das Volk Jisrael von der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Als nun Jisrael die große Macht sah, welche der Ewige an den Mizrajim ausgeübt, da fürchtete das Volk den Ewigen, und glaubte an den Ewigen und an Moscheh seinen Knecht."

אָז יָשִׁיר „Damals sang Moscheh und die Kinder Jisrael dieses Lied dem Ewigen und sprachen also:

1 Singen will ich dem Ewigen,
denn mit Hoheit hat er sich erhoben;
Roß uud Reiter hat er geschleudert ins Meer.
2 Mein Sieg und mein Sang ist Jah,
er war meine Rettung;
Der ist meine Macht,
und ich will seine Schöne preisen,
Der Gott meines Vaters,
und ich will ihn erheben.
3 Der Ewige ist ein Mann des Krieges,
Der Ewige — das ist sein Name.
4 Wagen Pareoh's und seine Macht hat er geschleudert ins Meer, und der Ausbund seiner Wagenkämpfer wurde versenkt ins Schilfmeer.
5 Fluthen bedeckten sie;
sie fuhren hinunter gleich wie ein Stein.

וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק
אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

Würde kommt von dir, und du waltest über Alles. In deiner Hand ist die Macht und die Stärke, und in deiner Hand ist es, Alles groß und mächtig zu machen. Und nun danken wir dir, o Herr! und lobpreisen den Namen deiner Herrlichkeit. Du, o Ewiger, allein hast gemacht die Himmel und die Himmel der Himmel mit allen ihren Heeren, die Erde mit Allem, was darauf ist, die Meere mit Allem, was darin, und du erhältst Alles, und des Himmels Heere bücken sich dir. Du bist es, Ewiger, der Gott, der du den Abram erkoren, und ihn aus Ur=Kasdim geführt, und ihm den Namen Abraham gegeben. Du fandest sein Herz treu vor dir und stiftetest den Bund mit ihm, das Land des Kenaani, Chitti, Emori, Perisi, Jebussi und Girgaschi seinen Nachkommen zu geben; und du erfülltest deine Verheißung, denn du bist gerecht. Und du sahest das Elend unserer Väter in Mizrajim und ihr Jammern hörtest du am Schilfmeer, und thatest Zeichen und Wunder an Pareoh und all seinen Knechten und allem Volke seines Landes; denn du wußtest, daß sie gefrevelt gegen sie, und schafftest dir Ruhm, wie an dem heutigen Tag. Und das Meer hast du vor ihnen gespalten, daß sie mitten durchs Meer im Trockenen gingen, und ihre Verfolger warfst du in die Tiefen, wie Steine in mächtige Fluthen.

(קנ) הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃ כה״ת״ה

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ וְהָעֹשֶׁר

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל 1 Hallelujah. Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn im Firmament seiner Macht;
2 Lobet ihn mit seinen Wundern, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe.
3 Lobet ihn mit dem Hall der Posaune, lobet ihn mit Psalter und Harfe.
4 Lobet ihn mit Pauk' und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Cither.
5 Lobet ihn mit klingenden Schalmeien, lobet ihn mit lärmenden Schalmeien.
6 Aller Odem lobe den Herrn. Hallelujah.

בָּרוּךְ Gebenedeyet ist Gott in Ewigkeit. Amen und Amen. Gebenedeyet Gott von Zijon aus, der in Jeruschalajim thronet. Hallelujah. Gebenedeyet Gott, der Herr, Jisraels Herr, der allein Wunder schafft; Und gebenedeyet sein herrlicher Name in Ewigkeit. Und seiner Herrlichkeit erfülle sich die ganze Erde. Amen und Amen.

וַיְבָרֶךְ David benedeyete den Ewigen vor den Augen der ganzen Versammlung, und sprach: Gebenedeyet seyst du, Ewiger, Herr Jisraels, unsers Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Dein Ewiger ist die Größe, die Stärke, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden; Dein ist das Reich, und du bist erhaben über Alles als Haupt. Und der Reichthum und die

וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן ׀ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

(קמט) הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃ כִּי־רוֹצֶה יְהוָה
בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ
עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

---

13 Mögen sie loben den Namen Gottes, denn sein Nam' allein ist erhaben; sein Glanz über Himmel und Erde.
14 Und er erhöhet das Horn seinem Volke, Lob all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem Volke, das ihm nahe. Hallelujah.

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ 1 Hallelujah. Singet Gott einen neuen Sang, seinen Ruhm in der Versammlung der Frommen.
2 Freue sich Jisrael an seinem Schöpfer, die Söhne Zijons müssen jubeln in ihrem Könige;
3 Preisen seinen Namen in Reigentanz, mit Pauk' und Harf' ihm saitenspielen.
4 Denn Wohlgefallen hat Gott an seinem Volke, er schmückt die Gebeugten mit Heil.
5 Es jubeln die Frommen in Ehre, jauchzen auf ihren Lagern;
6 Die Erhebungen Gottes in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand,
7 Rache zu üben an den Völkern, Strafen an den Nationen;
8 Ihre Könige zu binden mit Fesseln und ihre Geehrten mit eisernen Banden;
9 An ihnen Recht zu üben, das vorgeschrieben. Eine Zier ist er all seinen Frommen. Hallelujah.

(קמח) הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְהֹוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְהֹוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־יְהֹוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃
הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃
יְהַלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם יְהֹוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת 1 Hallelujah. Lobet Gott aus den Himmeln, lobet ihn in den Höhen.

2 Lobet ihn, all seine Engel, lobet ihn, all seine Heere.

3 Lobet ihn, Sonn' und Mond, lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts.

4 Lobet ihn, Himmel der Himmel, und ihr Wasser, die über den Himmeln.

5 Loben sie den Namen Gottes; denn er gebot und sie waren erschaffen;

6 Und stellte sie fest für immer, auf ewig; ein Gesetz hat er gegeben und übertritt es nicht.

7 Lobet Gott aus der Erde, ihr Meerungethüme und alle Tiefen:

8 Feuer und Hagel, Schnee und Dunst, Sturmwind, der sein Wort vollführt;

9 Ihr Berg' und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Zedern;

10 Gewild und alles Vieh, Gewürm, und beschwingte Vögel;

11 Könige der Erde und alle Nationen, Fürsten und alle Richter der Erde;

12 Jünglinge sammt Jungfrauen, Greis sammt Knaben.

לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְהוָֹה אֶת־
יְרֵאָיו אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־יְהוָֹה
הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ
בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ
אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר
כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי
יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־מָיִם׃ מַגִּיד
דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן
לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

---

8 Der die Himmel bedeckt mit Wolken, der bereitet der Erde Regen, der sprossen läßet die Berge Gras.

9 Der dem Viehe giebt seine Nahrung, den jungen Raben, welche rufen.

10 Nicht an des Rosses Stärke hat er Lust, nicht an des Mannes Schenkeln Freude.

11 Freude hat Gott an seinen Fürchtigen, an den, die seiner Gnade Harren.

12 Preise, Jeruschalajim, Gott! lobe deinen Herrn, Zijon.

13 Denn er hat befestigt die Riegel deiner Thore, gesegnet deine Söhne in deiner Mitte;

14 Der zu deiner Grenze gesetzt Frieden, mit dem Marke des Waizens sättigt er dich.

15 Der sendet sein Wort zur Erde, in schnellem Fluge läuft sein Geheiß.

16 Der Schnee giebt, wie Wollflocken, Reif, wie Asche, streuet er;

17 Er wirft sein Eis, wie Stücke; vor seinem Froste wer besteht?

18 Er sendet sein Wort und macht sie schmelzen, läßt wehen seinen Wind, Wasser rinnen.

19 Er kündet seine Worte an Jaakob, seine Satzungen und Rechte an Jisrael.

20 Nicht that er also irgend einem Volke, und seine Rechte kennen sie nicht. Hallelujah.

נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהֹוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהֹוָה ׀ פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְהֹוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהֹוָה אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהֹוָה ׀
שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃
יִמְלֹךְ יְהֹוָה ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

(קמז) הַלְלוּיָהּ ׀ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְהֹוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרֹפֵא
לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים
לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין
מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהֹוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃
עֱנוּ לַיהֹוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם ׀
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן

---

7 Der Recht thuet den Bedrückten, Brod giebt den Hungerigen, Gott, der löst die Gefesselten;

8 Gott öffent die Augen der Blinden, Gott richtet auf die Gebeugten, Gott liebt die Gerechten;

9 Gott behütet die Fremdlinge, Wais' und Wittwe erhält er, und den Weg der Frevler krümmt er.

10 Herschen wird Gott in Ewigkeit, dein Herr, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah.

הַלְלוּיָהּ כִּי 1 Hallelujah. Denn schön ist's, unserem Herrn zu spielen; lieblich geziemend der Lobgesang.

2 Gott baut Jeruschalajim, die Verstoßenen Jisraels sammelt er.

3 Er heilet die gebrochenen Herzen und leget ihren Wunden Verband an.

4 Er zählt die Zahl der Sterne, ihnen Allen nennt er Namen.

5 Groß ist unser Herr und mächtig an Kraft, und seiner Einsicht keine Zahl.

6 Er erhält die Gebeugten, — Gott, — erniedrigt Frevler bis zur Erde.

7 Stimmet an Gotte mit Danklied, spielet unserem Herrn mit Harfen.

רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
(קט"ו י"ח) וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

(קמו) הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃ אֲהַלְלָה יְהוָה
בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־
אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים

---

19 Begehr seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen.
20 Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er.
21 Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und segne alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer.
22 Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי 1 Hallelujah. Lobe, meine Seele, Gott.
2 Ich will Gott loben in meinem Leben, saitenspielen dem Herrn in meinem Daseyn.
3 Vertraut nicht auf Vornehme, auf den Menschensohn, bei dem keine Hülfe;
4 Ausgeht sein Odem, er kehrt zurück zu seiner Erde; an dem Tage gehen unter seine Entwürfe.
5 Glückselig der, deß Beistand der Gott Jaakobs, deß Hoffnung auf Gott, seinen Herrn;
6 Der gemacht Erd' und Himmel, das Meer und Alles was darin; der die Treue bewahrt in Ewigkeit;

חַנּוּן וְרַחוּם יְהֹוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־חָסֶד׃
טוֹב־יְהֹוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃
יוֹדוּךָ יְהֹוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְהֹוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
צַדִּיק יְהֹוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃
קָרוֹב יְהֹוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃

---

8 Gnädig und erbarmend iſt Gott, langmüthig und huldreich.
9 Gütig iſt Gott gegen Alles, und ſein Erbarmen über all ſeine Werke.
10 Es preiſen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen ſegnen dich.
11 Die Herrlichkeit deines Reiches ſprechen ſie aus, und von deiner Stärke reden ſie,
12 Den Menſchenſöhnen kund zu thun ſeine Stärke, und die Herrlichkeit der Majeſtät ſeines Reiches.
13 Dein Reich iſt ein Reich aller Ewigkeiten, und deine Herrſchaft in alle Geſchlechter.
14 Gott ſtützet alle Fallende, und richtet alle Gebeugte auf.
15 Die Augen Aller ſchauen zu dir empor, und du giebſt ihnen ihre Speiſe zu ſeiner Zeit.
16 Aufthuſt du deine Hand und ſättigſt alles Lebendige ſeines Begehrs.
17 Gerecht iſt Gott in allen ſeinen Wegen, und huldvoll in all' ſeinem Thun.
18 Nahe iſt Gott Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Treue.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְהוָֹה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:

אַשְׁרֵי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen.

Glückselig das Volk, dem solches geworden, glückselig das Volk, dessen Gott der Ewige.

תְּהִלָּה Loblied von David.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer.

2 An jeglichem Tage will ich dich segnen, und preisen deinen Namen auf ewig und immer.

3 Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein Ergründen.

4 Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie.

5 Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. —

6 Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen.

7 Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie.

לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם
מֵאַרְצוֹ׃ יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים׃ רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ
הִיא תָקוּם׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד׃ כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ כִּי־
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי לֹא־
יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ׃

Gott regiert, Gott hat regiert, Gott wird regieren auf ewig und immer!

Gott regiert auf ewig und immer! — Geschwunden sind die Völker aus seinem Lande.

Gott hat gebrochen den Anschlag der Völker, gestört die Entwürfe der Nationen.

Viel sind der Entwürfe im Herzen der Sterblichen; doch Gottes Rath, der besteht.

Der Rath Gottes bestehet in Ewigkeit; seines Herzens Entwürfe in alle Geschlechter.

Denn er hat gesprochen und es ward; er hat geboten und da stands. —

Denn Gott hat Zijon erkoren, es sich erlesen zum Sitze.

Denn Jaakob hat Gott sich erkoren, Jisrael zu seinem Eigenthum.

Denn nicht lässet Gott sein Volk, und sein Besitzthum giebt er nicht auf.

Und er ist barmherzig, sühnt die Schuld und vertilgt nicht, und läßt vielfach seinen Grimm sich wenden, und regt nicht auf all seine Zornglut.

Gott, hilf uns! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen

נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְהֹוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְהֹוָה: עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ
יְהֹוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ
זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ

---

3 Es erheben Ströme, o Gott, erheben Ström' ihre Stimme, erheben Ström' ihre Brandungen.

4 Vor den Stimmen großer, mächtiger Fluthen, Brandungen des Meers, ist mächtig in der Höhe Gott.

5 Deine Zeugnisse sind bewähret durchaus; deinem Hause geziemet die Weihe, o Gott, in die Länge der Zeiten.

יְהִי Sey die Herrlichkeit Gottes in Ewigkeit, freue sich der Herr seiner Werke.

Sey der Name Gottes gesegnet, von nun an bis in die Ewigkeit.

Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergang wird gepriesen der Name Gottes.

Erhaben über die Völker all' ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit.

Gott, dein Name ist ewig; Gott, dein Andenken in alle Geschlechter.

Gott hat im Himmel aufgerichtet seinen Thron, und sein Reich herrschet über Alles.

Freuen sich die Himmel und juble die Erde, und mögen sie sprechen unter den Völkern: Gott regiert!

יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים ׀ כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַלָתָה* בּוֹ׃
(צג) יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃

*) עַוְלָתָה קרי

7 Wenn die Frevler sprossen wie Grünes, und all die Uebelthäter blühen, so ist's um vertilgt zu werden auf immerdar.
8 Du aber bist erhaben in Ewigkeit, o Gott.
9 Denn siehe, deine Feinde, o Gott, denn siehe, deine Feinde kommen um, sie zerstieben, alle die Uebelthäter.
10 Aber mein Horn erhöhest du gleich dem des Rëim, ich triefe von frischem Oele.
11 Und mein Auge schauet an meinen Laurern, an meinen Widersachern, den Frevlern, letzt sich mein Ohr.
12 Der Gerechte blühet gleich der Palme, wie die Zeder im Lebanon wächst er empor.
13 Gepflanzt im Hause Gottes, in den Vorhöfen unseres Herrn treiben sie Blüthe. —
14 Fürder knospen sie im Greisenalter, saftvoll und frischbelaubt werden sie seyn. —
15 Zu verkünden, daß redlich ist Gott, mein Hort, und kein Fehl an ihm.

יְהוָה 1 Gott regiert, mit Hoheit bekleidet, bekleidet Gott mit Macht, er hat sich umgürtet. Ja, fest stehet der Erdball, wanket nicht.
2 Aufgerichtet ist dein Thron, von je, von Ewigkeit du!

גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ
לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא

---

17 Vergeblich ist das Roß zum Siege, und mit der Größe seiner Kraft rettet es nicht.

18 Siehe Gottes Auge ist auf seine Fürchtigen, auf die, welche harren seiner Gnade.

19 Ihre Seele zu retten vom Tode und sie zu erhalten bei Hungersnoth.

20 Unsere Seele harret des Herrn, unser Beistand und Schirm ist er.

21 Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn auf seinen heiligen Namen vertrauen wir.

22 Sey deine Gnade, o Gott, über uns, so wie wir dein geharret!

מִזְמוֹר Psalmlied für den Schabbat=Tag.

1 Schön ist's Gott Dank zu singen, und deinem Namen zu spielen, Höchster.

2 Zu künden mit dem Morgen deine Huld und deine Treue in den Nächten.

3 Auf Zehnsait und auf Psalter unter Getön der Harfe.

4 Denn du hast mich erfreut Gott durch dein Werk, bei den Thaten deiner Hände jauchz' ich.

5 Wie groß sind deine Werke, o Gott, wie ganz unergründlich deine Gedanken.

6 Der Unvernünftige erkennt es nicht und der Thor sieht es nicht ein.

יְהוָֹה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְהוָֹה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
פִּיו כָּל־צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיְהוָֹה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי
הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְהוָֹה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְהוָֹה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָֹה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָֹה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃
מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד
לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל

---

5 Er liebt Gerechtigkeit und Recht: der Gnade Gottes ist voll die Erde.

6 Auf Gottes Wort sind die Himmel entstanden, und durch den Odem seines Mundes all ihre Schaar.

7 Aufschichtet er wie eine Mauer des Meeres Fluthen, in Behälter legt er die Tiefen.

8 Fürchten soll sich vor dem Herrn das Erdenall, vor ihm bangen die Bewohner des Erdrunds.

9 Denn er hat gesprochen und es ward, er hat geboten und es bestand.

10 Der Herr hat gebrochen der Völker Rath, zerstört der Völker Sinnen.

11 Des Herren Rath wird auf ewig bestehen, seines Herzens Sinnen in alle Geschlechter.

12 Glückselig das Volk, dessen Gott der Herr, das Volk, das er zum Besitz sich erkor.

13 Aus den Himmeln schauet herab der Herr, siehet auf all die Menschenkinder.

14 Aus der Veste seines Sitzes läßt er schweifen den Blick über alle Erdbewohner.

15 Er, der insgesammt ihr Herz gebildet, der auf all ihr Thuen merket.

16 Nicht durch des Heeres Menge wird dem Könige Sieg, dem Held nicht Rettung durch die Größe der Kraft.

לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

(לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר דְּבַר־
יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד

---

19 Den Sichon, König der Emoriter; ewig währet seine Gnade.
20 Und den Og, König zu Baschan; ewig währet seine Gnade.
21 Und gab ihr Land zum Besitz; ewig währet seine Gnade.
22 Besitz für Jisrael, sein Volk; ewig währet seine Gnade.
23 Der in unserer Erniedrigung unser dachte! ewig währet seine Gnade.
24 Und uns vom Feinde erlösete! ewig währet seine Gnade.
25 Der allem Fleische Speise gibt! ewig währet seine Gnade.
26 Danket dem Gotte des Himmels! ewig währet seine Gnade.

רַנְּנוּ Jubelt ihr Frommen in Gott, denn Redlichen stehet ein Loblied an.
2 Danket dem Herrn auf der Harfe, mit zehnsaitigem Psalter spielet ihm.
3 Singet ihm einen neuen Gesang, meisterlich rühret die Saiten mit Jauchzen.
4 Denn redlich ist das Wort des Herrn und all sein Thuen mit Treue.

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

---

6 Der die Erde über die Wasser ausgedehnt! ewig währet seine Gnade.
7 Der große Lichter hat gemacht! ewig währet seine Gnade.
8 Die Sonne zu herrschen am Tage! ewig währet seine Gnade.
9 Mond und Sterne zu herrschen des Nachts! ewig währet seine Gnade.
10 Der Mizrajim schlug an ihrer Erstgeburt! ewig währet seine Gnade.
11 Und führte Jisrael aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.
12 Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.
13 Der das Schilfmeer in Stücke zerschlug! ewig währet seine Gnade.
14 Und Jisrael hindurch geführt! ewig währet seine Gnade.
15 Und stürzte Pareo mit seinem Heere hinein! ewig währet seine Gnade.
16 Der sein Volk führte durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.
17 Der große Könige schlug! ewig währet seine Gnade.
18 Und tödtete mächtige Könige! ewig währet seine Gnade.

עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם
לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית
אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

(קלו) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

---

13 Gott, in Ewigkeit ist Dein Name, Gott Dein Andenken in alle Geschlechter.
14 Denn rechten wird Gott für sein Volk und über seine Knechte sich erbarmen.
15 Die Gebilde der Völker sind Gold und Silber, der Menschenhände Werk.
16 Sie haben einen Mund und reden nicht, sie haben Augen und sehen nicht.
17 Sie haben Ohren und hören nicht, ja kein Odem ist in ihrem Munde.
18 Also, wie sie werden ihre Verfertiger, Alles, was ihnen vertraut.
19 Haus Jisrael! lobet Gott, Haus Aaron! lobet Gott.
20 Haus des Levi! lobet Gott, ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott.
21 Gelobt sey Gott von Zijon aus, Er der da wohnet in Jeruschalajim. Hallelujah.

הודו 1 Danket dem Herrn, denn er ist gütig; denn ewig währet seine Gnade.
2 Danket dem Gotte aller Götter! denn ewig währet seine Gnade.
3 Danket dem Herrn der Herren! denn ewig währet seine Gnade.
4 Der große Wunder thut allein! ewig währet seine Gnade.
5 Der mit Vernunft die Himmel geschaffen! ewig währet seine Gnade.

שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ־יָהּ
כִּי־טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם
מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל
מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃ כִּי־יָדִין יְהוָה

---

2 Die ihr im Hause des Herrn stehet, in den Vorhöfen des Hauses unseres Gottes.

3 Preiset Gott! denn gütig ist der Herr, spielet seinem Namen, denn er ist lieblich.

4 Denn Jaakob hat sich erkoren Gott, Jisrael zu seinem Heiligthume.

5 Denn ich weiß, daß groß ist Gott, und unser Herr über alle Götter.

6 Alles was Gott begehret, vollführet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und allen Tiefen.

7 Herauffühꝛet er Wolken vom Ende der Erde, Blitze schaffet er beim Regenguß, den Wind führet er aus seiner Vorrathskammer.

8 Er, der die Erstgebornen Mizrajims schlug, vom Menschen bis zum Vieh.

9 Er sandte Wunder und Zeichen in deine Mitte, Mizrajim, gegen Pareo und all' seine Knechte.

10 Er schlug zahlreiche Völker und mordete mächtige Könige.

11 Den Sichon, des Emori König, und den Og, König von Baschan, und all' die Reiche Kenaans.

12 Und gab ihr Land zum Besitze, zum Besitz an Jisrael sein Volk.

מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ
תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְהֹוָה מַחְסִי
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב
בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־
כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ
תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־
יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי ׀ וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ
וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃
אֹרֶךְ יָמִים וכו׳.

(קל״ה) הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהֹוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהֹוָה׃

---

7 Fällt an deiner Seite ein Tausend und Myriaden zu deiner Rechten, aber dir nahet es nicht.

8 Nur mit deinen Augen schauest du und der Frevler Vergeltung siehest du an.

9 Denn du, o Gott, bist meine Zuflucht, den Höchsten hast du dir zum Schutze genommen.

10 Nicht wird dir zugeschickt ein Leid, und keine Plage nahet deinem Zelte.

11 Denn seine Engel entbietet er dir, dich zu behüten auf allen deinen Wegen.

12 Auf Händen tragen sie dich, daß du nicht auf einen Stein deinen Fuß verletzest.

13 Auf Schakal und Natter trittst du, zerstampfest junge Leuen und Drachen.

14 Denn an mir hat er Lust, so rett' ich ihn, mache ihn stark, denn er kennt meinen Namen.

15 Er ruft mich an, ich erhöre ihn, bin um ihn zur Zeit der Noth, ich befreie ihn und bringe ihn zu Ehren.

16 Mit langem Leben sättige ich ihn und lasse ihn schauen meine Hülfe.

הַלְלוּיָהּ 1 Preiset den Namen Gottes. Preiset ihr Knechte Gottes.

עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־
יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה
אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנְנֵהוּ׃

(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָה
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח
יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה
צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף
יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל

---

13 Kehre zurück o Gott! Wie lange noch? — Erbarme dich deiner Knechte.

14 Sättige uns am Morgen deiner Gnade und laß uns jauchzen und froh ſeyn all' unſre Tage.

15 Erfreue uns ſo viele Zeiten, als du uns gebeugt, ſo viele Jahre als wir Leiden geſehen.

16 Laß ſchauen deine Knechte dein Werk, laß ſichtbar werden deine Herrlichkeit über ihren Söhnen.

17 Und die Huld des Herrn unſeres Gottes, ſey über uns, und das Werk unſerer Hände laß beſtehen für uns, und unſer Händewerk — beſtätige es.

יֹשֵׁב 1 Der im Schirm des Höchſten ſitzet, in des Allmächtigen Schatten ſich birgt.

2 Ich ſpreche zum Herrn: meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue.

3 Denn er wird dich retten vor der Schlinge, die gelegt, vor verderbender Seuche.

4 Mit ſeinem Gefieder bedeckt er dich und unter ſeinen Flügeln biſt du geborgen, Schild und Panzer iſt ſeine Treue.

5 Nicht darfſt du bangen vor dem Schrecken der Nacht, vor dem Pfeil, der da fliegt bei Tag.

6 Vor der Seuche, die im Finſteren ſchleicht, vor dem Verderben, das wüthet bei Tageshelle.

וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר
כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ
שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן
הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם

---

2 Bevor die Berge waren gezeugt und Erd' und Welt gebar und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du, Gott.

3 Du führest den Sterblichen bis zur Zerknirschung, und sprichst: kehret zurück ihr Menschenkinder.

4 Denn tausend Jahre sind in deinen Augen, wie der gestrige Tag, wenn er verstrichen, und wie eine Wache in der Nacht.

5 Weg fluthest du sie, einem Traume werden sie gleich, am Morgen wie Gras ist er frisch.

6 Am Morgen blühet er und ist frisch, am Abend welkt er und verdorret.

7 Ja wir vergehen in deinem Grimme, und bei deiner Zorngluth sind wir geängstet.

8 Du stellest unsere Sünden vor dein Auge, unsere Jugendschuld vor das Licht deines Antlitzes.

9 Ja, all' unsere Tage, verstreichen in deinem Zorne, wir verbringen unsere Jahre wie einen flüchtigen Laut.

10 Die Dauer unserer Lebensjahre, ist siebzig Jahre, und, kommt es hoch, achtzig Jahre und ihr Stolz ist Elend und Unheil, denn eilends entfleucht es und wir fliegen davon.

11 Wer kennet die Macht deines Zornes und wie in deinem Grimme so deine Ehrfurcht.

12 So lehre uns denn unsere Tage zählen und daß wir gewinnen ein weises Herz.

סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃
(צ) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל

---

13 Bewahre deine Zunge vom Bösen, und deine Lippen, daß sie nicht Falschheit reden.

14 Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und gehe ihm nach.

15 Die Augen Gottes sind auf die Frommen gerichtet und seine Ohren auf ihr Flehen.

16 Das Antlitz Gottes ist wider die Uebelthäter, ihr Andenken von der Erde zu tilgen.

17 Sie rufen und Gott höret und aus ihren Nöthen rettet er sie.

18 Nahe ist der Herr denen, die gebrochenen Herzens sind, und hilft denen, deren Gemüth gebeugt.

19 Viel sind die Leiden des Gerechten, aber aus allen errettet ihn Gott.

20 Er hütet all' seine Gebeine, keines davon wird versehrt.

21 Aber den Frevler tödtet die Bosheit und die Feinde des Gerechten büßen.

22 Gott erlöst die Seele seiner Knechte, und nicht büßen, alle die sich bei ihm bergen.

תְּפִלָּה Gebet Moscheh's des göttlichen Mannes:

1 O Herr! eine Heimath warst du uns in allen Geschlechtern.

בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃

---

2 Des Ewigen rühme sich meine Seele, daß es hören die Gebeugten und sich freuen.
3 Gebet mit mir dem Ewigen die Ehre und wir wollen seinen Namen vereint erheben.
4 Ich habe den Herrn gesucht und er erhörte mich, und aus allen meinen Aengsten hat er mich gerettet.
5 Sie schaueten auf ihn und leuchteten vor Freude und ihr Antlitz war nicht schamroth.
6 Dieser Arme rief, und der Herr erhörte und aus allen seinen Nöthen half er ihm.
7 Es lagert der Engel des Herrn rings um seine Fürchtigen und befreiet sie.
8 Fühlet, sehet, daß gütig der Herr. Glückselig der Mann, der bei Ihm sich birgt.
9 Fürchtet den Herrn, ihr seine Heiligen, denn kein Mangel trifft, die ihn fürchten.
10 Junge Leuen verkümmern und darben, aber die den Herrn suchen ermangeln keines Gutes.
11 Kommet, Kinder, höret auf mich. Gottesfurcht will ich euch lehren.
12 Wo ist der Mann, der das Leben begehret, der sich Jahre wünschet Glück zu schauen? —

מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְהוָה
טְהוֹרָה עֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃
הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃
גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי
אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

(לד) לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ׃
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃

---

8 Die Verordnungen Gottes ſind gerade, erfreuen das Herz; das Gebot Gottes iſt lauter, erleuchtet die Augen.

9 Die Furcht Gottes iſt rein, beſtehet auf ewig; die Ausſprüche Gottes ſind wahrhaft, gerecht alleſammt.

10 Sie, die köſtlicheren als Gold und Gediegenes in Menge, und ſüßeren, als Honig und Honigſeim.

11 Auch dein Knecht iſt durch ſie belehret; wenn er ſie hält, — groß iſt ſein Lohn.

12 Verirrungen, — wer bemerkt ſie? von verborgenen Sünden reinige mich!

13 Auch von dem Uebermuthe halte deinen Knecht zurück, — daß er mich nicht bemeiſtere; dann bin ich feſt und rein von ſchwerer Schuld.

14 Mögen dir wohlgefallen die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens vor dir, Gott, mein Hort und mein Erlöſer.

לְדָוִד Von David, da er verleugnete ſeinen Verſtand, vor dem Abimelech und dieſer ihn forttrieb und er ging.

1 Segnen will ich den Ewigen zu jeglicher Zeit, ſein Lob iſt ſtets in meinem Munde.

בָּטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיָי כִּי
גָמַל עָלָי׃

(יט) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה
לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ
שָׂם אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר
לָרוּץ אֹרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם
וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ
עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים

---

erlöse uns um deine Gnade. Ich bin der Ewige, dein Gott, der dich heraufgebracht aus dem Lande Mizrajim: öffne weit deinen Mund, daß ich ihn fülle. Glücklich das Volk, dem solches ward, glücklich das Volk, dessen Gott der Ewige. Und ich — deiner Gnade vertraue ich, es jubelt mein Herz in deiner Hülfe; singen will ich dem Ewigen, weil er an mir wohl gethan.

לַמְנַצֵּחַ Von dem Sangmeister. Ein Psalm Davids.
1 Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk verkündet die Ausdehnung.
2 Ein Tag strömet dem anderen Rede zu, und eine Nacht der anderen eröffnet die Kunde;
3 Doch nicht in Rede und nicht in Worten, nicht vernommen wird ihr Laut.
4 Ueber das All' der Erde gehet aus ihr Klang und am Aeußersten des Erdenrundes ihre Worte, wo er dem Sonnenball ein Zelt geschaffen.
5 Und er, wie ein Bräutigam, heraustretend aus seinem Baldachin, frohlockt, wie ein Held, die Bahn zu durchlaufen.
6 Vom Aeußersten des Himmels ist sein Aufgang, und sein Kreislauf über seine Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth.
7 Die Lehre Gottes ist makellos, erquickt die Seele; das Zeugniß Gottes ist wahrhaft, macht weise den Thoren;

הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים:
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמַח
לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ
וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה
לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ

Jisrael ſeine Hoheit und ſeine Macht im Gewölke. Furchtbar biſt Du, o Herr! aus deinem Heiligthume; der Gott Jisraels — er verleiht Macht und Stärke dem Volke. Gebenedeyet iſt der Herr! — Gott der Rache, o Herr, Gott der Rache! erſcheine. Erhebe dich, Richter der Erde, erſtatte den Hoffährtigen Lohn! Bei Gott iſt die Hülfe, über deinem Volke dein Segen. Gott der Heerſchaaren iſt mit uns, eine Veſte iſt uns der Gott Jaakobs. Gott der Heerſchaaren, glückſelig iſt der Mann, der auf dich vertraut. Ewiger, o hilf; erhöre uns, o König, am Tage, da wir rufen. Hilf deinem Volke und ſegne dein Eigenthum, und weide ſie und trage ſie bis in die Ewigkeit. Unſere Seele hoffet des Ewigen; unſer Beiſtand und unſer Schild iſt er. Denn an ihm freuet ſich unſer Herz, denn auf ſeinen heiligen Namen vertrauen wir. Sey deine Gnade, Ewiger, über uns, wie wir dein geharret. Zeige uns, Ewiger, deine Gnade, und dein Heil verleihe uns. Stehe auf, uns zum Beiſtand und

קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־
הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

---

währt seine Huld. Und sprechet: Hilf uns, Gott unseres Heils, und sammle und rette uns aus den Völkern, Dank zu singen deinem heiligen Namen, uns zu rühmen mit deinem Preise. Gebenedeyet sey der Ewige, Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit, und das ganze Volk sprach: Amen! und Preisgesang dem Ewigen. — Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seines Fußes Schemel, denn heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Berge seines Heiligthums; denn heilig ist der Ewige unser Gott. Und er ist barmherzig, sühnt die Schuld, und vertilgt nicht, und wendet vielmals seinen Grimm ab, und regt nicht all' seine Zorngluth auf. Du Ewiger, wirst dein Erbarmen mir nicht verschließen, deine Gnade und deine Treue werden beständig mich bewahren. Gedenke deines Erbarmens, Ewiger, und deiner Huld; denn sie sind von Ewigkeit. Gebet dem Herrn den Siegpreis; über

הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי כָּל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ׃ הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת
עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ
שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ׃ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ׃ אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ׃ הוֹדוּ לַייָ
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם

Tage seine Hülfe. Meldet unter Völkern seine Herrlichkeit, unter all' den Nationen seine Wunder. Denn groß ist Gott und hochgepriesen über all' die Götter. Denn all' die Götter der Völker sind nichtig, aber der Ewige hat die Himmel geschaffen. Glanz und Majestät ist vor ihm, Lust und Freude in seiner Stätte. Spendet Gotte, ihr Völkergeschlechter, spendet Gotte Ehre und Macht. Spendet Gotte die Ehre seines Namens, bringet Geschenke und kommet vor ihn; bücket euch vor Gott in heiligem Schmucke. Erzittert vor ihm, Erdenall. Aufgerichtet ist der Erdkreis, wanket nicht. Freuen sich die Himmel und juble die Erde, und mögen sie sprechen unter den Völkern: Gott regiert! Dröhne das Meer und was es füllet, jauchze die Flur und Alles, was darin. Dann müssen jubeln die Bäume des Waldes, vor dem Antlitze Gottes; denn er kommt zu richten die Erde. Danksinget dem Ewigen; denn er ist gütig; denn ewiglich

דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה
לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל
נַחֲלַתְכֶם׃ בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים
בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר׃ לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מְלָכִים׃ אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־
תָּרֵעוּ׃ שִׁירוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־
יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־

Gott und seiner Macht, suchet sein Antlitz beständig. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Du, Nachkomme Jisraels sein Knecht, ihr Söhne Jaakobs, seine Erkornen. Er ist der Ewige, unser Gott, durch all die Lande seine Aussprüche. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, das er geboten, für tausend Geschlechter, was er gestiftet mit Abraham und seines Schwures an Jitzchack. Und aufstellt' er es für Jaakob zur Satzung, für Jisrael zum ewigen Bunde, und sprach: Dir geb' ich das Land Kenaan zum Antheil eures Besitzes, da ihr noch ein zählbares Häuflein, da ihr noch geringe Fremdlinge darin. Und sie zogen von Volk zu Volk und von einem Reiche zum andern Volk. Er ließ keinen Menschen sie gewältigen, und straft' um sie Könige. „Rühret nicht an meine Gesalbten, und meinen Propheten thuet kein Leid.“ — Singet dem Herrn, Erdenall, verkündet von Tag zu

בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ:

---

lebende und beständig dauernde; gelobt der Erlöser und Erretter; gelobt sey sein Name. Gelobt sey, Ewiger, unser Gott, König der Welt! der Allmächtige, der barmherzige Vater, den seines Volkes Mund preißt, den die Zunge seiner Frommen und Diener rühmt und feiert. Und mit den Liedern Davids deines Knechtes, wollen wir dich preisen, Ewiger, unser Gott! mit Lobgesängen und Psalmen erheben und loben und rühmen wir dich und verherrlichen deinen Namen, und ersehen dich, unsern König, unser Gott, Einziger, in alle Ewigkeiten lebend, König, dessen großer Name gerühmt und gepriesen wird für und für. Gelobt sey, Ewiger, König, gepriesener durch Lobgesänge. —

הודו Danksinget dem Ewigen, rufet an seinen Namen, machet kund unter den Völkern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, sinnet nach über all' seine Wunder. Rühmet euch mit seinem heiligen Namen, freue sich das Herz der Gottverlangenden. Forschet nach

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

בודקין הטלית ומתעטפים מעומד, ויברך׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת׃

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד׳ פסוקים אלו׃

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם׃
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח.

בָּרוּךְ Gelobt sey der, auf dessen Wort die Welt entstanden; gelobt Er, gelobt, der das Schöpfungswerk gemacht; gelobt, der da spricht und ausführt; gelobt, der beschließt und vollzieht; gelobt Er, der sich erbarmt der Erde; gelobt, der sich erbarmt der Geschöpfe; gelobt Er, der vergilt reichen Lohn seinen Fürchtigen; gelobt, der ewig

שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת. וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ: וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה

דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע
קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית.
מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי.
וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל
לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: ד הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי
מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים:
ה זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת
אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם
מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין
לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה
עַד חֲצוֹת: ו הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה
עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ז שְׁלָמִים
קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי
מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל
מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא
בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם
וּלְעַבְדֵיהֶם: ח הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים

הָעַרְבַּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

ויקרא א׳ י״א

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

בשבת מוסיפין

במדבר כ״ח ט׳ וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

זבחים פ״ה.

א אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב׃ ב פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן׃ ג חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל

שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

בקצת קהלות אומרין כאן ברכת התורה, יברכך, אלו דברים,

במדב׳ כ״ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי
לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת
הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר
לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין

---

um Deines großen Namens willen, nach welchem wir genannt werden, und erfülle, Ewiger, unser Herr uns die Verheißung: „Zur selben Zeit werde ich euch heimbringen, zur selben Zeit, wo ich euch sammele; denn ich werde euch machen zum Preis und Ruhm unter allen Völkern der Erde, indem ich eure Weggeführten zurückführe vor euren Augen; spricht der Ewige."

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ בָּ"אַ"יְ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֶֹיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ

אַתָּה Du warst, bevor die Welt erschaffen war, du bist derselbige, nachdem die Welt erschaffen worden, du bist in dieser Welt, derselbige in der zukünftigen. Heilige deinen Namen durch die, welche deinen Namen heiligen, und heilige deinen Namen in deiner Welt; erhebe und erhöhe unser Horn durch dein Heil. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der du deinen Namen öffentlich heiligest.

אַתָּה Du bist derselbige, Ewiger, unser Herr, im Himmel und auf Erden und in Himmeln der Himmel, den höchsten. Wahrlich, du bist der Erste und du bist der Letzte, und außer dir kein Gott. Sammle die, welche deiner harren, aus den vier Enden der Erde. Mögen alle Weltbewohner einsehen und erkennen, daß nur Du Herr aller Reiche der Erde bist. Du hast den Himmel, die Erde, das Meer und alles was darin, erschaffen. Und wer unter allen deinen Geschöpfen, unter den höhern oder unter den niedern, kann zu dir sagen: was thust du? Unser Vater im Himmel, erweis' uns Gnade

אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק
יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ
בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ
שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃
לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ
וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֶכְךָ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה
לִשְׁמֶךָ׃ אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים
גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים
פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

Söhne Abrahams, dem du geschworen auf dem Berge Morijah, Sprößlinge Jizchaks seines Einzigen, der auf dem Altar gebunden ward, die Gemeinde Jaakobs, deines erstgebornen Sohnes, den du um deine Liebe zu ihm und die Freude an ihm, Jisrael und Jeschurun genannt.

לְפִיכָךְ Daher sind wir verpflichtet, dir zu danken, dich zu loben und zu verherrlichen und deinen Namen zu preisen, zu heiligen und ihm Lob und Dank zu bringen. Heil uns! Wie gut ist unser Antheil, wie lieblich unser Loos, wie schön unser Erbe! Heil uns, die wir zweimal des Tages, am Abend und Morgen, ausrufen:

Höre, Jisrael, der **Ewige** unser Gott ist ein einiges, ewiges Wesen!

Gebenedeyet ist der Name der Herrlichkeit seines Reiches in Ewigkeit.

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם

לְעוֹלָם Immer ſey der Menſch gottesfürchtig in ſeinem Innern, bekenne die Wahrheit, und hege Wahrheit im Herzen, und gewöhne ſich frühmorgens Folgendes zu beten:

רִבּוֹן Herr aller Welten, nicht um unſere Frömmigkeit flehen wir vor dir, ſondern um deine große Barmherzigkeit. Was ſind wir? Was iſt unſer Leben? Was unſere Frömmigkeit? Was unſere Tugend? Was unſere Hülfe? Was unſere Kraft? Was unſere Stärke? Was können wir, Ewiger, unſer Gott und Gott unſerer Väter, vor dir ſagen? Alle Helden ſind wie ein Nichts vor dir, und die Männer des Ruhmes als wären ſie nie geweſen, die Klugen als wären ſie ohne Erkenntniß, und die Verſtändigen wie ohne Einſicht, denn ihrer Thaten Menge iſt nichtig, die Tage ihres Lebens ein Hauch; und der Vorzug des Menſchen vor dem Vieh verſchwindet, denn alles iſt eitel.

אֲבָל Doch wir, dein Volk, ſind Genoſſen deines Bundes,

תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית׃

Gesetze; laß uns nicht gerathen in die Hand der Sünde, des Verbrechens, des Lasters, der Versuchung und der Schande, und halte uns fern von bösen Menschen und bösen Genossen, und laß uns anhangen dem Triebe zum Guten und zu guten Handlungen, und beuge unsern bösen Sinn, daß er sich Dir unterwerfe, und laß uns heute und jeden Tag Gunst, Liebe und Erbarmen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und erzeige uns Wohlthaten. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der seinem Volke Jisrael Wohlthaten erzeiget.

יהי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, mich heute und alle Tage zu bewahren vor Unverschämten und Unverschämtheit, vor bösen Menschen und bösen Genossen, vor einem bösen Nachbar, vor bösen Zufällen und vor verderblichen Verführern, vor strengem Gerichte und einem strengen Gegner, er sey Glaubensgenosse oder nicht.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל־צָרְכִּי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי: וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Gefesselten lösest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Gebeugten aufrichtest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Erde über die Wasser ausgedehnt.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du für alle meine Bedürfnisse sorgest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Schritte des Mannes richtest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du Jisrael mit Stärke umgürtest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du Jisrael mit Herrlichkeit krönest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du dem Müden Kraft verleihest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du den Schlaf von meinen Augenliedern nimmst. — Möge es dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, uns deine Lehre geläufig zu machen, und gieb uns Anhänglichkeit an deine

וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

הנשים אומרות בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

---

ben in einem zukünftigen Leben. So lange die Seele in mir seyn wird, dank' ich dir, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott, Urheber aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der du zurückgiebst die Seelen den todten Körpern.

ברוך Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du dem Hahne den Trieb gegeben, Tag und Nacht zu unterscheiden.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du mich nicht zum Heiden erschaffen.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du mich nicht zum Sklaven erschaffen.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du dem Blinden die Augen öffnest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Nackten kleidest.

פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם
שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם
בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד
אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית
וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה
וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם
לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה
בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה
מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי

---

lasse sein Antlitz dir leuchten, und sey dir gnädig. Der Ewige wende sein Antlitz dir zu, und gebe dir Frieden."

אֵלּוּ „[Für folgende Dinge hat das Gesetz kein Maß bestimmt: für den Ackerwinkel [1]), für die Erstlinge [2]), das Erscheinen im Tempel [3]), die Mildthätigkeit und die Beschäftigung mit dem Gesetze. Folgende sind die Handlungen, von denen der Mensch die Früchte schon in diesem Leben genießt, und das Hauptgut ihm für das zukünftige bleibt: Verehrung der Aeltern, Mildthätigkeit, fleißiges Besuchen der Lehrhäuser, Gastfreiheit, Versorgung der Kranken, Ausstattung der Bräute, Begleitung der Todtenbahre, Andacht im Gebete, und Friedenstiftung zwischen Nebenmenschen. Die Beschäftigung mit dem Gesetze aber wiegt dies Alles auf.]"

אֱלֹהַי Mein Gott, die Seele, die du mir gegeben, ist rein; du hast sie erschaffen, gebildet und mir eingehaucht; du bewahrst sie in mir, und wirst sie mir einst nehmen, und sie mir wiederge-

---

1) Zur Aerndtezeit mußte der Ertrag der Ackerwinkel für die Armen stehen bleiben.
2) Die Darbringung der Erstlingsfrüchte.
3) Die Gabe bei dem jährlich dreimaligen Erscheinen im Tempel zu Jerusalem.

בהרבה קהלות אשכנז מתחילין כאן אלהי נשמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ (וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ) וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּא״יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns durch deine Gesetze geheiligt, und geboten hast, uns mit den Worten der Lehre zu beschäftigen.

וְהַעֲרֶב So laß denn Ewiger, unser Gott, den Inhalt deiner Lehre unserm Munde und dem Munde deines Volkes, des Hauses Jisrael, angenehm seyn, damit wir, unsere Nachkommen und die Nachkommen deines Volkes, des Hauses Jisrael, alle deinen Namen erkennen, und uns deiner Lehre befleißigen. Gebenedeyet bist du Ewiger, der du dein Volk Jisrael das Gesetz lehrst.

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns aus allen Völkern erkoren, und uns dein Gesetz gegeben. Gebenedeyet bist du Ewiger, der das Gesetz gegeben.

יְבָרֶכְךָ „Der Ewige segne dich und behüte dich. Der Ewige

וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים
נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי
כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ
יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד
לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת:

Er ist mein Panier, meine Zuflucht,
meines Kelches Heil wenn ich ihn rufe.
In seine Hand übergeb' ich meinen Geist,
wenn ich entschlafe, — und erwache,
Und mit meinem Geist meinen Leib.
Gott ist mein! — ich fürchte nichts!

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns durch deine Gesetze geheiligt, und uns geboten, das Händewaschen.

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du den Menschen weislich gebildet, und ihm Oeffnungen und Höhlungen erschaffen. Es ist offenbar und vor dem Throne deiner Majestät bekannt, daß, wenn eine dieser Oeffnungen verstopft, oder eine dieser Höhlungen offen stehe, der Mensch sich unmöglich erhalten und vor dir bestehen könne. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der du heilest alles Fleisch und Wunder thust.

מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:

Die Todten wird wiederbeleben Gott in der Größe seiner Huld.
Gebenedeyet für und für sey sein hochgelobter Name.

אֲדוֹן Herr der Welt, der regiert hat
eh' noch ein Geschöpf erschaffen;
Als nach seinem Willen Alles ward,
da schon war sein Name „König;"
Und wenn Alles wird dahin seyn,
wird allein Er mächtig herrschen;
Und er war und ist
und wird seyn, Er in seinem Ruhme.
Er ist einzig und kein Zweiter ist,
ihm zu vergleichen, zu gesellen.
Ohne Anfang, ohne Ende,
Sein die Macht und die Herrschaft.
Er ist mein Gott, ja er lebt, mein Erlöser —
und der Hort meines Antheils zur Zeit der Noth.

אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף   לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא   רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר   יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־   אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד   נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל   עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר   דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ   מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ   נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ   לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:

Er hat nicht Gestalt des Körpers und er ist unkörperlich;
Nichts können wir gleichstellen seiner Heiligkeit.
Er war früher, denn alles Erschaffene;
der Erste, und Nichts früher als sein Urseyn.
Siehe, er ist von Ewigkeit der Herr alles Geschaffenen
er zeigt seine Größe und seine Herrschaft.
Seiner Weissagung Ausfluß hat er verliehen
den Männern, die er sich geeignet zu seinem Ruhm.
Nicht ist in Jisrael noch ein Prophet erstanden wie Moscheh,
noch Einer, der seines Abglanzes Bild erschauet.
Die Lehre der Wahrheit hat Gott seinem Volke gegeben
durch seinen Propheten, den Getreuen seines Hauses.
Nicht wird ändern noch vertauschen Gott
seine Lehre in Ewigkeit gegen eine andre außer ihr.
Er schauet und kennt unser Verborgenstes,
und siehet der Dinge Ende bei ihrem Urbeginn.
Er vergilt dem Frommen nach seinem Thun,
giebt dem Frevler, dem Bösen nach seinem Frevel.
Er wird senden am Ende der Tage unsern Gesalbten,
zu erlösen, die harren auf das Ziel seines Heils.

הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי־לְךָ יְיָ
הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲ־דֹנָי אֱלֹהָי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ
וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע־יְיָ
וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ:
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי־תַעֲנֵנִי אֵל
הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר
בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ:

Antlitz leuchten über deinen Knecht, hilf mir nach deiner Huld. Denn auf dich, Ewiger, harre ich; du hörst, mein Herr, mein Gott. Höre mein Gebet, Ewiger! vernimm mein Rufen, schweige nicht zu meinen Thränen. Erhöre mich, Ewiger, und begnadige mich; Ewiger, sey mein Beistand.

שיר (Stufenlied Davids.) Ich freue mich, wenn sie zu mir sprechen: „Laß uns gehen in des Ewigen Haus.“ Froh bin ich deines Wortes, wie der große Beute findet. Vernimm die Stimme meiner Wehklage, mein König und mein Gott, wenn ich vor dir bete. Ewiger, am Morgen höre meine Stimme, am Morgen bereite ich mich zu dir, und harre. Ich rufe dich an, denn du erhörst mich, Allmächtiger! neige dein Ohr mir, höre mein Wort. Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören dank ich dem Ewigen.

יגדל. Hochgelobt sey der lebendige Gott und gepriesen;
er ist da, und keiner Zeit gehört sein Daseyn.
Er ist einzig und keine Einheit wie die seine;
verhüllt und unendlich ist seine Einigkeit.

תפלת שחרית

בשיכנס לבהכ"נ יאמר:

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ: וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן:

Beim Eintritt in die Synagoge:

מַה Wie schön sind deine Gezelte Jaakob, deine Wohnstätten Jisrael! — Und ich, durch die Größe deiner Gnade betrete dein Haus, bücke mich vor dem Tempel deiner Heiligkeit in Ehrfurcht. — Ewiger! ich liebe die Stätte deines Hauses, den Ort, wo deine Herrlichkeit thront. — Und ich, bücke mich und beuge mich und neige das Knie vor dem Ewigen, meinem Schöpfer. — Und ich, richte zu dir mein Gebet zur Gnadenzeit; Herr, in der Größe deiner Huld, erhöre mich mit deiner treuen Hülfe.

אֲנִי Ich rufe dich an, denn du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir dein Ohr, höre mein Gebet. — Ich werde mit Gerechtigkeit dein Antlitz schauen; erwachend mich ergötzen an deiner Gottesgestalt. — Und ich vertraue dir, Ewiger! spreche: du bist mein Gott! — Vernimm die Stimme meines Flehens, wenn ich zu dir rufe, wenn ich meine Hände aufhebe zu deiner heiligen Halle. — Ewiger, mein Herr, ich flehe zu dir, und du heilst mich. — Zu dir, Ewiger, rufe ich, zu meinem Gotte fleh ich. Laß dein

ראש הַשָּׁנָה יוֹם שֵׁנִי

מנהג אשכנז

Rosch-haschana-Gebete.

Zweiter Tag.

Deutscher Ritus.

מַחְזוֹר רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כִּפּוּר

מנהג אשכנז

Machsor

Rosch-haschana und Jom-kippur.

Nach altem deutschen Ritus.

Vollständiger hebräischer Text

mit

einer neuen hochdeutschen Uebersetzung

in deutscher Schrift.

Im Vereine mehrerer Gelehrten

bearbeitet und herausgegeben

von

Dr. J. Heinemann

in Berlin.

Zwei Bände in fünf Lieferungen.

Zweite Lieferung.

Leipzig, 1838.

In der Göthe'schen Buchhandlung.

BSB Bayerische StaatsBibliothek

MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Heinemann, Jeremias, 1778-1855

Ma􏰀zôr Rôš haš-šānā we-Yôm kippûr nach altem deutschen Ritus ; Vollstä
ndiger hebräischer Text mit einer neuen hochdeutschen Übersetzung in
deutscher Schrift
Bd.: Lfg. 2

Leipzig 1838

Jud. 38 sb-1/2
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10570628-1